

ident cum affirmativa.

Maiores si fuerit erectus in filiis tantummodo, an comprehendat, & suslineatur in nepotibus, & quando veniant appellatione filiorum pag 337 num 640 & seqq ubi latè agitur de materia usque ad pag. 348. ubi de multis conjecturis, ad hanc resolutionem necessaris, ex quibus dependet resolutio & pag. 393 n 75 & 76.

In maioratu an succedat filius legitimus naturalis, quando iste erat exclusus pag 354 col. 2. & 355.

Transversales excludunt à successione maioratus filios naturales p 356 & p 357.

In maioratu prohibitio alienationis infavorem descendendum, & filiorum, an, & quando fieri possit pag 404 n. 139. & seqq ubi etiam de differentia inter alienationem prohibitivam & præceptivam ex verbis, peço, e rogo, pag 404 ad fin. & pag. 405. ubi quod prohibita alienatione valida est in vita alienantis, sed post mortem resolvitur. Et quid quando est permissa inter aliquos, & prohibita inter alios, & vide contr. p 406.

In maioratus successione appellatio, & vocatio hæredum intelligitur de filiis, & descendentibus, & non de extraneis, neque etiam de transversalibus. pag 406. num. 150 & seqq. & contr n 153. & seqq. & pag 407 quando extendatur, vel non, & sit odiosa, & quando talis prohibitio sit realis, aut personalis. & pag 409. ubi de verbis herdeiros, e forçados. p 435.

In maioratus successione, quando filii postiti in conditione sint vocati p. 436 & 437.

Maiores successio non competit filio in vita patris, quia suum jus est suspensum, donec è vita decedat. p. 460 col. 2.

Hæres, aut filius alienans bona maioratus potest illum reivindicare, sed tenetur de evikione. p. 548. col. 2.

Maiores factus, & erectus per contractum, & donationem ex filiorum nativitate intra legitimas revocatur, & solum sustinetur in tertia p 611 n. 148.

In maioratus successione regulariter secundum maioratus naturam filius senior habet primum locum in successione uti primogenitus. p 624 n 217.

Et ad hoc ut secundogenitus excludat primogenitum, est necessaria voluntas clara, vel aperta conjectura. p 625 n 219.

Et quod dicendum, si fuit revocatus cum filii, aut alicujus persuasionibus, aut ex observantia pactorum. p 628. n. 237.

Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum,

an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsis met bonis, & titulo maioratus relinquere in præjudicium hæredum, filii, nepotis, uxoris, aut aliorum. pag 632 n. 266. & seqq & pag 634 num. 280 quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possent, ut hæredes, aut ex propria persona, & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censatur prima dispositio renuntiata. p. 638 num. 294 295. & 296. ubi explicatur.

Fortalitia.

De fortalitiis Indiae, an possit erigi maioratus, & quando possint vinculari vel non pag. 163. num 372 & seqq & quam qualitatem bonorum constituant.

Fraus.

Fraus præsumitur inter matrem, & filium. p. 176 n. 411.

Alienatio facta in fraudem maioratus creditoris revocatur, & intra quod tempus revocari debeat. pag. 513. num 561 562. & 563. ubi an procedat in donatione facta titulo lucrativo, vel etiam in oneroso.

Fræneticus.

Fræneticus Furiosus, & Mentecaptus, an possint facere maioratum p 47. n. 7.

Fructus.

Fructus restituendi sunt annullato titulo possessionis pag. 128 num. 135 & seqq. ubi etiam quando restituendi veniant ob mitam pacem.

Fructus bonorum immobilium, & accessiones productæ ex eisdem rebus vincularis augent relicta ad maioratum institutum, & ex illorum pretio, & æstimatione debent emi bona stabilia ad vinculum, quia fructus, & accessiones augent hæreditatem, & manent vincularia bona, quæ inveniuntur tempore mortis, & si nihil inventum fuerit, nihil vincularum extat, sed bona inventa, & ad ea consequenda competit actio reivindicacionis successari maioratus p. 81 col. 1 & 2.

An fructus melioramentorum pertineant ad meliorantem, vel ad maioratus possessorem. p. 172 col. 2. & p. 173.

In fructibus aliquorum annorum, an possit erigi maioratus, ut illorum valor vinculetur, ex illo emantur bona ad maioratum. p. 194. vers. in fructibus.

In maioratus successione condemnatio fructus venit à die injustæ occupationis secundum aliquos, & sententias. pag. 11. n. 15 pag. 23. num. 25. pag. 53. num. 21. pag. 107. num. 112.

pag. 238. col. 2. ad fin. pag. 257. ad fin. col. 2.
 Et juxta aliorum opinionem, ac sententias, à
 die litis contestationis. pag. 33 num. 77. pag.
 103. n. 100. pag. 155. num. 340. pag. 209. n. 41.
 pag. 211. n. 54. & 55. pag. 219. n. 92.
 Et quid in fructibus bonorum, quæ aggregata
 sunt maioratus. pag. 14. col. 1. pag. 68. numer.
 95. p. 256. n. 236.
 Si maioratus institutor assignet tertiam, & pe-
 tat mulieri, ut etiam suam tertiam vinculo
 subjiciat. si illa non vinculat propter lucrum
 fructuum, in eorum valorem inducitur vin-
 culum, & fideicommissum in favorem succes-
 soris maioratus, qui tenet actionem ad bona
 æquivalentia recuperanda ex bonis uxoris,
 aut alicujus qui acceptavit tertiam, & suam
 non annexavit pag. 241. numer. 181. & pag.
 243. & seqq.
 Maioratus vinculum si est factum per judi-
 cem residuorum, & bona ad illud sunt ap-
 plicata per sententiam, & approbatum sit à
 successore absente, non potest contradici ab
 emptore bonorum asserendo esse sua, nec à
 futuro hærede, sed bona manent vinculata,
 & pertinent successori cum fructibus, & pe-
 tere rationes emptionum ad erectionem ma-
 ioratus ei competit actio contra hæredes ul-
 timi possessoris & quando habeat locum, vel
 non. pag. 256. n. 238. & 239. & p. 257. & seqq.
 Maioratus an dicatur institutus ex oneribus,
 & missis, & residuo applicato administrato-
 ri, vel ex quota fructum. p. 389.
 Maioratus bona si fuerint alienata, competit
 successori vinculi actio reivindicacionis pro
 eis consequendis, & maxime si acquisivit
 possessionem post litem contestatam super il-
 lis, contra eum exequitur sententia, & an
 teneatur successor restituere pretium, & in-
 teresse illius, & melioramenta, & an com-
 pensentur cum fructibus. pag. 463. num. 331.
 & 332. & pag. 464. pag. 155. & pag. 473.
 p. 535. n. 660.
 Si maioratus possessor non obediat voluntati
 testatoris, lucrum ex ea capere non potest, sed
 debet privari ex contraventione. pag. 477. n.
 398. & pag. 479. num. 406. & quid in fructi-
 bus. n. 407. pag. 479.
 Ad maioratus petendum iudicium est univer-
 sale, & in eo veniunt fructus à die successio-
 nis. pag. 480. n. 417. & 418. & pag. 481. num.
 419. & 420.
 Quomodo probentur bona esse maioratus abs-
 que institutionis exhibitione, si erat in oppi-
 do, quod apud hostes, & pro dictis bonis con-
 sequendis competat actio, & an fructus con-
 pensari debeant cum melioramentis, & quo-
 modo, & quid si bona fuerunt subhastata pro
 solvendis oneribus bonorum pag. 573. & 574.

ubi etiam quomodo in fructuum restitutione
 debeat condemnari, & quid si est possessor
 bonæ fidei, & fructus sunt in melioramento-
 rum.

Furiosus.

Furiosus, mentecaptus, & fræneticus, an pos-
 sint facere maioratum. p. 47. n. 7.

Furtum.

An contra occultantem bona maioratus detur
 actio, & competat querela pro furto. p. 536.
 n. 669. & 670.

Futurus

De jure de futuro, aut futuræ successione non
 potest agi in iudicio, nec in materia maiora-
 tus. pag. 439. col. 2. & quando, & quomodo
 agi possit. p. 440. n. 205.

In maioratus successione de jure de futuro agi
 an possit. pag. 439. col. 2. & pag. 440. numer.
 205.

In maioratus successione an possit agi de jure de
 futuro, & de illo tractari in iudicio. pag. 489.
 num. 459. 460. 461. & pag. 506. numer. 430. &
 p. 507. n. 535.

G

Generatio.

Vide verb. Geração, & Maioratus.
 Gradus.

Ad maioratus successione quatuor qualitates
 attendi debent. primò linea, postea gradus,
 tunc sexus, ultimo ætas, ita ut dum quis-
 quis sit in meliori linea, non attendatur gra-
 dus, in proximiori gradu non attendatur se-
 xus, in potiori sexu non attendatur ætas, &
 quomodo procedat. pag. 37. num. 94. & 95. ubi
 explicatur, & quomodo procedat, resolvitur,
 & p. 41. n. 119. & 120. & p. 160.

Quid si institutor aliud disposuerit. Ibid. n. 96.
 Ad maioratum actio pertinens debet proponi à
 successore, ubi primum scientiam habuerit
 de alienatione, & si non proponat eam, pro-
 ximior debet de illa agi, & eo renuente se-
 quens in gradu, non obstante allegatione
 prescriptionis, & revocationis. pag. 517. n.
 584. & 585. & p. 513.

In maioratu sequens in gradu non admittitur,
 donec alius præcedat, aut est spes, quod pro-
 ximior præcedat. pag. 484. numer. 434. ver-
 sequens.

Vide verb. Concessio.

Gratia.

Gratia prima prævalet secundæ. pag. 120. n.
 183. & seqq.

Duæ gratiæ quando impetrantur, prima præ-
 valet, etiam si primus impetrans sit negli-
 gens. 166. n. 385.

Gravatus. Gravamen.

In

In maioratus successione, an substitutio deficiat si filius non vivat tempore mortis gravati p. 219. 220. 221. 222. & 224.

Si acceptata fuerit dispositio maioratus ex possessione rei, & ex exactione fructus, tunc non potest vinculum gravaminis contradicere p. 241. n. 184.

Maioratus successores, non possunt nova gravamina imponere in maioratus bonis. pag. 421.

Acquisita per heredem gravatum, aut possessorem maioratus ex causa transactionis, an sibi, vel hereditati, fideicommissio, vel maioratus acquisivisse dicatur, ita ut acquisita bona maioratus esse dicantur. pag. 438. num. 202. & 203. & pag. 439. & pag. 442. num. 223.

In maioratu quando transactio dicatur utilis, & solemnis, & utrum gravatus de fideicommissio, aut maioratu restituendo possit super bonis maioratus, aut fideicommissi transigere. pag. 440. n. 207. & seqq. & pag. 24. ubi etiam quando ex illius titulo, aut antiquo dicatur possidere. & pag. 442. numer. 221. & 222.

H

Habilitatio.

ET si testamentum sit productum in iudicio residuorum, donec decidatur nullitas, & habitatio in iudicio ordinario, non admittitur successor, ut pars, sed tantummodo, ut quilibet de populo, & pars ad petendam erectionem maioratus est Promotor Capellarum pag. 273. n. 307.

Hæres.

Hæres an, & quando teneatur pro portione hereditaria, vel non. pag. 88 & 89. num. 29. & 30. & pag. 91. n. 39.

Maioratus an possit institui de rebus alienis, aut heredis, aut de illis, in quibus habet partem. pag. 93. n. 59. & seqq. ubi etiam quando valeat legatum de re aliena, aut heredis, & p. 94. 95. & 96.

Maioratus possessor tenetur reficere ædes maioratus, & si negligat, potest conveniri ejus hæres ad eas reficiendas propriis sumptibus, & omnia quæ deteriorata reperiuntur p. 107. num. 115. & seqq. ubi explicatur, & pag. 108. & 109.

Et si faciat meliorationes, potest repetere. Ibid. Hæres si fuerit creditor debitoris aut è contra, confunditur actio, & confusione tollitur obligatio, & quare pag. 169. vers. licet. & pag. 170. explicatur.

Hæres non potest venire contra factum defuncti pag. 176. n. 411.

De hæredis rebus, an testator possit disponere. p. 177. in princ.

Maioratus erectio, & donatio etiam ob causam habet tacitam conditionem, si donator, aut institutor filios non susceperit, & eis susceptis ipso jure revocatur pag. 245. & quomodo, & quando, & an transeat jus revocandi ad hæredes, vel tantum revocare possit institutor, ex L. si unquam Cod. revocand. don. & an procedat, quando maioratus est erectus in favorem extraneorum, vel filiorum, & d. pag. 245. distinguitur.

Ad bona consequenda, ad hoc, ut erigatur maioratus competit successoribus actio contra heredem ultimi possessoris, qui omisit vinculum facere, aut contra institutoris heredem, & si dispositio fuerit conditionalis ad hoc, ut bona empta sint ad maioratum, & ad hoc, ut vendantur bona emphyteutica, tenetur Judex residuorum assignare terminum ad hunc effectum, & quomodo, & quando pag. 255. n. 206. 207. & pag. 251. 252. & 253. ad multa circa adimplementum operum, & onerum fabricæ, ornatus, & aliarum rerum ad Capellam spectantium.

Maioratus successor habet actionem contra heredem possessoris ad hoc, ut præstet exactionis rationes ad maioratus pertinentis pag. 254. num. 228. & 229. & pag. 255. & tradit pecunias. pag. 266. numer. 295. & pag. 267. 268.

Maioratus vinculum, si est factum per Judicem residuorum, & bona ad illud sunt applicata per sententiam, & approbatum sit à successore absente non potest contradici ab emptore bonorum asserendo esse sua, nec à futuro heredem, sed bona manent vinculata, & pertinent successoribus cum fructibus, & petere rationes emptionum ad erectionem maioratus ei competit actio contra hæredes ultimi possessoris, & quando habeat locum, vel non. pag. 256. numer. 238. & 239. & pag. 357. & seqq.

Maioratum erigendi facultas, an sit personalis, vel transeat, vel non ad hæredes. p. 280. n. 351.

Maioratus factus, & erectus in certa persona, & de certis bonis, & aliis cæteris relictis alicui, qui fuit institutus hæres universalis, si vivente testatore è vita decesserit, an caducet, vel sustineri debeat, & bona relictæ hæredi accrescant maioratus, cui annexata fuere; & quando institutio caducet vel non, mortuo heredem ante testatorem & in hoc casu detur accrescendi jus pag. 522. n. 549. & seqq. & pag. 523. ubi etiam quando habeat locum transmissio, & substitutio, & de aliis substitutionibus, & quando caducet, vel non.

non. & pag. 324. 345. & pag. 326.
 Restitutio competit minori, & ejus hæredibus,
 & successoribus pag. 475. n. 385.
 In maioratus successione, appellatio, & vocatio hæredum intelligitur de filiis, & descendibus. & non de extraneis, neque etiam de transverfalibus p. 406. n. 150. & seqq. & contr. num. 153 & seqq. & pag. 407. quando extendatur, vel non, & sit odiosa, & quando talis prohibitio sit realis aut personalis, & pag. 409. ubi de verbis herdeiros, e forçados p. 435.
 Neque etiam confessio impugnari potest à suis hæredibus. n. 182.
 In maioratus successione, non admittitur declaratio successoris, aut hæredis in bonis liberis, & quid sit declaratio. pag. 432. num. 190. & 191.
 Maioratus conjectura, resultat, si testator vocet hæredes necessarios alicujus, & dicat verba post morte de Pedro, succeda seu herdeiro forçado. pag. 432. num. 194. & p. 434. ubi de verbis andaraõ em hũa só pessoa, & de verbis forçados. pag. 435. & pag. 436.
 Et quid quando vocatur hæres necessarius, & est substitutus locus pius in verbis: E não tendo elles tambem herdeiros forçados, ficará á Misericordia pag. 436. col. 2. & pag. 437. & ibi quid no herdeiro, que Deos lhe der
 Acquisita per hæredem gravatum, aut possessorem maioratus ex causa transactionis, an sibi, vel hæreditati, fideicommissa, aut maioratui acquisivisse dicatur, ita ut acquisita bona maioratus esse dicantur. pag. 438. num. 202. & 203 & pag. 439. & pag. 442. numer. 223.
 Maioratus contraventio, quando noceat hæredibus, aut successoribus, vel non. pag. 508. num. 540. & seqq. & quid si inveniatur verba, será privado do dito morgado, elle, e seus successores, & ibi, deixar, e empregar ametade das terças & pag. 509. & 510.
 Maioratus possessor si nulliter alienavit suum proprium factum potest impugnare. p. 538. n. 684. & pag. 544. quid in hærede cum beneficio inventarii, & pag. 545. num. 712. & simplici. p. 378.
 Quando bona vinculanda sunt in maioratu, contra quem competit actio, ad hoc ut vinculentur pag. 542. numer. 700. & 701. & pag. 543. & quid si bona sint dotata, & emphyteutica, & an in dote sit necessaria licentia domini directi, vel non, & teneatur solvere hæres beneficiatus, vel non, & hæreditas dicatur solvendo, vel non, & pag. 544. & 545.

Hæres, aut filius alienans bona maioratus potest illum reivindicare, sed tenetur de evictione. p. 548. col. 2.

Actio reivindicacionis competit successori maioratus, licet sit hæres alienantis, & an teneatur pretium acceptum ab antecessore solvere & an pro rata, vel in solidum pag. 602. n. 108. 111 & 112.

Hypotheca.

Et pro consequendis overibus, & missis competit hypotheca in bonis nominatis ad tertiam, & actio contra possessores, & tertios. p. 234. & p. 235 & 236.

Maioratus debitum concurrans cum debito dotis, quod habeat præferentiam, & an detur hypotheca p. 296. col. 2.

Maioratus successor habet actionem ad petenda bona relicta ad maioratum, & si est hypothecaria, an possit, vel non, præscribi, & quanto tempore, & quando pag. 510. n. 549. & pag. 511. ubi etiam quæ actio competit pro consequendo legato relicto, ubi de intellectu verborum: Deixo ao morgado aquella parte de bens, que se achar, que lhe devo deixar, conforme ao compromisso, que primeiro se verá; & an ex obligatione annexandi bona ad maioratum detur hypotheca p. 512. & seqq. ad multa.

Pro consequendis bonis maioratus, an detur hypotheca p. 511 & 512. & seqq. ubi etiam de excussione debitoris, & quando, & quomodo facienda sit & p. 517.

Et pro pecunia mutuata, & an pro illa competit hypotheca. pag. 526. numer. 618. 619. & p. 527.

I

Identitas.

ET si institutor assignavit filio omnia bona sua specialiter, & nominatim, & ea nominavit ut talia, probatur identitas omnium bonorum à testatore possessorum, & deinde fecit maioratum de omnibus bonis suis, censentur hæc comprehensa in dispositione maioratus, licet dubitetur de identitate. p. 83. n. 4.

Et tunc debet fieri liquidatio, & quomodo. pag. 84. num. 5. 6. 7. 8. & pag. 85. num. 9. 10. 11. & p. 86. n. 12. & p. 87. num. 13. & seqq. ubi etiam quando debeat agi ordinarie & pag. 88. 89. & 90.

Identitas bonorum maioratus, an probetur ex eo quod bona sunt intra limites bonorum maioratus, & quando, & quomodo probetur talis identitas, & probentur confine ad omnia. pag. 442. numer. 223. & seqq. & pag. 443. & seqq. ubi etiam quando, & quomodo probetur

tur ex testibus, & signis, & limitibus, & quæ intervenire debeant, ad hoc ut competat actio successorum maioratus, vel non; & de conjecturis ex quibus probetur bona esse, vel non alicujus.

Ut bona dicantur de maioratu, debet de identitate constare plane, & concludenter, & debet fieri specifica probatio ab eo, qui identitatem allegat, & per signa, & demonstrationis certas, & infallibiles non vero per vagas, incertas, communes, aut generales, & quando, & quomodo probari debeant, & quibus modis, & conjecturis, latè traditur in specie, & per exempla. pag. 445. num. 234. & seqq. ad multa.

Ignobilis.

In maioratus erectione clausula, aut verba, quod successor contrahat matrimonium cum persona nobili, aut ignobili, servanda est, & si successor contraveniat, excludendus venit, & quando dicatur contravenire. pag. 595. col. 2. pag. 597. numer. 81. & 87. & pag. 598. n. 89.

Impubes.

Maioratum, an possit instituire, impubes, & quando p. 47. n. 5.

Incapax.

Maioratus erectio ad hoc, ut non possit revocari, an sufficiat acceptatio personæ incapacis disponendi, ut est ebrius durante ebrietate, aut alii relati. p. 638. n. 296.

Incorporata.

Maioratus bona subbasta, & incorporata in propriis Regis, & concessis particulari possunt reivindicari à maioratus successore, qui tenetur solvere onera p. 474. col. 1.

Institutor. Institutio.

Institutor maioratus dicitur filius, quando legitimas suas vinculo maioratus annexavit. p. 30. n. 61.

Aut in gravamine consensit p. 55. n. 37.

Institutor maioratus dicitur, qui illum fecit, & erexit p. 55. n. 37.

Institutor maioratus dicitur, qui renunciavit legitimam ad alterius favorem, ad hoc ut vincularetur. p. 55. n. 37.

Institutor maioratus dicitur, qui consensum præstitit ad hoc, ut bona vinculerentur, si fuerit dominus. p. 55. n. 37.

Et si dominus non fuerit, tertius, qui consentit, nec habet dominium in bonis donatis, tunc dicitur institutor, qui disponit, non vero qui consensum præstitit. p. 58. in princip.

Institutor maioratus dicitur dominus, quamvis maioratus sit factus à Commissario, ut fieri potest p. 58. n. 38.

Quando in aliquo possessore incipit præscriptio bonorum liberorum ad maioratum constitu-

endum, tunc iste possessor dicitur institutor. p. 58. n. 39.

Institutor reputatur in parte, ille, qui aliqua bona reliquit ad maioratum, vel illi maioratui annexavit, seu aggregavit in bonis aggregatis, & si concessio Regia facta fuerit ad maioratum, reputatur institutor primus acquirens. p. 56. n. 39.

Non vero si aggregare teneatur, seu unire res alii maioratui, quia tunc non dicitur institutor, quia non potest apponere novas leges, seu condiciones contrarias, aut repugnantes, sed sequi debet vocationes, aut condiciones maioratus antiqui, cui aggregare tenetur, si eas apponat, non dicitur institutor, nec per illas regulatur successio, sed per antiquas. p. 56. n. 40. & quare n. 41. pag. 57. n. 48. & 49.

Si ad maioratum aliquis annexavit, aut aggregavit sua bona, quæ non tenebatur annexare, aut aggregare, tunc dicitur institutor, & potest apponere quasunque voluerit leges etiam incompatibiles cum primo maioratu. pag. 56. n. 43. & quare n. 44. explicat p. 57. n. 48. & 49.

Maioratus institutor si aggregat maioratui antiquo bona sua, & aliena, dicitur institutor in suis, non vero in alienis. pag. 57. n. 47.

Quid in concessione Regia facta ad maioratum, & quis dicatur institutor, & quomodo succedatur. pag. 57. n. 50. ubi exemplificatur, & pag. 58. num. 54. & pag. 59. 60. & 61. explicatur. p. 62. & 63. & limitatur.

Et in maioratu facto cum clausulis alicujus maioratus quis dicatur institutor, & successor, & an, & quando dicatur unica dispositio, vel duplex. pag. 57. n. 51. & p. 58. n. 52. & 53. exornatur p. 59. 60. & 61.

Ad maioratum si Princeps concedat bona absque aggregatione, tunc Princeps dicitur institutor, quia non accipitur concessio à primo acquirente, sed à Rege. p. 61. n. 75.

In maioratu debet succedere vocatus ad maioratum relatum, & antiquum; nisi aliud colligatur ex voluntate institutoris, vel vocentur aliqui de nomine, & generatione institutoris, de qua primus vocatus in alio maioratu non sit principaliter. p. 62. & 63.

Maioratus institutor præsumitur voluisse anteponere familiam suam alienæ. pag. 63. col. 2. ad fin.

Licet regulariter institutio referens ea consideretur cum relata etiam quoad substantiã cum relata; nihilominus tamen limitatur, quando exorbitans, & odiosus esset relationis effectus, vel quando ex institutoris mente, vel sensu constat aliam esse illius voluntatem. p. 64. col. 1. & 2.

- De præcepto posito ab institutore maioratus circa nomen & arma, & quomodo procedat, & intelligatur. pag. 36 num. 87. & seqq. & pag. 37 & seqq. & pag. 62. 63. 64. & 65.*
- In bonis annexatis maioratus, quis dicitur institutor pag. 65 n. 48.*
- Maioratus potest fieri à Commissario, & ille potest apponere clausulas sibi bene visas ex aliis institutionibus relatis. pag. 66 & 67.*
- Et quid si facultas sit data pluribus commissariis, & unus fecit institutionem in hoc excedens voluntatem institutoris. p. 67.*
- Maioratus institutor potest imponere clausulas gravamina in bonis vinculis, sicut ei placuerit, dummodo non sint turpia, & observanda erunt. pag. 69 num. 97. & pag. 71. n. 110 explicatur. & pag. 72.*
- Maioratum an possit facere pater ad favorem filii suppositi, & si fecerit, quibus competat successio & an sit valida institutio talis facta ab aliquo institutore. pag. 79. num. 158.*
- Maioratus institutor, quando fecit maioratum de omnibus suis bonis mobilibus, & immobilibus, moventibus, & submoventibus, omnia bona vincula censentur absque limitatione, aut restrictione aliqua, & omnes res sue in vinculum comprehenduntur. pag. 80, num. 1.*
- Et etiam comprehenduntur fructus bonorum immobilium, & accessiones productæ ex eisdem rebus vinculis augent relicta ad maioratum instituendum, & ex illorum pretio & æstimatione debent emi bona stabilia ad vinculum, quia fructus, & accessiones augent hereditatem, & manent vincula bona quæ inveniuntur tempore mortis & si nihil inventum fuerit, nihil vinculum extat, sed bona inventa, & ad ea consequenda competit actio reivendicationis successorii maioratus. p. 81 col. 1 & 2.*
- Et si institutor assignavit filio omnia sua bona specialiter, & nominatim, & ea nominavit ut talia, probatur identitas omnium bonorum à testatore possessorum, & deinde fecit maioratum de omnibus bonis suis, censentur hæc comprehensa in dispositione maioratus, licet dubitetur de identitate. p. 83. n. 4.*
- Et tunc debet fieri liquidatio, & quomodo. p. 84 n. 5. 6. 7. & 8. & pag. 85. num. 9. 10. 11. & pag. 86. n. 12. & pag. 87. num. 13. & seqq. ubi etiam quando debeat agi ordinarie, & pag. 88. 89. & 90.*
- Institutoris voluntas in maioratu talis præsumitur in substitutionibus, qualis in institutionibus fuit. pag. 161 n. 262.*
- Maioratus si fuerit erectus super domo aliqua, quæ ignorante institutore sit destructa, in area tenet, & manet erectus. pag. 177. n. 414.*
- In institutione maioratus, si non apparet testamentum relatum, ad quod fuerunt relatæ vocationes, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in præjudiciu dotatæ, sed tantummodo constituenda est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cujus contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus pro facto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cetera bona manent libera ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conserventur. pag. 99 n. 21. & seqq.*
- Maioratus, ut dicatur institutus, non est opus, ut id à testatore, & institutore expressis verbis pronuntietur, sufficit enim quod ex conjecturis colligatur. pag. 210. n. 47. pag. 213. in sententia pag. 215. ad fin. pag. 363. numer. 27.*
- Maioratus censetur institutus per vinculum bonorum, nominationem vocatorum, onus in perpetuum implendum, prohibitionem alienationis, ut supra, & pag. 210. n. 48. pag. 216. in princip. pag. 239. pag. 369.*
- Maioratus censetur institutus per nominationem legitimorum, & exclusionem illegitimorum. p. 210. n. 48. in med.*
- Ad maioratus erectionem renuntiatio facta intuitu Religionis, eo quod renuntians in Religione profiteri vult: tunc in omnem eventum renuntiasse censetur institutus, quamvis descendentes, ad quorum contemplationem factus fuit maioratus, vivo patre deficiant, & illis deficientibus succedit primo loco institutor, & renuntians potius, quam transversalis pag. 225. n. 123. & p. 226. ubi etiam quod si deficiant, succedit monasterium.*
- Nisi maioratus fuerit erectus, factus, & institutus ad matrimonium, vel ad certas personas limitatus, & institutor exprimeret aliquas condiciones, aut vocationes reservavit, & non apparet determinatio certa, tunc enim manet maioratus erectus & quomodo, & quando, & an succedant transversales. p. 226. n. 126. & p. 227.*
- Maioratum se facere de aliquibus bonis, quando aliquis institutor proficitur, censetur bona perpetuo conservari in ejus familia, omnesque ad successionem dicti maioratus invitati dicuntur, licet sit institutus, ut postet*

- potest institutor in aliena familia. pag. 227. n. 128.
- Factus, & erectus maioratus ex dispositione expressa potest institutor eligere bona, ad hoc ut vincula maneant, & si habeat filios, potest assignare bona ad legitimam vinculan- dam, aut ad tertiam in maioratus erectione, & secundum hanc voluntatem debent fieri partitiones, & divisiones, & solutionem dare ad maioratum p. 232 n. 154 & seqq.
- Si filios non habeat institutor, servanda est ejus voluntas, & si eos habeat in tertiam assignata, in quibus manet erectus maioratus, nisi sint aliena aut dotata, & Judex residuorum non potest in hac materia procedere. pag. 245. n. 192 & p. 246.
- Dummodo probetur, quod bona maioratus vinculo affecta sunt, & in dominio institutoris. p. 247 n. 196 p. 248 & p. 256
- Maioratus vinculum erigi debet secundum institutionem tam circa personas, quam bona, & in illo non habet jurisdictionem judex residuorum, nec potest alterare vinculum bonorum, nec circa illud potest aliquid statuere. p. 249 ad fin. col. 2 & p. 250.
- Ad bona consequenda ad hoc ut erigatur maioratus, competit successoribus actio contra heredem ultimi possessoris, qui omisit vinculum facere, aut contra institutoris heredem, & si dispositio fuerit conditionalis, ad hoc ut bona empti sint ad maioratum, & ad hoc ut vendantur bona emphyteutica tenentur judex residuorum assignare terminum ad hunc effectum, & quomodo, & quando pag. 250 n. 206 207 & pag. 251. 252. & 253. ad multa circa adimplementum operum, & onerum fabricæ, ornatus, & aliarum rerum ad Capellam spectantium.
- Vinculum maioratus debet regulari secundum divisionem, aut partitionem factam in judicio divisorio, & ex illa debet erigi maioratus apud judicem residuorum, licet jam sit erectus per alias partitiones, quæ reformatæ fuerunt, propter debita institutoris, quia ultima divisio servanda est, & juxta illam faciendum est vinculum, & erigi debet maioratus. pag. 273 numer. 308. & 309. & pag. 274
- Quod procedit, licet institutor dicat habere multa bona, quo casu, & maxime si fuerit negotiator, idem procedit, quia homines plus cogitant habere, quam habent. pag. 276. n. 321.
- Erectus maioratus, an possit revocari in bonis, licet sit factus certorum bonorum in contractu irrevocabili per institutorem, & assignantem, & quare. p. 276 n. 3. 6
- Institutio maioratus quando est supposita, aut falsa, non sufficit ad illius probationem pag. 312. n. 505 & seqq.
- Et ad hoc debet exhiberi propria, & originalis scriptura institutionis, aut foundationis maioratus, & non sufficit exemplum, maxime si opponatur, quia tunc producenda est originalis institutio p. 350. n. 345. & 6
- Maioratus successio debet judicari secundum tenorem scripturæ institutionis, & instrumentum foundationis p. 350. n. 1. & 2.
- In maioratus successione exemplum institutionis, aut exemplum exempli, an probet, vel non, & de requisitis ad hoc necessariis. pag. 350. num. 6 & seqq. & pag. 351. 352. col. 1. p. 353-355 pag. 360. 362. num. 19. & seqq. ubi explicatur & p. 363.
- Maioratus institutio, facta per donationem, & dotem inter vivos, an, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & inter vivos non obstante mentione mortis. p. 351.
- Ad maioratus conjecturas inducendas omnia verba institutionis consideranda sunt p. 363. col. 2 p. 364. & 365.
- Et quomodo interpretanda sunt verba obscura institutionis maioratus. pag. 363. col. 2 & p. 364.
- Si maioratus duæ institutiones inveniantur, cum relatione unius ad alteram, quomodo intelligendæ sint, & quomodo succedatur, & etiam quando datur relatio ad certum maioratum vide supra & p. 365. n. 32.
- Maioratus successoribus non competit reivindicatio, nisi probet rem esse in dominio institutoris, ut requiritur, ad hoc ut institutio valeat p. 366. col. 2.
- Maioratus dicitur erectus, quando institutor inquit, facio terço, & quare, & quomodo ad illius erectionem faciendam ex residuo solvenda sint debita contracta antea, & post matrimonium, & ex qua parte, & quando, & quomodo, ad hoc ut residuum vinculetur. p. 382. & pag. 384 385 & 386.
- Licet dicatur in testamento bona esse talis maioratus, non probat talis assertio, & relatio, nisi ostendatur institutio, quia non sufficit talis relatio, nec pro illa competit reivindicatio. p. 438 n. 197.
- Maioratus bona, an possint vendi pro solutione debiti institutoris pag. 409 n. 480
- Maioratus bona esse, an, & quando probetur ex assertione institutoris, & heres teneatur stare per dictam confessionem pag. 510. num. 548.
- Et quid, si debita ex quibus fit, sit institutoris p. 532. n. 642. & 643
- An, & quando probetur bona esse maioratus, & dominium institutoris, ad hoc ut actio competat p. 546. n. 715. & seqq. & p. 547.

Maioratus possessor, quando teneatur solvere debita antecessoris realia, & decursos census, quæ originem trahunt ab institutore p. 574 n. 834 & seqq.

Sed si fuerit acceptata institutio non potest revocari in vocatorum præiudicium, licet primus consentiat, nisi fuerit factus, & erectus ad favorem unius, quia tunc si ipse donatarius consentiat, potest revocari & non manet irrevocabilis nisi per mortem. pag 582. n. 10. 11. & 12.

Maioratus institutor si reservavit facultatem alterandi, & revocandi per scripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel ad probationem, & an dicatur contractus perfectus antequam facta fuerit p. 584. n. 21. & seqq. ubi de verbis: Por escritura publica, e de outra maneira não valerá; & de verbis, virá a mim para a confirmar; & an sint conditionalia. pag 585.

Instantia.

In maioratus causis pendentibus non potest Actor continuare actionem, aut instantiam absque successoris legitimatione, & habilitatione, quia transit instantia causæ ad successorem p. 572 n. 826.

In maioratus causis pendentibus non potest Actor continuare actionem, aut instantiam absque successoris legitimatione, & habilitatione, quia transit instantia causæ ad successorem p. 572. n. 826.

Instrumentum.

Maioratus possessor habet actionem ad petenda instrumenta pertinentia maioratus. pag. 269.

Maioratus instrumentum, aut testamentum non probat, nisi totum producat. pag 311. n. 497.

Maioratus successio debet judicari secundum tenorem scripturæ institutionis, & instrumentum foundationis p. 350 n. 1. & 2.

Maioratus factus, & erectus per instrumentum, quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter, & vel revocabiliter, & quando mentio mortis, sit de substantia, aut de executione, & prescriptione, & quando habeat locum in maioratu, & in hoc casu. pag 518. 519 & 520 & de stipulatione notarii pro absentibus, & n. 593. & optime pag. 521. p. 525. n. 611. & pag 559.

In causa maioratus, an retractetur sententia per instrumenta de novo reperta, & quomodo, & quando. pag 591 num. 44. & pag 594 in princip.

Insinuatio.

Si maioratus fuerit institutus per contractum, aut donationem, non potest revocari eo præ-

textu, quod non fuerit donatio, aut institutio insinuata, quia in maioratus institutione non requiritur insinuatio. pag 610. num.

147.

Vide Verbo Maioratus Revocatio.

Irrevocabilis

Maioratus factus per contractum inter vivos ab que acceptatione vocati, sed interveniente acceptatione Notarii pro absentibus an maneat revocabilis, aut irrevocabilis p. 47. in sententia

Maioratus factus irrevocabiliter, si constitues maioratum in scriptura dotali in matrimonio favorem dicat habere factas vocationes in testamento facto, si tale testamentum non apparet, licet ostendatur aliud testamentum factum post dotem, non dicitur maioratus factus, nec habetur pro facto, nec regulari debet per vocationes testamenti posteriores, quia de rebus donatis non potest facere testamentum, illius enim factio impeditur in rebus donatis. pag. 98 num. 17. & seqq.

Maioratus erectus si fuerit in contractu dotali, ex quo filii habent jus questum, nec per ingratitudinem potest revocari, sed manet irrevocabilis. p. 276. n. 325.

Maioratus erectus, an possit revocari in bonis, licet sit factus certorum bonorum in contractu irrevocabili per institutorem, & assignantem & quare p. 276 n. 326.

Maioratus erectus ex duabus causis, an si una cesset, alia existat, sufficiat ad illum sustinendum. pag 281 col. 2. ad fin. & pag 282. ubi etiam, an duret in transversalibus, & quid, si interveniant clausula reservationis usu, fructus, & constituti, & an sit revocabilis, vel irrevocabilis erectio, & n. 358.

Maioratus institutio facta per donationem, & dotem inter vivos, an, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & inter vivos, non obstante mentione mortis p. 351.

Maioratus factus, & erectus per instrumentum quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter, vel revocabiliter, & quando mentio mortis, sit de substantia, aut de executione, & prescriptione, & quando habeat locum in maioratu, & in hoc casu. pag 518. 519 & 520 & de stipulatione notarii pro absentibus, & n. 593. & optime. pag. 521 p. 525. n. 611. & p. 559.

In maioratu nominationis, an competat actio contra Reum, qui habet nominationem per scripturam, & Actor vult probare anteriorem nominationem ex testibus, & quando, & quomodo probetur. pag 556 n. 753. & seqq. & qui testes requirantur ad nominationem probandam, & quando sit revocabilis: vel irre-

- irrevocabilis, & pag 560. & an producat effectum promissio nominandi, & vendendi.
- Maioratus, aut fit per contractum, aut per testamentum, & constituitur revocabiliter, aut irrevocabiliter, & quando dicatur erectus revocabiliter, aut irrevocabiliter, late traditur p 579 & seqq.
- Maioratus revocabilis, aut irrevocabilis quando dicitur, & an possit revocari per secundam dispositionem, & an confirmetur morte pag. 579 num 2 & seqq & quid si factum fuerit in mari, & quibus requisitis, ut valeat.
- Idem in maioratu nominationis procedere notatur. Ibid n 2 in fin.
- Maioratus irrevocabilis in contractu instituitur, & dicitur irrevocabilis, si ita dicatur, vel acceptetur, & tradantur bona, vel dentur clausulae importantes irrevocabilitatē, de quibus p 581.
- Maioratus si fuerit erectus irrevocabiliter, non potest ab institutore, neque à successore revocari, nec etiam in minimo alterari, aut mutari regulariter. pag. 582 num. 6 & p 593. num 52. vide pag 596 & 599 602 & p. 615. & p 622. num. 195 & pag 630. & pag 640. n. 309 & 310.
- Per acceptationem primi vocati ad maioratum acquiritur jus irrevocabile, non solum illi, sed omnibus maioratus successoribus post eum inclusis. pag 582. numer. 7. & 8. ubi contrarium explicatur.
- Sed si fuerit acceptata institutio, non potest revocari in vocatorum præiudicium, licet primus consentiat, nisi fuerit factus, & erectus ad favorem unius, quia tunc si ipse donatarius consentiat, potest revocari, & non manet irrevocabilis nisi per mortem. pag. 582. n. 10. 11. & 12.
- Maioratus si est irrevocabiliter constitutus, non potest revocari, & in illo vocati debent includi, & excludi vocati in secundo, nisi institutores reservassent facultatem declarandi, aut faciendi vocationes, quia tunc secundum reservationem possunt declarare, & vocationes alterare, tam tacite, quam expresse, & si non utatur de reservatione, vocationes antecedentes subsistunt in eodem statu, & si de reservatione utatur, non potest alterare maioratum, sed solum vocationes quia in substantia manet firmum, exemplificatur p 583. n. 14. usque ad n. 17.
- Maioratus institutus irrevocabiliter non potest declarari circa substantiam, sed potest super re dubia facere declarationem, & quare p 58 n. 18 19 & 20.
- Utrum autem Princeps possit revocare maioratum factū irrevocabiliter, & mutare vocationes factas ab institutore pag. 587. num. 37.
- Maioratum instituens per contractum irrevocabiliter, an possit alterari, & revocari ad institutoris maioratus debita solvenda pag. 587. n. 39.
- Maioratus erectio facta irrevocabiliter, an possit revocari ex delicto successoris, vel ex inimicitia orta, vel ex ingratitudine p. 587. n. 40.

Judex.

Judex tenetur pronuntiare super omnibus deductis in libello p. 261. n. 249.

Judex competens est Senatus ad omnes causas. p. 262. n. 257.

Si filios non habeat institutor, servanda est ejus voluntas, & si eos habeat in tertia assignata in quibus manet erectus maioratus, nisi sint aliena, aut dotata, & Judex residuorum non potest in hac materia procedere p. 245 n. 192. & p 246.

Maioratus vinculum si est factum per Judicem residuorum, & bona ad illud sunt applicata per sententiam, & approbatum sit à successore absente non potest contradici ab emptore bonorum asserendo esse sua, nec à futuro herede, sed bona manent vinculata, & pertinent successoribus cum fructibus, & petere rationes emptionum ad erectionem maioratus, ei competit actio contra heredes ultimi possessoris, & quando habeat locum, vel non pag 256. numer. 238. & 239. & pag. 257. & seqq.

Vinculum maioratus debet regulari secundum divisionem, aut partitionem factam in iudicio divisorio, & ex illa debet erigi maioratus apud Judicem residuorum, licet jam sit erectum per alias partitiones, quæ reformatae fuerunt propter debita institutoris, quia ultima divisio servanda est, & juxta illam faciendum est vinculum & erigi debet maioratus p. 273 n. 308. & 309. & p 274.

Maioratus erectio pertinet ad Judicem residuorum secundum concordatæ formam, & potest cogere heredes, aut executores ad hoc, ut tradant bona ad illius erectionem, quæ competit Judici residuorum sæculari in suo mense, & Ecclesiastico in suo juxta alternativæ formam, & si aliquis ex illis se intromittat in erigenda Capella, aut maioratu in mense non suo, nulliter procedit. p. 274. n. 313. 314 & 315. & pag. 275.

In maioratus formatione, & erectione debet Judex residuorum observare partitiones factas in iudicio ordinario, aut voluntatem testatoris, si fecerit inventarium, & si solutis debitis, & legatis nihil inveniatur in bonis, nihil manet ad maioratus vinculum, &

cessat dispositio, quando testator residuum relinquit ad maioratus erectionem. p. 276. n. 320.

Executio an possit fieri in Capella maiori, & jure sepulture, & patronatu constituto ad maioratum, & quando, & quomodo patronatus transeat, vel non, & ad quem Judicem pertineat cognitio, & quando licita sit talis venditio, & datur simonia in tali venditione. pag. 296. 297. 298. 299. 300. & 301.

Inventarium.

Inventarium non conficiens cum solemnitatibus juris, an prosit, vel eo non obstante teneatur in solidum ultra vires hereditatis p. 268 col. 2 & p. 269. 270. & 271.

A pœna non confecti inventarii, quæ causæ excusent. p. 270.

Maioratus manent bona aggregata ex divisione, & partitione, & assignatione testatoris, & vinculum erectum est, & si adjudicentur alia diversa vinculo, nihil valet & potest successor tertiæ, aut bonorum assignatorum petere titulo maioratus declarata, & assignata, & si filius non fecerit inventarium, licet bona assignata excedant tertiam, & habita fuerint sicut bona maioratus, & ut talia scripta observari debet vinculum, & in omnibus dicitur erectum pag. 232. numer. 155. & 156. & pag. 233. pag. 237. & pag. 241.

Maioratus possessor si nulliter alienavit, suum proprium factum potest impugnare p. 538. n. 684 & pag. 544. quid in heredem cum beneficio inventarii, & p. 545. n. 712.

Juramentum.

Juramento confirmata renuntiatio legitimæ ad vinculum constituendum, an, & quando valeat p. 96. n. 76. & pag. 97.

Jus.

In maioratus successione, quando admittatur jus tertii exclusivum juris agentis, vel non allegatum à Reo; late exornatur. pag. 483. n. 424. & seqq. & agitur de exceptione juris tertii, & alius te precedit, & tua non interest & p. 485. ubi etiam, an requiratur consensus tertii. & p. 523. n. 601.

L

Legatum.

Legatum quando possit relinqui de rebus alienis, aut heredis, aut de illis, in quibus habet partem testator p. 93. n. 59. & seqq. & p. 94. 95. & 96.

Legata pia, an debeantur ex testamento nullo ex defectu solemnitatis, & non voluntatis.

pag. 199. numer. 20.

In institutione maioratus, si non apparet testamentum relatum, ad quod fuerunt relatæ vocationes, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest testamentum haberi pro facto in præjudicium dotatæ, sed tantummodo constituenda est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cujus contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus pro facto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia & cætera bona manent liberis, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conferentur p. 199. n. 21. & seqq.

Maioratus erectus de pluribus bonis, si instituens unam rem illarum alienaverit, quoad illum est revocatus maioratus, & quamvis dictam rem rebabeat, non reincident in maioratum pag. 274. numer. 322. & 323. quod idem procedit in legatis, & numer. 324. explicatur.

Maioratus, aut legatum quando censeatur revocatum ex alienatione, venditione, seu pignore rei. pag. 319. numer. 539. & seqq. & pag. 320.

Maioratus successor habet actionem ad petenda bona relicta ad maioratum, & si est hypothecaria, an possit, vel non præscribi, & quanto tempore, & quando pag. 510. n. 549. & pag. 511. ubi etiam quæ actio competat pro consequendo legato relicto, ubi de intellectu verborum: Deixo ao morgado aquela parte de bens, que se achar, que lhe devo deixar, conforme ao compromisso, que primeiro se verá. Et an ex obligatione annexandi bona ad maioratum detur hypotheca, & p. 512. & seqq. ad multa.

Legitimatio.

In maioratus successione, quando legitimatio, aut matrimonium subsequens revocet institutionem factam p. 520. n. 593.

In maioratus causis pendentibus non potest Actor continuare actionem aut instantiam absque successoris legitimatioe, & habilitatione, quia transit instantia causæ ad successorem p. 572. n. 826.

Legitimi

Maioratus censeatur institutus per nominationem legitimorum, & exclusionem illegitimorum p. 210. n. 48. in med.

In maioratus successione qualitas legitimitatis in primo gradu, an censeatur repetita in

in aliis, & remotioribus. pag. 354.

In maioratu, an succedat filius legitimus naturalis, quando iste erat exclusus. pag. 354. col. 2. & p. 355.

Ad maioratus successionem, an admittantur legitimi. pag. 424. col. 1. ubi etiam de explicatione clausularum legitimationum. & p. 425. & p. 426.

Læſio

Læſionis probatio est necessaria ut minori competat restitutio. Vide verb. Restitutio.

Læſio proposita post tempus à lege præfinitū non admittitur. pag. 571. n. 820.

Læſio ut admittatur, quomodo probari, & articulari debeat. p. 571. n. 820.

Et quid si locavit, & dedit in emphyteusim cum facultate Regia, & propter hoc accepit pecuniam. pag. 492. & 493. & quando facultas sit, vel non subreptitia, & pag. 494. ubi etiam quid data læſione, & quando dicatur probata & pag. 495. & pag. 502. num. 506. & seqq.

Læſæ majestatis Reus.

Reus læſæ majestatis, an possit facere maioratum. p. 47. n. 6.

In maioratu quando adest clausula privationis, & exclusionis propter crimen læſæ majestatis, an si valida, & quando, & quomodo privandus veniat Reus. p. 277.

Lex.

De maioratibus honorum Coronæ, & secundum Legem Mentalem, vel extra, & an in illis possit erigi maioratus, & quid si revocata sit Lex Mentalis, & quomodo succedendum sit, & quibus regulis, & quantum duret vinculum, & an sustineri possit, vel non. pag. 162. n. 368. 369. 370. & 371. & vide verb. Concessio.

Maioratus erectio, & donatio, etiam ob causam, habet tacitam conditionem si donator, aut institutor filios non suscepit, & eis susceptis ipso jure revocatur. pag. 245. & quomodo, & quando, & an transeat jus revocandi ad hæredes, vel tantum revocare possit institutor, ex L. si unquam Cod. revocand. don. & an procedat, quando maioratus est erectus in favorem extraneorum, vel filiorum, & d. pag. 245. distinguitur.

Legitima.

De legitima filii, si ille consentiat, potest pater facere maioratum, & quomodo, & quando, & quibus requisitis, & an admittatur contra vinculum. pag. 96. n. 76. & seqq. & pag. 97. 98. & 99. & pag. 164. col. 2. & pag. 166. pag. 233. n. 158.

Legitimis filiorum præjudicare non potest instituens maioratum. pag. 175. n. 404.

Ad legitimam petendam, quando habeat locum

actio, & ista præscribatur. pag. 224.

Si legitima ad maioratum renuntietur, & monialis antequam professionem emittat, ac postea cum clausula, ut in illis succedat persona certa, & determinata, an possit pater facere maioratum talium legitimarum, nec vinculum in illis erigere contra pactum renuntiationis factæ à Monasterio, sed potest vinculum instituere ex tertia, & eligere proprietatem ad hoc, & quid si fiat per viam dotis, & de filii legitima, si ille facit, consentit. pag. 181. pag. 438. & 439. & pag. 182. & seqq. ubi etiam de dotis interesse, & æstimatione, & quando debeantur.

Factus, & erectus maioratus ex dispositione expressa potest institutor eligere bona ad hoc, ut vincula maneat, & si habeat filios, potest assignare bona ad legitimam vinculantem, aut ad tertiam in maioratus erectionem, & secundum hanc voluntatem debent fieri partitiones, & divisiones, & solutionem dare ad maioratum. p. 232. n. 154. & seqq.

Si ad maioratum tertia non inveniatur adjudicata, potius legitime obvenire præsumitur, quæ non potest regulariter gravamen vinculi admittere. pag. 478. numer. 403. & 404. & de ratione. pag. 479. num. 411. & pag. 480.

Maioratus factus, & erectus per contractum, & donationem ex filiorum nativitate intra legitimas revocatur, & solum sustinetur in tertia. p. 611. n. 148.

Maioratus erectio ad favorem Monachorum Capuccinorum facta, & ad melius commodum ægrotorum cum obligatione celebrandi Missas, & institutione patronatus, & assignatione ordinariæ ad eorum alimenta, in qua consensum præstitit filius, & legitimam suam vinculo subiecit usque ad quantitatem concurrentem, & necessariam, an sit valida, & possit acquiri per Monachos, & Syndicum, & an possit revocari à patre, vel à filio propter læſionem, & metum patris, & vinculum legitime filii, in qua non potest consistere vinculum maioratus, & obligatio novæ ædificationis. pag. 618. 619. & 620. ubi etiam, an Monachi possint talia bona acquirere stabilia ad ædificandum Monasterium. & p. 621. usque ad n. 188.

Liber.

Liber tomi, an probet bona esse maioratus, & quid in certitudine illius. p. 15. col. 1. in princ. & p. 458. col. 1.

Libera.

Maioratus non præsumuntur bona, sed libera, & non subiecta vinculo. pag. 239. vers. ducor. pag. 361. num. 13. & pag. 363. numer. 27. pag.

366. pag 375. num. 43. & col. 2. & pag 376.
& seqq & pag 381. n. 48.

Maioratus bona in ultimo de familia manent
libera. & quare p 496. n. 472.
Licentia.

Maioratus conjectura resultat ex licentia pe-
tita Principi ad permutanda, aut subro-
ganda alia bona in maioratum, & quid in
licentia aut facultate petita Judici p 418.
n. 178 & quare n. 179 & 180.

Limitatio.

In maioratus successione & in omnibus, qui ha-
bet regulam pro se, habet suam intentionem
fundatam, donec exceptio, vel limitatio ex-
presse probetur p 625. n. 218. & 219.

Linea.

Ad maioratus successionem quatuor qualita-
tes attendi debent, primo linea, postea gra-
dus, tunc sexus, ultimo etas, ita ut dum
quisquis sit in meliori linea, non attendatur
gradus, in proximiori gradu non atten-
datur sexus, in potiori sexu non attenda-
tur etas, & quomodo procedat p 37. n. 94 &
95. ubi explicatur, & quomodo procedat
resolvitur, & pag 41. n. 119 & 120. & pag.
160.

Quid si institutor aliud disposuerit. Ibidem
n. 96.

Linea recta quando vocatur, qui comprehen-
dantur in tali vocatione. p 204 & 205.

De linea fratris non est frater. pag 205. n. 37.
vers & ideo.

In linea recta sunt descendentes, & non trans-
versales p 205.

Maioratus probatur ex possessione & consue-
tudine immemoriali succedendi in bonis, si-
cut de maioratu, & sic probatur, si non ap-
paret institutio, probatur, & in illo succedi-
tur per regulas ordinarias maioratus. pag.
419. 420. 421. & 422. ubi quod in tali
maioratu habet locum linea, & representa-
tio.

Liquidatio.

Quando sententia condemnat in bonis ad ma-
ioratum, quomodo fieri debeat liquidatio p.
84. n. 5. 6. 7. & 8. & pag 85. num 9. 10. & 11.
& p 86. n. 12. & p 87. n. 12. & seqq.

Liquidatio fieri non potest ultra quod in sen-
tentia continetur p 87. n. 17.

Liquidatio est stricti juris. Ibidem & pag. 89. in
princip.

Liquidans executor rem extra condemnatio-
nem existentem illius mutat substantiam,
& noviter gravat & excedit. Ibidem & p 89.

Liquidatio non potest alterare iudicatum. Ibi-
dem.
In liquidatione sententiae non admittitur que-
stio pertinens ad causam principalem. p 87.
n. 18.

In liquidatione non potest tractari questio
aliqua extranea ab ipsamet liquidatione,
nec extendi p 88. in princip. & n. 25.

Liquidatio debet regulari per sententiam cõ-
demnatoriam p 89. in princip.

Appellatio à liquidationis sententia inter po-
sita, pertinet ad eos Judices sententiae prin-
cipalis p 89. n. 33.

Liquidatio debet fieri secundum sententiae te-
norem p 91. n. 40.

Lis.

Maioratus possessor non potest renunciare li-
tem, nec appellationem interpositam à sen-
tentia, in qua controvertitur, an bona sint
libera, vel maioratus, & si renunciat, debet
prosequi litem, & dum non fuerit decisa,
non admittitur nova lis. p 272. & 273.

Locare. Locatio.

Quid si locavit, & dedit in emphyteusim cum
facultate Regia, & propter hoc accepit pec-
uniam. pag. 492. & 493. & quando facul-
tas sit, vel non subreptitia, & pag 494. ubi
etiam quid data lesione, & quando dica-
tur probata. & pag. 495. & pag. 502. numer.
506. & seqq.

Maioratus bonorum locatio quando obligat,
vel non successores. pag 498. n. 477.

Loqui.

Loqui qui non potest, an possit facere maiora-
tum pag. 48. n. 7.

M

Maioratus.

Maioratus materia est utilis, & necessa-
ria, & laudanda p 1. num. 1. & pag. 3.

Maioratus nostri differunt à maioratibus ve-
teris testamenti, & in quo. p 3. n. 2.

Maioratus quomodo diffiniatur. Ibidem & n. 5.

Maioratus an sit dignitas pag 3. num. 3. & n.
4. & 5.

Maioratus nova diffinitio traditur, & expli-
catur n. 6. & seqq.

Maioratus institutio quare dicatur benevola
concessio p 4. n. 7.

Maioratus concessio dicitur perpetua. Ibidem.

Maioratus institutor potest facere maioratū
perpetuum, aut temporalem in certis per-
sonis, ut illis deficientibus extinguatur p 4.
n. 7. & 8. ubi explicatur. & p 5. num 9. & 10.

Maioratus institutor potest facere vinculum
purum, aut conditionale p 5. n. 11.

Maioratum potest facere institutor tam in vi-
ta, quam in morte per testamentum, aut cõ-
tractum p 5. n. 11.

Maioratus esse bona, per lapsum temporis
probatur, etiam sine scriptura, aut testamēto.

pag.

- pag. 5. n. 12. & pag. 6. 7. & 8. num. 14. & pag. 9 & 10. num. 15. & pag. 10. num. 19 & p. 13. num. 41 pag. 353 explicatur pag. 366 & 368. & pag. 377. & pag. 389. & pag. 410. n. 173. pag. 470. & 498. num. 478. & pag. 553 num. 740.
- Maioratus sine scriptura potest fieri, & probari, licet alioquin scriptura interveniente facilius probetur pag. 10. num. 18. & pag. 13. explicatur. pag. 14.*
- Maioratus probatur ex confessione possessorum, & quomodo, & quando pag. 10. n. 19.*
- Maioratus probatur, quando bona non venerunt in iudicium familie eriscundæ, sed potius indivisa in primogenitum non venerunt. p. 10. n. 19.*
- Maioratus probatur ex sententia lata circa bonorum qualitatem, & prodest, & nocet etiam inter alios, si lata fuerit cum legitimo contradicatore, tam quoad qualitatem bonorum, quam ad successionem pag. 11. n. 21. & pag. 13 n. 39 ad fin. & num. 42. & pag. 14. explicatur, & pag. 15. §. minus & pag. 16.*
- Contra maioratus successorem, aut heredem ultimi possessoris competit actio successori pro consequenda annexatione tertie, ad quam ultimus possessor tenebatur virtute institutionis, quia talis clausula est valida pag. 14.*
- Maioratus erectio potest probari per testes, & quomodo pag. 14. §. quoad primam, & pag. 353 & 373 col. 2. & pag. 419. n. 189.*
- Maioratus an probetur ex thomi libro certitudine pag. 15 col. 1. in princ. & pag. 458. col. 1. de libro thomi.*
- Maioratus institutio si amissa sit, an, & quando probetur per testes, & quomodo pag. 15. §. quod, & inf. a.*
- Maioratus institutio, an, & quando possit declarari à successore. p. 16.*
- Maioratus vinculum excluditur, quando pertenditur ex prima dispositione, si appareat alia, in qua bona donantur. pag. 16. col. 1. post medium.*
- Maioratus circa validitatem cognoscere non potest Provisor residuorum. pag. 16. col. 1. ad fin.*
- Maioratus, ut sustineri possit, debet cum expresso consensu, legitime erigi, & ab eo, qui habuerit personam legitimam ad disponendum de bonis suis, & quod sit facta institutio cum solemnitatibus à lege requisitis, quia si defecerint, erectio est inutilis pag. 17. n. 43 & seqq.*
- Nisi fuerit factus, aut Capella ad animæ utilitatem p. 17 n. 49 vers. Nisi*
- Vel nullitas sit præscripta & sint triginta anni transacti, quia post illos contra institutionem antiquam non admittitur nullitatis*
- allegatio pag. 17. num. 49. vers. Nisi in fin.*
- Maioratus censetur erectus ad primogenitos, & descendentes, & post illorum defectum ad transveriales, & alios consanguineos propinquiores successivo ordine. p. 17 n. 50.*
- Maioratus bona debent in familia conservari, indivisa, integra, sive inalienabilia pag. 18. n. 52.*
- Et ad hoc dicitur erectus p. 114. n. 162.*
- Maioratus bona pertinent ad descendentes, & non ad ascendentes p. 18. n. 52.*
- In maioratus successione primum locum obtinet voluntas testatoris p. 18. num. 52. pag. 33. num. 80 p. 42. n. 121 p. 475. n. 387.*
- Expressa, aut conjecturata. pag. 23 num. 27. p. 286. n. 374.*
- Maioratus nominationis potest fieri ab institutore, & in illo datur linea electionis, secundum erigentis voluntatem p. 18. n. 53.*
- Maioratus in hoc Regno Lusitano instituitur, aut per contractum, aut testamētum, & dispositio dividitur in maioratum, aut Capellam, de quibus, & de ejus differentia. pag. 18 n. 54 p. 153. n. 344.*
- Per verbum facio maioratum, probatur institutum fuisse, & non per verbum tacio Capellam. p. 18. n. 54.*
- Maioratus aut est revocabilis, aut irrevocabilis pag. 18. n. 54. & pag. 19. num. 59. explicatur & cap. 7.*
- Si pater impetret facultatē à Rege, ut in suo testamento maioratū instituat, an possit eum condere in codicillis. Ibid.*
- Maioratus aut est regularis, aut irregularis, & quis dicatur, unus, vel alter pag. 18 n. 56.*
- Maioratus aut est proprius, aut improprius, & quomodo pag. 18. num. 56. & 57 ubi etiam in quo differant.*
- Maioratus aut sunt privati, aut ex Regiæ Coronæ bonis p. 19. n. 58.*
- Maioratus aut sunt simplices, aut qualificati, & quomodo Ibid.*
- Maioratus si est institutus præcedente facultate Regia, an illa, an vero virtute legum Regiarum confectus iudicetur Ibid.*
- Maioratus quotuplex sit, & de ejus nomine, & origine, & unde dicatur p. 19 n. 60.*
- Maioratus institueri Reipublicæ interest, & eorum institutiones ob bonum publicum introductæ fuerunt pag. 20 n. 1. & 2. & quare. n. 3. 4. & 5.*
- Et ad conservationem familie Ibid. & pag. 30. n. 61. & seqq.*
- Maioratus clausulæ, vocationes, inclusiones, & exclusiones explicantur ex præmitto & præfatione, & ex illis declaratur voluntas institutoris, & quare, & quando pag. 20. n. 6. & seqq.*

In maioratus successione non comprehenduntur transversales, quando post descendentes vocatur alius, aut causa pia pag. 23 num. 25. 29. & pag. 26 num. 42. & pag. 27. n. 49. & seqq. & pag. 30. & 31. p. 32. n. 77. & seqq.

Secus quando non vocatur, sed generatio alijus, quia tunc succedere debent. Ibid. & n. 25. 29. & p. 41. n. 120.

In maioratus controversia debemus totam discurrere dispositionem, ad hoc ut colligatur voluntas p. 23. n. 28.

Maioratus possessor non potest imponere novas clausulas successoribus ultra illas à primo institutore ordinatas, maxime quando bona sua de novo non vincularit. p. 25. n. 35.

An filius, qui conjunctim parentibus suis maioratum instituit, facta expressa nominatione collateralium possit istos etiam proximiores, ad successionem nominare, & comprehensos esse in prædicta forma succedendi data, & an conditio si sine liberis decesserit, purificata, & impleta sit, ut substitutio facta in defectu liberorum, locum habeat, an vero pertineat ad collateralem, & non descendentes institutorum. p. 29. n. 57.

Utrum institutus hæres in universitate honorum ab ultimo maioratus possessore, facultatem nominandi ad maioratum habente, eo ipso quod eum expresse successione maioratus non nominaverit, nominatus dicatur. pag. 29. n. 58. & seqq.

Ad maioratus nominandum facultas, an extendatur de casu ad casum, & de casu expresso ad omissum, quando datur eadem ratio, vel similis p. 30. n. 60. & 61. & seqq.

Quando institutor maioratus in initio dispositionis clausulam aliquam generalem adjiciat, qua perpetuum maioratum instituere vellet, postea vero speciales aliquas vocationes faciat, vel ad certas dispositionem suam restringat; tunc enim, nec in ultimo vocato finietur, imo potius generalis, & generaliter comprehendit omnes secundum naturam principii. pag. 30. n. 63.

Cum detur clausula familiæ conservandæ in successione maioratus, vocatis descendentes ex ipso institutore, & non expresse exclusio transversalium, illis extinctis veniunt & comprehenduntur transversales cum verbo generis, aut familia, omnes comprehenduntur, & quare. p. 30. n. 64.

In maioratu an succedat naturalis, aut spurcius. p. 31. & 32. num. 72. & infra, & pag. 353. p. 483.

In maioratus successione tacita voluntas & vocatio locum habere non potest contra expressam vocationem, & quare. pag. 33. num. 81.

In maioratu relicto à transversali non intelligitur conditio, si sine liberis decesserit. p. 34. n. 8. in fin.

Ad maioratus successionem cum onere portandi nomen, & arma talis cognominis, quis admittatur, & quomodo probanda sit qualitas, & generatio, & cognomen, & ex qua parte, ad multa pag. 34. n. 82. & seqq. & pag. 35. & seqq. & p. 41. & seqq.

In maioratus institutione, quando institutor reservavit nominationem, & vocationes successorum in tempus mortis suæ, quanvis postea illius administrationem filie dotasset, vinculo maioratus non est sequenda, sed quæ in testamento facta reperiat. pag. 37. n. 93. & p. 41. n. 118.

Ad maioratus successionem quatuor qualitates attendi debent, primo linea, postea gradus, tunc sexus, ultimo ætas, ita ut dum quisquis sit in meliori linea, non attendatur gradus, in proximiori gradu non attendatur sexus, in potiori sexu non attendatur ætas, & quomodo procedat. pag. 37. n. 94. & 95. ubi explicatur, & quomodo procedit, resolvitur, & pag. 41. num. 119. & 120. & pag. 64. col. 1. p. 160. n. 362. col. 2.

Quid si institutor aliud disposuerit. Ibid. n. 96.

In maioratus successione semper intelligitur vocatus proximior ultimo possessori de sanguine institutoris, nisi aliud disponat institutor pag. 41. n. 119. & 120. & pag. 42. n. 121. & p. 45. n. 136.

Et quis dicatur proximior in stirpe, aut generatione, nomine, aut cognomine. p. 42. n. 123. ad fin. & p. 44. n. 132. & p. 45. n. 136.

Dummodo sit à latere, unde bona provenerunt, proximior. p. 44. n. 133.

Maioratum suorum bonorum potest instituere quælibet persona libera cum clausulis sibi bene visis de omnibus bonis, si non habet filios, & si eos habet, tantum de tertia pag. 46. num. 1.

Et potest revocari à filiis. Ibid. numer. 2. & pag. 47. col. 2.

Quid in patre, aut matre, aut avo n. 2.

Quid in uxore inconsulto viro, & eo consentiente pag. 46. n. 3. & 4. & p. 47.

Maioratus factus per contractum inter vivos absque acceptatione vocati. Sed interveniente acceptatione Notarii pro absentibus, an maneat revocabilis, aut irrevocabilis. p. 47. in sententia, & quando p. 127. col. 1.

Maioratus factus de residuo tertiæ ad tempus mortis restrictus, cum reservatione ad illius tempus faciendi institutionem, & vocationes, potest revocari à filiis. pag. 47. col. 2. si cuti etiam si est factus de omnibus bonis.

Maioratum an possit instituere impubes, & quan-

- quando pag. 47. num. 5.
 Et quid in filio familias Ibid.
 Maioratum, an possit facere condemnatus ad mortem, aut ad perpetuum carcerem. pag. 47. n. 6.
 Quid in facto à bannito. Ibid.
 Quid in milite de bonis castrensibus. Ibid.
 Quid in Reo læsæ Majestatis. Ibid.
 Quid in furioso, mentecapto, frænetico. pag. 47. n. 7.
 Quid in muto, & surdo, & in illo, qui loqui non potest p. 48. n. 7.
 Quid in Religioso, Monacho, aut Moniali. pag. 48. n. 8.
 Quid in Equitibus, aut Commendatoribus Militensibus, & trium Ordinum Militarium p. 48. col. 2. & pag. 49. & 50. & pag. 51. num. 8. in fin
 Maioratu facto, utrum licentia, seu dispensatio Apostolica ad instantiam Monachi, ut possit revocare clausulam excludentem feminam à successione maioratus ab eodem erectis, valeat in præjudicium agnatorum, seu masculorum p. 51. vers. de qua re.
 Captivus, aut Clericus an possit facere maioratum p. 51. n. 8.
 Maioratum an, & quando possit instituere Episcopus, aut Archiepiscopus pag. 51. n. 9.
 Maioratus potest fieri per testamentum, aut contractum per scripturam privatam, per epistolam, testes, aut facultatem Regis, per confessionem factam in actis, aut extra. pag. 51. n. 10. & 11.
 Maioratus potest etiam erigi in inventario, aut divisione approbata per sententiam, ex quibus etiam probatur p. 52. n. 12. & 13.
 Maioratus potest fieri coram testibus, & valere sine scriptura, quando avia voluit maioratum facere in neptis favorem, & cum voluisset vocare Tabellionem ad hoc declarandum, filius noluit, & tunc ex dicta voluntate dicitur erectus p. 52. n. 15. & seqq.
 Maioratus quibus pactis fieri possit, vel non, ad hoc ut successores includantur, vel excludantur. p. 55. n. 36.
 Maioratus institutor dicitur, qui illum fecit, & erexit p. 55. n. 37.
 Et filius qui consentit in gravamine legitime. pag. 30. n. 61. & p. 55. n. 37.
 Maioratus institutor dicitur, qui renunciavit legitimam ad alterius favorem, ad hoc ut vincularetur p. 55. n. 37.
 Maioratus institutor dicitur, qui consensum præstitit, ad hoc ut bona vinculantur, si fuerit dominus Ibid.
 Et si dominus non fuerit, tertius qui consentit, nec habet dominium in bonis donatis, tunc dicitur institutor, qui disponit, non vero qui consensum præstitit. pag. 58. in princ.
 Maioratus institutor dicitur dominus, quando vis maioratus sit factus à Commissario, ut fieri potest pag. 58. n. 38.
 Maioratus an in voluntatem, arbitrium, electionem, consilium, & declarationem commissarii conferri valeat, & an assignatio rerum, in quibus maioratus solvatur, vel instituat, commissario mandari possit, vel filio mandanda sit. p. 58. n. 38.
 Quando in aliquo possessore incipit præscriptio bonorum liberorum ad maioratum constituendum, tunc iste possessor dicitur institutor. Ibid. n. 39.
 Institutor reputatur in parte ille, qui aliqua bona reliquit ad maioratum vel illi maioratus annexavit, seu aggregavit in bonis aggregatis, & si concessio Regia facta fuerit ad maioratum, reputatur institutor primus acquirens p. 56. n. 39.
 Non vero si aggregare teneatur, seu unire res alii maioratus, quia tunc non dicitur institutor, quia non potest apponere novas leges, seu conditiones contrarias, aut repugnantes, sed sequi debet vocationes, aut conditiones maioratus antiqui, cui aggregare tenetur, si eas apponat, non dicitur institutor, nec per illas regulatur successio sed per antiquas pag. 56. num. 40. & quare numer. 41. pag. 57. n. 48. & 49.
 In maioratu annexato succedere debet ille, qui succedit in principali maioratu. pag. 56. num. 42.
 Si ad maioratum aliquis annexavit, aut aggregavit sua bona, quæ non tenebatur annexare, aut aggregare, tunc dicitur institutor, & potest apponere quasvis voluerit leges, etiam incompatibiles cum primo maioratu. pag. 56. n. 43. & quare n. 44. explicat pag. 57. n. 48. & 49.
 Maioratus annexatio, aggregatio, & augmentum quando fit cum particularibus legibus, succedere debet vocatus, & tunc non sequitur augmentum nature rei augmentatæ sed servantur leges augmenti p. 50. n. 44.
 Et solum quando unio, aut annexatio, aggregatioque expressa, & una res unitur alii, sicut principalis, unitum supprimitur, & sequitur naturam illius, cui aggregatur, seu annexatur p. 57. n. 45.
 Et eisdem clausulis primi maioratus succeditur, ac si à principio fuisset unus maioratus p. 57. n. 46. & p. 59.
 Maioratus institutor, si aggregat maioratus antiquo bona sua, & aliena, dicitur institutor in suis, non vero in alienis. p. 57. n. 47.
 Quid in concessione Regia facta ad maioratum & quis dicatur institutor, & quomodo succedatur

- datur pag 57 n 50 ubi exemplificatur & p. 58. n 54 & pag. 59. 60 & 61. explicatur. pag. 62. & 63. & limitatur.
- Et in maioratu factō cum clausulis alicujus maioratus, quis dicatur institutor, & successor, & an, & quando dicatur unica dispositio vel duplex pag 57 num. 51. & p. 58. n. 52 & 53 exornatur p 59 60. & 61.
- Et tunc succedere debet, qui vocatus fuerit in successione antiqui maioratus, ad quam fit relatio, & concessio. p. 58. n. 58 exornatur. p. 59 60. & 61. explicatur. pag. 62. & 63 ubi limitatur, & p. 64.
- Et si non inveniatur institutio, recurrendum est ad consuetudinem antiquam succedendi in maioratu relato, & concessio pag 58. num. 55 & exornatur pag 59 60. & 61.
- Et si maioratus aliquo casu extinguatur, extinguatur etiam relatio, & concessio. Ibid.
- Et dum duraverit maioratus, titulus cōcessus, & datus à Rege successorī maioratus pertinet, & talis dignitas ab eo separari non potest. pag. 58. numer. 56 exornatur. pag 59. & p 60 & 61.
- Al maioratum si Princeps concedat bona absque aggregatione, tunc Princeps dicitur institutor, quia non accipitur concessio à primo acquirente, sed à Rege p 61. n. 75.
- Maioratus unio, aggregatio, annexatio, quādo dicatur facta principaüter, vel accessoriè, & de ejus effectu ad multa. pag. 60. & 61. ubi etiam quomodo probetur.
- In maioratu debet succedere vocatus ad maioratum relatū, & antiquum; nisi aliud colligatur ex voluntate institutoris, vel vocentur aliqui de nomine, & generatione institutoris, de qua primus vocatus in alio maioratu non sit principaliter p 62 & 63:
- Si maioratus institutio relata esset nulla, adhuc tamen relatio obtinet p. 63. col. 1.
- Maioratus institutor præsumitur voluisse anteponeere familiam suam alienæ. Ibid. col. 2. ad fin.
- Licet regulariter institutio referens ea consideretur cum relata etiam quoad substantiam cum relata. Nihilominus tamen limitatur, quando exorbitans, & odiosus esset relationis effectus, vel quando ex institutoris mente, vel sensu constat aliam esse illius voluntatem p. 64. col. 1 & 2.
- In maioratu clausula, que se chame Pedro, an verificari debeat tempore vocationis, vel sufficiat, quod superveniat. pag 64. col. 2.
- In maioratu censetur nominatim persona vocata, si per relationem demonstratur. p. 64. col. 2.
- De præcepto posito ab institutore maioratus circa nomen, & arma, & quomodo procedat, & intelligatur. pag 36 n. 87 & seqq. & p. 37. & seqq. & pag. 62. 63. 64. & 65.
- In bonis annexatis maioratui quis dicatur institutor p 65. n. 48.
- Maioratus clausula circa annexationem pertinet, aut quartæ est valida, & ad unguem observanda est. pag 65. num. 48. & pag. 66. & seqq. ad varios casus, & quando competat actio, vel non, & contra quem, & pag. 68. 69. 70. 71 & 72 usque ad pag. 78 num 147 & pag. 79 pag. 359 pag. 375 & pag. 380. & pag. 474 & p. 478 n. 400 & pag. 507 & pag 510. & 511 & p 542.
- Maioratus potest fieri à cōmissario. & ille potest apponere clausulas sibi bene visas ex aliis institutionibus relatis p. 66 & 67.
- Et quid si facultas sit data pluribus cōmissariis, & unus fecit institutionem, in hoc excedens voluntatem institutoris. p. 67.
- Maioratus institutor potest imponere clausulas & gravamina in bonis vinculis, sicut ei placuerit, dummodo non sint turpia, & observanda erunt pag 69. num. 97. & pag 71. num. 110 explicatur, & p 72.
- Maioratus possessor, an habeat dominium illius p. 70. n. 106.
- Maioratus præscriptio, quando habeat locum tam in bonis, quam in clausularum dispositione circa gravamina pag. 70. n. 102. & p. 71. n. 110 & pag 72. n. 118 & pag. 75. num. 126. & 127 & pag. 113. pag. 155 & seqq. & pag. 181. num. 435 pag. 309. & seqq. & pag. 444. & pag 464 & pag 511. & seqq. & 514. p. 515 & p 524 & p 542 n. 696.
- Maioratus præscriptio, unius lineæ adversus aliam an, & quando habeat locum. pag 72. n. 119.
- Maioratus quando acquiratur, vel non dominium per annexationem, aut obligationem annexandi. p. 75 n. 128. & seqq.
- Maioratus possessor an possit renunciare sententiæ in ejus favorem latæ. p. 78. num. 151. & pag. 79.
- Et quid si non opponat exceptionem rei judicatæ contra sententiam, & passus sit agi de re judicata Ibid.
- Maioratum an possit facere pater ad favorem filii subpositi, & si fecerit, quibus competat successio, & an sit valida institutio talis facta ab aliquo institutore. p. 79. n. 158.
- Maioratus institutor, quando fecit maioratum de omnibus bonis suis mobilibus, & immobilibus, moventibus, & summoventibus omnia bona vincula censentur absque limitatione, aut restrictione aliqua, & omnes res sue in vinculum comprehenduntur. pag 80. num. 1.
- Et etiam comprehenduntur fructus bonorum im.

- immobilium. & accessiones productæ ex eisdem rebus vincularis augent relicta ad maioratum instituendum, & ex illorum pretio, & æstimatione debent emi bona stabilia ad vinculum, quia fructus, & accessiones augent hereditatem, & manent vincularia bona, quæ inveniuntur tempore mortis, & si nihil inventum fuerit, nihil vincularium extat, sed bona inventa, & ad ea consequenda competit actio reivindicacionis successorum maioratus p. 81. col. 1. & 2.
- Et si institutor assignavit filio omnia sua bona specialiter, & nominatim, & ea nominavit ut talia, probatur identitas omnium bonorum à testatore possessorum, & deinde fecit maioratum de omnibus bonis suis, censentur hæc comprehensa in dispositione maioratus, licet dubitetur de identitate. p. 83 n. 4.
- Et tunc debet fieri liquidatio, & quomodo. p. 84. n. 5. 6. 7. & 8. & pag. 85. num. 9. 10. 11. & pag. 86. num. 12. & p. 87. num. 13. & seqq. ubi etiam quando debeat agi ordinarie, & pag. 88. 89. & 90.
- Maioratus an possit vinculari emphyteusis, & quando pag. 88. n. 24. & pag. 89. num. 21. pag. 91. num. 38. & p. 100. num. 90. & seqq. & pag. 101. & seqq. ubi etiam, an comprehendantur in vinculo omnium bonorum, vel debeat vendi, ad hoc ut emantur stabilia. pag. 208. & 209. pag. 211. num. 52. & pag. 232. n. 156. & pag. 277. & pag. 279. num. 343. & p. 543.
- Maioratus bona occulta debent peti non executivè, sed per libellum reivindicacionis. p. 91. n. 41.
- Maioratus non potest institui, nisi in bonis immobilibus, vel æquipollentibus. pag. 92. num. 43. & 44.
- Et mobilia veniunt in consequentiam, nisi sint pretiosa, & maioratus annexentur. pag. 92. n. 44.
- Maioratus an possit institui in nominibus debitorum & quando p. 92. n. 45.
- Quid in pecunia numerata. Ibid. n. 46.
- Quid in annuis redditibus. Ibid.
- Maioratus quando instituitur de omnibus bonis, an comprehendantur census, & annui redditus redimibiles. p. 92. num. 47. & seqq. ubi etiam quam speciem bonorum constituent.
- Maioratus an possit institui de rebus alienis, aut heredis, aut de illis, in quibus habet partem. p. 93. num. 55. & seqq. ubi etiam quando valeat legatum de re aliena, aut heredis, & p. 94. 95. & 69.
- Maioratum potest facere pater de legitima filii, si ille consentiat, & quomodo, & quando, & quibus requisitis, & an admittatur contra vinculum. pag. 96. num. 76. & seqq. & pag. 97. 98. 99. & pag. 164. 165. & 166. pag. 233. num. 158. & pag. 319. & 377. & p. 520. p. 618. 619. & p. 621.
- Maioratus possessor tenetur reficere ædes maioratus, & si negligat, potest conveniri ejus hæres ad eas reficiendas propriis sumptibus, omnia quæ deteriorata reperiuntur. p. 107. num. 115. & seqq. ubi explicatur, & pag. 108. & 109.
- Et si faciat meliorationes potest repetere. Ibid.
- Maioratus an possit erigi de bonis feudalibus. p. 114. n. 166. ubi explicatur.
- Quid in bonis oneri missarum subjectis. p. 114. n. 167.
- Quid dicendum in bonis donatis pro se, & filiis. Ibid. n. 168.
- Quid in bonis extra Regnum existentibus. Ibid.
- Maioratus an possit erigi de officio, & quando p. 114. n. 169. & 175.
- De jure de futuro non potest agi per successorem maioratus. p. 115.
- Ad maioratum facultas concessa non admittitur absque scriptura p. 115. n. 174.
- Maioratus an possit erigi in commendis, & an commenda concessa ad vitas, cum facultate libera nominandi possint intra illas vinculari, & nominari in successoribus maioratus per substitutiones. pag. 115. num. 177. & seqq. & p. 116. & seqq. & pag. 132. num. 258. & seqq. & p. 134. n. 271.
- Maioratus an possit erigi, & institui de bonis Coronæ concessis à Rege in vitis, aut ad liberam facultatem nominandi in vitis, & an in diælis bonis sustineatur vinculum, & reguletur per Legem Mentalem, vel non. pag. 151. n. 335. & seqq.
- Maioratus an possit institui in bonis realengis lezirias, fismarias, reguengos, & in terris obligatis ad jugatæ solutionem, & etiam an in Villa Coronæ emptæ, aut permutatæ pag. 154. n. 339. & 340.
- Maioratus bonorum venditio est nulla, & competit reivindicatio successorum. pag. 155. & infra.
- Maioratus & Capella idem est quoad substantiam, & successionem. p. 155. n. 344. & seqq. & in fin.
- Maioratus aut Capella censetur instituta, ut proximior succedat. pag. 155. n. 344.
- Maioratus ex quibus clausulis dicatur institutus, exemplificativè. pag. 156. & seqq. & p. 159. num. 359. & seqq. & pag. 178. & seqq. p. 361. n. 12. & infr.
- In maioratu verba heredeiros, intelliguntur de sanguine. pag. 157. num. 347. explicat p. 393. n. 73.
- Maioratus censetur erectus, si dispositio habeat clausulas denotantes perpetuitatē, exemplificatur

- ficatur pag. 157. n. 348. & n. 350. & p. 160. n. 362. & p. 178. n. 423.
- Maioratus dicitur institutus ex vocatione filiorum & descendantium* p. 157. num. 349 & 350 pag. 360. n. 362. col. 2. & p. 391. num. 63. p. 392. n. 68. & seqq.
- Maioratus dicitur institutus ex verbis, em quanto o mundo durar.* pag. 157. num. 350. p. 391. n. 63.
- Maioratus dicitur institutus ex qualitate rerum, & nobilitate instituentis.* p. 158. n. 151.
- Maioratus naturam an repugnent verba, deixará a seus filios.* p. 160. col. 2. ad fin.
- In maioratu voluntas institutoris talis præsuntur in substitutionibus, qualis in institutionibus fuit* p. 161. n. 262.
- Maioratus conjectura resultat ex prohibitione divisionis & alienationis, & quid veniat appellacione alienationis.* Ibid. n. 263. & quomodo, & quando procedat, & p. 364. & 365. p. 179. n. 425. 427. pag. 206. num. 40. pag. 210. n. 48. pag. 239. vers. neque pag. 361. n. 14. & pag. 395. & seqq. ad multas quaestiones circa dictam clausulam prohibitionis alienationis, & p. 429. & pag. 436. 437. & pag. 535.
- Maioratus colligitur institutum esse ex portationis armorum praecepto.* pag. 162. col. 1. in princip.
- De maioratibus honorum Coronae, & secundum Legem Mentalem, vel extra, & an in illis possit erigi maioratus, & quid si revocata sit Lex Mentalis, & quomodo succedendum sit, & quibus regulis, & quantum duret vinculum, & an sustineri possit, vel non* pag. 162. num. 368. 369. 370. & 371. Et vide verb. Cöcessio.
- Maioratus an possit erigi de fortaliciis Indiae, & quando possint vinculari, vel non.* p. 163. n. 372. & seqq.
- Maioratus possessor, an teneatur dotare, vel alimentare, vel non, & quando* p. 165. n. 376.
- Maioratus an possit erigi in melioramentis, & quando, & quomodo vincula maneat, & repeti possint, vel non, licet ad collationem venissent.* p. 167. num. 389. & seqq.
- Maioratus possessor, an, & quando teneatur facere melioramenta magna, aut modica.* p. 172. vers. alia.
- Et an fructus melioramentorum pertineant ad melioramenta, vel ad maioratus possessorem.* pag. 172. col. 2. & p. 173.
- Maioratus an possit erigi in servis.* pag. 173. ubi etiam, an, & quando duret prohibitio alienationis servi, & quomodo conservari debeat, & an extendatur de casu ad casum.
- Maioratus an possit fieri in bonis existentibus in Regno vel extra illud, & apud hostes.* pag. 175. n. 399.
- Maioratus an possit erigi super precedentia Sedis in Ecclesia.* pag. 175. n. 400.
- Si maioratum aliquis faciat in bonis propriis, & alienis, subsistit maioratus in bonis propriis, & si aliqua fuerint maioratus sustinetur in illis erectio, & in aliis viciatur.* pag. 175. n. 401.
- Maioratus in bonis alienis subsistit, & annexatio, si Dominus, aut praejudicatus consentiat.* p. 175. n. 403. & seqq.
- Maioratum instituens non potest praejudicare legitimis filiorum.* pag. 175. n. 404.
- Maioratus erectus si fuerit erectus super domo aliqua, quae ignorante institutore sit destructa, in area tenet, & manet erectus.* pag. 177. n. 414.
- In maioratus successione si aliquis ex vocatis non adsit, bona libera remanent, & non sustinetur erectio maioratus, & quid in sepultura, & quando censeatur in ea erectus.* pag. 177. ubi etiam quando possit, & sepeliri debeat in sepultura propria, & aliena, & pag. 178.
- Maioratus an dicatur institutus ex onere miserarum, & quomodo, & quando.* pag. 178. num. 424. & num. 428. pag. 366. pag. 382. col. 2. pag. 399. & 400. & pag. 410. numer. 172. vers. 29. & p. 436. & 437. & p. 536.
- Maioratus institutus censeatur, quando testator identico nomine maioratus, seu Capella usus fuit.* pag. 179. n. 426. pag. 381. num. 50. & seqq. & infra.
- Maioratus an dicatur institutus, an dicatur: Deixo a administração desta Capella, & ex verbis: Se faça tombo destes bens, para que nunca seja apartado delles cousa nenhuma.* pag. 179. n. 427.
- Maioratus an dicatur institutus ex verbis: No meará por sua morte, filho, ou filha.* pag. 179. n. 428.
- Maioratus nominationis censebitur, quando quis nominat administratorem cum facultate nominandi, quem voluerit.* pag. 180. in princip. ubi etiam an facultas nominandi censeatur repetita, & p. 181. numer. 436. ubi etiam an possit nominare extra familiam, & quando.
- Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Tudo andarã junto.* pag. 80. num. 429. & 433.
- Maioratus commoditas dari potest in dotem in vita possessoris.* p. 180. n. 430.
- Maioratus conjectura licet de per se non sufficiant, junctis omnibus sufficiunt pro veritate, & quando, & quomodo, & probanda sint.* p. 178. n. 423. & p. 180. n. 432. p. 381.
- Maioratus censeatur constitutus ex vocatione consanguineorum proximiorum.* pag. 180. numer. 434. p. 294. n. 78.

In maioratu concessa facultate nominandi, si non nominat possessor, pertinet iure maioratus ad proximiorum, & an possit succedere extraneus, & nominari p. 181. n. 437.

Ad maioratum si renunciatur legitima, & Monialis antequam professionem emittat, ac postea cum clausula, ut in illis succedat persona certa, & determinata, an possit pater facere maioratum talium legitimarum, nec vinculum in illis erigere contra pactum renunciationis factæ à Monasterio, sed potest vinculum insituere ex tertia, & eligere proprietatem ad hoc, & quid si fiat per viam dotis, & de filii legitima, si ille facit, consentit. pag. 181. pag. 438 & 439 & p. 182. & seqq. ubi etiam de dotis interesse, & æstimatione, & quando debeantur.

Maioratum potest pater, aut mater instituere de tertia, & non potest impugnari pag. 185. n. 443. pag. 190. n. 485. & pag. 232. & seqq. & pag. 241.

Et ad hoc potest eligere bona, & pretiosa pag. 187. n. 458. & pag. 188. in princip.

Maioratus an dicatur institutus ex verbo semper pag. 186. num. 453. explicatur pag. 204. n. 35. explicatur pag. 217. & pag. 224. p. 240. in princip. p. 392. n. 64. & 65.

In maioratu habens facultatem nominandi an possit nominatum gravare. pag. 192. n. 502. & p. 193. n. 504.

Maioratus an possit erigi in navi, aut cymba, & quomodo, & quando p. 193. n. 506.

Maioratus factus de bonis dotalibus, & dotaris, an comprehendat bona empta cum usufructu bonorum, & in illis consistere possit, & dicatur factus, & erectus. p. 193. n. 507.

Maioratus an possit erigi in fructibus aliquorum annorum, ut illorum valor vinculetur, ex illo emantur bona ad maioratum. pag. 194. vers. in fructibus.

Maioratus ad hoc ut constituatur, & dicatur erectus, non sufficit dicere, volo instituere maioratum, aut habeo tractatorem illum faciendi, & quomodo, & quando procedat. p. 196. n. 1.

Maioratus ut dicatur factus, non sufficit tractatus, sed requiritur conclusio. pag. 197. in princip. n. 1.

Maioratum promissio faciendi, an habeatur pro facto. pag. 196. num. 1. & seqq. per varia exempla, quando promissio debeatur pro conclusione. p. 197.

Maioratum facere aliud est, aliud promissio faciendi maioratum, si nuptiæ sequantur cū aliquo per viam dotis. p. 197. n. 2.

De maioratu instituendo promissio, non sequuta ejus fundatione pro facto constituto, an habeatur pro facto, & quando, & quomodo.

pag. 197. n. 9. & seqq. & pag. 198. & seqq. ad varias quæstiones.

Si pater, aut mater promittat per viam dotis maioratum facere, aut meliorare unum ex filiis, qui sequuto matrimonio decessit sine filiis relicto hærede extraneo in tertia, non tenetur pater adimplere promissum, & quare. p. 198. n. 14. & 15. ubi quid è contra.

Et quid, si fuerit erectus cū clausula: Me obligo a fazer, e outorgar o morgado em contrato publico, com todos os vinculos, e firmezas. p. 198. n. 16.

Maioratus factus irrevocabiliter, si constituens maioratum in scriptura dotali, in matrimonii favorem, dicat habere factas vocationes in testamento facto, si tale testamentum non apparet, licet ostendatur aliud testamentum factum post dotem, non dicitur maioratus factus, nec habetur pro facto, nec regulari debet per vocationes testamenti posterioris, quia de rebus donatis non potest facere testamentum, illius enim factio impeditur in rebus donatis, & revocatio. p. 190. n. 17. & seqq.

In institutione maioratus si non apparet testamentum relatum ad quod fuerunt relatæ vocationes, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in præjudicium dotatæ, sed tantummodo constituenda est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cujus contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus pro facto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cætera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conserventur. p. 199. n. 24. & seqq.

Maioratum asserens esse factum, ut constabat ex scriptura, licet postea dotet bona absque vinculi mentione, an censeatur ex una, & altera institutione maioratus erectus, vel censeatur per ultimam dispositionem revocatum. p. 202. n. 27. usque ad 32.

Maioratus factus per viam dotis ad aliquod matrimonium, & ad illius descendentes si deficiant, & existant transversales, an remaneant bona libera, & dotata possit de illis disponere, vel censeantur vocati transversales, & ad illos extendatur, vel non, & quando fuerit erectus ad certas personas, an illis deficientibus extinguatur, vel ad transversales pertineat, vel non, & quando. p. 202.

- & 203. & seqq. ubi etiam, an transversales sint de linea recta, vel tantum descendentes, & quando succedant, vel non, ad multa usque ad pag. 216. ubi multis concluditur, & n. 217. & usque ad p. 226.
- Maioratum qui facit per viam dotis, an censeatur apponere clausulas consuetas ad illius successionem necessarias, ad hoc ut conservetur in omnibus transversalibus, vel in aliquibus Ibid. & pag. 205. & 206. & pag. 216. & 217. ubi respondetur ad Molinæ argumenta in contrarium, & pag. 218 & 219. ubi etiam quando detur extensio de casu ad casum, vel de persona ad personam, ex verbis maioratus, & usque ad p. 226.**
- Maioratus, ut dicatur institutus, non est opus, ut id à testatore, & institutore expressis verbis pronuncietur, sufficit enim, quod ex conjecturis colligatur pag. 210. num. 47. p. 213 in sententia pag. 215. ad fin. p. 363. n. 27.**
- Maioratus censeatur institutus per vinculum bonorum, nominationem vocatorum, onus in perpetuum implendum, prohibitionem alienationis, ut supra, & pag. 210. n. 48. pag. 216. in princip. p. 239. p. 369. p. 437.**
- Maioratus censeatur institutus per nominationem legitimorum, & exclusionem illegitimorum p. 210. n. 48 in med.**
- Maioratus censeatur institutus, per onus gestandi nomen & arma Ibid. & infra.**
- In maioratu per modum succedendi in bonis tamquam maioratui annexis succeditur, & deducitur conjectura maioratus. pag. 210. n. 46. iuxta fin.**
- In maioratus conditio matrimonium contrahendi probat maioratum institutum esse, & an conditio nubendi cum certa persona sit valida. pag. 210. numer. 49. ubi etiam, quod non sequitur nuptiis non potest succedere vocatus hic conditio.**
- Et quid in conditione non nubendi nisi ad beneplacitum alterius Ibid.**
- In maioratu, an possit succedere filius naturalis, & quando pag. 210. num. 51. ubi etiam de conjecturis ad hanc successionem necessariis, & pag. 211. & 213 & pag. 214. numer. 71. & p. 215. p. 216. & 271.**
- In maioratus successione condemnatio fructus venit à die iniuste occupationis secundum aliquos & sententias pag. 11. n. 15. p. 23. num. 25. pag. 53. n. 21. p. 107. n. 112. pag. 238. col. 2. ad fin. pag. 257. ad fin. col. 2. pag. 458. col. 2. pag. 463. num. 332. p. 480. n. 417. ubi ampliat etiam non obstante sententia lata in possessorio & quare & p. 553. & quare pag. 556. n. 751. & optime p. 569. n. 813.**
- Et iuxta aliorum opinionem, & alios, ac sententias à die litis contestationis. pag. 33. n. 77. pag. 103. n. 100. pag. 155. num. 340. p. 209. n. 41. pag. 211. n. 54. & 55. pag. 219. numer. 92. pag. 463. n. 330. pag. 467. numer. 349. p. 483. n. 423. p. 585. p. 525.**
- Et quid in fructibus bonorum, quæ aggreganda sunt maioratui pag. 14. col. 1. pag. 68. num. 95. pag. 256. n. 236.**
- Maioratus an censeatur institutus per substitutiones filiorum, quando in institutione non invenitur clausula prohibitiva alienationis, vel alia inducens perpetuitatem pag. 213 & quid si habeat onus missarum, & pag. 214. n. 64.**
- In maioratu quando appellatione filiorum veniant nepotes, & quomodo intelligatur conditio, si sine liberis, & quod comprehendat. pag. 215. pag. 219. 220. 221. & 222. ubi etiam quod deficiat dispositio, si conditio non verificatur. & pag. 240.**
- Maioratus verbum quomodo intelligatur, & an faciat dispositionem perpetuam, vel temporalem. pag. 217. 218. & 219.**
- In maioratus successione, an substitutio deficiat, si filius non vivat tempore mortis gravati. p. 219. 220. 221. 222. & 240.**
- In qualitate bonorum maioratus sententia producit rem judicatam, & non potest amplius agi de materia, licet sententia sit arbitraria. p. 223. & 224.**
- Ad maioratus erectionem renunciatio facta intuitu Religionis, eo quod renunciatus in Religione profiteri vult: tunc in omnem eventum renunciasse censeatur, & fideicommissum, aut maioratus censeatur institutus, quamvis descendentes, ad quorum contemplationem factus fuit maioratus, vivo patre deficiant, & illis deficientibus succedit primo loco institutor, & renunciatus potius, quam transversalis. pag. 225. n. 123. & p. 226. ubi etiam quod si deficiant, succedit Monasterium.**
- Si maioratus titulo sit facta à patre donatio, vel melioratio contemplatione certi matrimonii in favore filii, vel descendantium suorum, in eorum defectum substituti, & vocati sint transversales consanguinei si matrimonium dissolvatur per mortem filii, nullis liberis relictis, an cesset maioratus, vel possit revocari respectu transversalium p. 226. n. 125.**
- Nisi maioratus fuerit erectus, factus, & institutus ad matrimonium, vel ad certas personas limitatus, & institutor exprimeret aliquas condiciones, aut vocationes reservavit, & non apparet determinatio certa, tunc enim manet maioratus erectus, & quomodo, & quando & an succedant transversales. pag. 216. n. 126. & p. 227.**
- Maioratus censeatur erectus, quando reservans condiciones non disposuit, & non revocasset. pag.**

nag. 227. numer 127.

Maioratum se facere de aliquibus bonis, quando aliquis instituitur proficitur, censetur bona perpetuo conservari in ejus familia, omnesque ad successionem dicti maioratus invitati dicuntur. licet sit institutus ut potest institutor in aliena familia p. 227. n. 128.

Maioratus quando est instituendus in Regno Castellæ cum facultate, ut dicatur erectus, & factus, necessaria est facultas, sine qua non dicitur factus. p. 217. n. 130.

Idem in nostro Lusitanie Regno requiritur, quando maioratus sit omnium bonorum per viam dotis ad unum filium. p. 227. num. 131.

Quando maioratus possit formari, & erigi cum facultate Regia, & sit necessaria vel non vel possit, & debeat confirmari à Rege, & facultas sit valida, vel subreptitia, & quid debeat impetrans declarare. p. 227.

Maioratus quando fuit erectus cum facultatis, aut potestatis excessu, sustinetur in tertia p. 228. n. 132 & n. 133.

Contractus fuit factus per viam dotis, cū clausula: Outorgamos, e prometemos, e nos obrigamos de fazer, e outorgar por contrato publico a vós, e a vosso filho ratificação, e approvação do morgado, e doação, que vos temos feito, e outorgado ante tal Taballião. An ex his verbis censeatur institutus maioratus. pag. 228. 134. & seqq.

Maioratus an dicatur institutus si non appareat institutio relata, si testamentarius de illa asserat, & dicat bona talia esse maioratus p. 228. n. 135 & seqq. & p. 229. num. 139. & 140. & quid si promisit ratificare maioratum. & n. 142.

Maioratum promittens ratificare per scripturam, si non ratificet, an censeatur maioratus institutus, & quando promissio habeatur pro erectione. pag. 229. ubi ad alia multa de effectu promissionis, & ratificationis. & pag. 230.

Maioratus an constituatur ex verbis: Para que vós os hajais depois dos dias de vossas vidas, por nome, e titulo de morgado. pag. 230. n. 144.

Si non apparet scriptura in qua dictum sit maioratum esse factum, & relatam, cum promissione ratificandi maioratum, non procedit obligatio ratificandi, quia non ostenditur scriptura relata ad hoc, ut ratificetur, sine productione cujus, & illius inspectiōne non datur, nec dari potest ratificatio. pag. 230. n. 144.

Maioratus potest erigi, aut constitui coram testibus, aut scriptura publica, aut privata. p. 230. n. 145.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Hey disposto de meus bens por via de morgado, porque quero, que este ande junto com o vinculo, que eu tenho de meu pay p. 230. n. 145. & seqq.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis enunciativis, aut ex verbo Volo. p. 231.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Deixo a terça a quatro filhas, e por morte de humas ás outras, e por morte da ultima ficará em morgado. Affirmativa est resolutio, quia est provisio per fideicommissum, & post substitutiones manet in ultima erectus, & est provisio, per fideicommissum. p. 232. n. 153.

Factus, & erectus maioratus ex dispositione expressa potest institui, eligere bona, ad hoc ut vincula maneant, & si habeat filios potest assignare bona ad legitimam vinculandam, aut ad tertiam in maioratus erectionem, & secundum hanc voluntatem debent fieri partitiones, & divisiones, & solutionem dare ad maioratum. p. 232. n. 154 & seqq.

Maioratus manent bona adjudicata, & aggregata ex divisione, & partitione, & assignatione testatoris, & vinculum erectum est, & si adjudicentur alia diversa vinculo, nihil valet, & potest successor tertiæ, aut bonorum assignatorum petere titulo maioratus declarata, & assignata, & si filius non fecerit inventarium, licet bona assignata excedant tertiam, & habita fuerint, sicut bona maioratus, & ut talia scripta, observari debet vinculum, & in omnibus dicitur erectum. pag. 232. n. 155. & 156. & pag. 233. pag. 237. & pag. 241.

Maioratus approbatio inducitur ex possessione bonorum, & descriptione tomi, & ex solutione missarum. p. 232. n. 156.

Maioratus institutoris voluntas circa vinculum adeo observari debet, ut non possit mutari, aut revocari à successore, si secundum eam debet onera relicta sustinere. pag. 233. n. 160. & 161. & p. 235 & 236.

Et pro consequendis oneribus, & Missas competit hypoteca in bonis nominatis ad tertiam, & actio contra possessores, & tertios. p. 234. n. 164. & p. 235 & 236.

Maioratus successoris competit actio pro consequendis bonis maioratus, & in illum transfertur dominium post mortem ultimi possessoris. pag. 237. n. 174. & pag. 241. & pag. 247. n. 196.

Maioratus bona, ut dicantur, requiritur, quod sint adjudicata in partitionibus, & divisionibus, & non sufficit dispositio de illis facta, ad hoc ut dicantur vinculatæ pag. 237. n. 175. & quare, n. 176. & pag. 241.

Nisi conſiterit assignata, & adjudicata esse bona ad maioratum, non dividuntur bona maioratus. p. 237. & 238.

Maioratus non præſumuntur bona, sed libera, & non ſubjecta vinculo. p. 239. verſ. ducor. p. 361. num. 13. & p. 363. n. 27. p. 366. p. 375. n. 43. & col. 2. & p. 376. & ſeqq. & p. 381. num. 48 p. 470 n. 370 p. 478. n. 403.

Maioratus eodẽ modo, quo poteſt inſtitui cum-destinatione, & assignatione certorum bonorum, ita etiam poteſt inſtitui in bonis incertis, videlicet de illis rebus ad tertiam pertinentibus, & poſtea liquidatis bonis ad eam pertinentibus manent vinculatã. p. 240. n. 177 & quare n. 178 179.

Et ante partitionem, divisionem, & assignationem hæres maioratus habet jus reale, & verum dominium in bonis, quia tranſactio, aut illius continuatio non tollitur ex incertitudine, ſicut in poſſeſſione pag. 240. n. 180. & quare pag. 241.

Maxime ſi acceptata fuerit diſpoſitio maioratus ex poſſeſſione rei, & exactione fructus, tunc non poteſt vinculum gravaminis contradicere p. 241. n. 184.

Si maioratus inſtitutor assignet tertiam, & petat mulieri, ut etiam ſuam tertiam vinculo ſubſciat, ſi illa non vinculat propter lucrum fructuum, in eorum valorem inducitur vinculum, & fideiçomiſſum in favorem ſucceſſoris maioratus, qui tenet actionem ad bona æquivalentia recuperanda ex bonis uxoris, aut alicuius, qui acceptavit tertiam, & ſuam non annexavit. pag. 241. n. 182. & pag. 243.

Maioratus factus ab uxore, aut marito in eadem charta, licet poſſit revocari, in caſu acceptationis, non poteſt revocari. pag. 241. n. 185 vide pag. 243.

Et caſu quo acceptet maioratum, & non annexet tertiam, tenetur reſtituere valorem fructus pag. 242. num. 186. & 187. ubi etiam contrarium reſertur.

Si aliquis fecit maioratum per contractum inter vivos de omnibus bonis ſuis, & poſtea contraxit matrimonium, ex quo filii nati ſunt, licet bona ſint nominata, & habita ſicuti bona maioratus, tantummodo manet inſtitutus in tertia, & non poteſt ſucceſſor talia bona reivindicare, nec diſiſionem, aut partitionẽ de dictis bonis facere. pag. 244. n. 191.

Maioratus erectio, & donatio etiam ob cauſam habet tacitam conditionem, ſi donator, aut inſtitutor filios non ſuſceperit, & eis ſuſceptis ipſo jure revocatur. pag. 245. & quomodo, & quando, & an tranſeat jus revocandi ad hæredes, vel tantum revocare poſſit inſtitutor, ex L. ſi unquam Cod. revocand. don.

& an procedat, quando maioratus eſt erectus in favorem extraneorum, vel filiorum, & d. pag. 245. diſtinguitur.

Si filios non habeat inſtitutor, ſervanda eſt ejus voluntas, & ſi eos habeat in tertia assignata, in quibus manet erectus maioratus, niſi ſint aliena, aut dotata, & iudex Reſiduorum non poteſt in hac materia procedere pag. 245. n. 192. & pag. 246.

Maioratus ſucceſſor poteſt reivindicare bona maioratus annexa, à quocumque poſſeſſore, in quem fuerint tranſlata. pag. 247. n. 247. n. 196 p. 256.

Dummodo probetur, quod bona maioratus vinculo affecta ſunt, & in dominio inſtitutoris. Ibid. & pag. 248.

Maioratus nulliter ſubſciantur bona dotata, & quare p. 248 n. 199.

Maioratus vinculum erigi debet ſecundum inſtitutionem, tam circa perſonas, quam bona, & in illo non habet iuriſdictionem iudex Reſiduorum, nec poteſt alterare vinculum bonorum, nec circa illud poteſt aliquid ſtatueri. pag. 249. ad fin. col. 2. & p. 250.

Ad bona conſequenda, ad hoc ut erigatur maioratus, competit ſucceſſori actio contra hæredem ultimi poſſeſſoris, qui omiſit vinculum facere, aut contra inſtitutoris hæredem, & ſi diſpoſitio fuerit conditionalis, ad hoc ut bona empta ſint ad maioratum, & ad hoc ut vendantur bona emphyteutica, tenetur iudex Reſiduorum assignare terminum ad hunc effectum, & quomodo, & quando. pag. 250. num. 206. 207 & pag. 251. 252. & 253. ad multa circa adimplementum operum, & onerum fabricæ, ornatus, & aliarum rerum ad Cappellam ſpectantium.

Maioratus ſucceſſor habet actionem contra hæredem poſſeſſoris, ad hoc ut præſtet rationes exactionis ad maioratum pertinentis p. 254. n. 228 & 229. & p. 255. & tradat pecunias, p. 266. n. 295. & p. 267. & 268.

Maioratus vinculum ſi eſt factum per iudicem Reſiduorum, & bona ad illud ſunt applicata per ſententiam, & approbatum ſit à ſucceſſore abſente, non poteſt contradici ab emptore bonorum aſſerendo eſſe ſua, nec à futuro hærede, ſed bona manent vinculatã, & pertinent ſucceſſori cum fructibus & petere rationes emptionum ad erectionem maioratus ei competit actio contra hæredes ultimi poſſeſſoris, & quando habeat locum, vel non. pag. 256. num. 238 & 239 & p. 257 & ſeqq. Maioratus, an dicatur erectus à die emptionis bonorum ad maioratum factæ ab eo, qui apud ſe habebat pecunias, & ſolvebat redditus, an vero à die ſententiæ approbationis. pag. 266. n. 294. verſ. ex quibus.

Maioratus possessor habet actionem ad petenda instrumenta pertinentia maioratus. pag. 269.

Maioratus debitum, concurrans cum debito dotis quod habeat præferentiam, & an detur hypotheca. pag. 296. col. 2.

Maioratus possessor, si patiatur sequestrum, & non contradicat, amittit possessionem, & an pendente lite, super illius validitate teneatur præstare alimenta consobriño naturali. p. 271. n. 302 & p. 272.

Maioratus possessor non potest renuñciare litem, nec appellationem interpositam à sententia, in qua controversitur, an bona sint libera, vel maioratus, & si renuñciat, debet prosequi litem, & dum non fuerit decisa, non admittitur nova lis. pag. 272. & 273.

Et si testamentum sit productum in iudicio Residuorum, donec decidatur nullitas, & habilitatio in iudicio ordinario, non admittitur successor, ut pars, sed tantummodo, ut quilibet de populo, & pars ad petendam erectionem maioratus est Promotor, vel Procurator Capellarum. pag. 273. num. 307.

Vinculum maioratus debet regulari secundum divisionem, aut partitionem factam in iudicio divisorio, & ex illa debet erigi maioratus apud iudicem Residuorum, licet jam sit erectus per alias partitiones, quæ reformatae fuerunt propter debita institutoris, quia ultima divisio servanda est, & juxta illam faciendum est vinculum, & erigi debet maioratus. pag. 273. num. 308. & 309. & pag. 274.

Circa erectionem maioratus sententia lata an possit retractari ex instrumentis de novo re-pertis pag. 273 & 274. n. 311.

Maioratus erectio pertinet ad iudicem Residuorum secundum concordatæ formam, & potest cogere heredes, aut executores, ad hoc ut tradant bona ad illius erectionem, quæ competit iudici Residuorum seculari in suo mense, & Ecclesiastico in suo juxta alternatiuæ formam, & si aliquis ex illis se intromittat in erigenda Capella, aut maioratu in mense non suo, nulliter procedit. pag. 274. numer. 313. 314. & 315. & pag. 275.

In maioratus formatione, & erectione debet iudex Residuorum observare partitiones factas in iudicio ordinario, aut voluntatem testatoris, si fecerit inventarium, & si solutis debitis, & legatis nihil inveniatur in bonis, nihil manet ad maioratus vinculum, & cessat dispositio, quando testator residuum reliquit ad maioratus erectionem. pag. 276. num. 320.

Quod procedit, licet institutor dicat habere multa bona, quod casu, & maxime si fuerit negotiator, idem procedit, quia homines plus cogitant habere, quam habent. pag. 276. num. 321.

Maioratus erectus de pluribus bonis, si instituens unam rem illarum alienaverit, quoad illam est revocatus maioratus, & quavis dictam rem rebabeat, non reincidit in maioratum. pag. 274. numer. 322. & 323. quod idem procedit in legatis, & n. 324. explicatur.

Maioratus erectus si fuerit in contractu dotali, ex quo filii habent jus quæsitum, nec per ingratitudinē potest revocari, sed manet irrevocabilis. pag. 276. n. 325.

Maioratus erectus an possit revocari in bonis, licet sit factus certorum bonorum in contractu irrevocabili per institutorem, & assignantem, & quare. pag. 276. numer. 326.

Ad maioratus emendam rem si aliquis suscipit mandatum, & ei tradita fuit ad erectionem, & emptionem pecunia, & quando emit, fecit suo nomine, & postea declaravit facere emptionem ad maioratum, vel simpliciter emit, præsumitur fecisse nomine illius à quo accepit pecuniam, & non suo nomine. p. 276. num. 327. & 328. & pag. 277. n. 329. & pag. 278. & 279.

In maioratu quando adest clausula privationis, & exclusionis propter criminem læsæ Majestatis, aut si valida, & quando, & quomodo privandus veniat Reus. pag. 277.

Maioratus probatur per adjudicationem factam maioratui, licet bona non inveniuntur specificata in institutione maioratus. p. 277.

Si in contractu dotis fuit promissa certa quantitas pecuniæ cum vinculo maioratus, ad hoc ut emerentur bona ad illius erectionem, & postea empta fuerunt absque declaratione à marito, an hæc bona dicantur empta ad erectionem maioratus, ex dicta pecunia ad emendam rem tradita, & si postea vendantur, competat successoribus reivindicatio, ad hoc ut declaratur talem emptionem fuisse factam ad maioratum. pag. 279. n. 346.

Maioratu principaliter erecto super aliquo castro, vel alia re conspicua, an in aliis bonis, ac prædiis accessoriè, seu consequutivè annexis, si casus præbeat, ut castrum præter voluntatem testatoris, aut institutoris alteri deferatur, an remaneat maioratus in aliis bonis erectus, vel non. p. 279. numer. 348.

Maioratus an inducatur ex verbis: Para que disponha dos ditos bens na fôrma, que lhe tenho communicado em segredo, e ha de fer com calidade, e condiçãõ, que ha de fazer morgado nas pessoas, que lhe tenho dito. pag. 280.

Maioratum erigendi facultas. an sit personalis, vel transeat, vel non ad hæredes p. 280. num. 351.

Maioratum faciendi facultas, si non sit erectus ab executore. an habeatur pro facto, & competat actio consanguineo proximiori, ad hoc ut hæres commissarii restituat bona ab eo possessa. etiam quando relicta fuerunt secreta. pag. 280.

Maioratus donatio an, & quando fit ex causa, & contemplatione certi matrimonii, sit matrimonium causa finalis, vel impulsiva. pag. 280. n. 353.

Donatio maioratus facta in causa dotis, continet conditionem, si matrimonium sequatur, licet in scriptura dotali non dicatur, intelligitur, si nuptiæ sequantur, & non sequutis nuptiis non debetur dos, nec erectio maioratus sustinetur, & revocari potest. p. 281.

Utrum maioratus erectio facta in capitulis matrimonialibus restricta, & limitata ad filios unius matrimonii, eo non sequuto extendatur ad filios alterius matrimonii, vel cesset maioratus, & possit revocari. pag. 281. num. 357.

Maioratus erectus ex duabus causis, an si una cesset, alia existat, sufficiat ad illum sustinendum. pag. 281. col. 2. ad fin. & pag. 282. ubi etiam, an duret in transversalibus, & quid si interveniant clausulæ reservationis, usufructus, & constituti & an sit revocabilis, vel irrevocabilis erectio. & n. 358.

Maioratus institutio, vel alia dispositio sub conditione facta deficiente conditione cessat, & ceteræ vocationes deficiunt. pag. 282. n. 360.

Maioratus, an dicatur institutus ex verbis: Que a sua vontade era deixar a sua quinta em morgado, & ex præparacione voluntatis, non deducta ad effectum, non dicitur maioratus erectus. p. 282. n. 361.

Maioratus an dicatur erectus ad favorẽ filiorum, vel extraneorum ex verbis: Outorgo, quero, consinto, mando, e he minha vontade, que a minha quinta de tal parte, a possa deixar, e mandar por via de morgado, a qualquer filho, ou neto seu, com as limitaçoens, e condiçoens, e vinculos que elle quizer, ou em qualquer morgado, que fizer. & pag. 283. ubi etiam, an inducatur ex verbis: Possa deixar, & an sint liberae voluntatis, vel necessitatis. num. 364. &

seqq. & ex verbis: Quero, consinto, mando, que possa deixar, e mandar.

Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Trato de fundar, e pertendo fundar hem morgado, e hum Convento de tal Ordem, em cuja Capella mayor me enterrem, ficando Padrociro della, e por minha morte os successores do dito morgado, para que já tenho comprado o chaõ. pag. 283. num. 367. & seqq. ubi etiam de sepultu & electione, & an ex verbis necessarius subsequentiibus, & antecedentiibus, & ex necessaria consequentia prolatis, & enunciatis, & quando probent, vel non institutum esse maioratum. & p. 283. 284. & 285.

Maioratus, an dicatur erectus ex verbis: Tenho taes bens de raiz em tal parte, e todos os ditos bens saõ morgado, quando nihil amplius a testatore dictum fuit, an sufficiat talis relatio ad probandum maioratum institutum esse, & quando referens, aut relatum dicatur per se ad hoc, ut inducat dispositionem, vel non. p. 286. 287. & 288.

Maioratus institutor si reservet facultatem alterandi, & non appareat revocatio aut dispositio, vinculum subsistit secundum primam erectionem, sicut sustinetur donatio inter virum, & uxorem, quia si non revocetur, morte confirmatur, & in aliis donationibus, & erectionibus, & etiam facultate nominandi, & quis debeat tunc succedere. pag. 288. col. 1. ubi etiam, an bona reservata pertineant ad hæredem, vel successorem.

De eo qui possidebat terras Coronæ, de quibus fuit spoliatus, & postea se composuit cum Rege, utrum ex antiquo titulo, vel novo eas habere videatur, & an convalescat maioratus ex eis factus a patre, vel ab avo possessoris, vel tamquam ex novo titulo acquisitæ liberae maneant, & de duobus titulis, ex quibus possidere dicatur. pag. 288. n. 384. & n. 385.

Maioratus si fuerit factus in eo casu, in quo sit Monialis vocata, an sustineatur eo casu, quo matrimonium contraxit. pag. 289. n. 386. & seqq. ubi etiam, quando ex dispositione inducatur fideicommissum purum, aut conditionale. & pag. 290. & 291. ubi etiam de exclusionem illius.

Si bona erant data per titulum dotis de bonis donatis non potest vinculum postea factum sustineri, sed est constitutio, & erectio maioratus nulla. p. 291. n. 406. & seqq.

Maioratus an sustineatur non sufficientibus bonis ad debita institutoris solvenda. pag. 293. num. 412. & seqq. maxime si sint debita realia, & quando talia dicantur, & quando maioratus successor teneatur ad debita antecessoris

- cessoris solvenda pag. 294. pag. 301. n. 441. ubi etiam, quod teneatur in subsidium. pag. 302 & 303. 304. 305. & pag. 352.
- Executio**, an possit fieri in Capella maiori, & jure sepulture, & patronatu constituto ad maioratum, & quando, & quomodo patronatus transeat, vel non, & ad quem iudicem pertineat cognitio, & quando licita sit talis venditio, & detur simonia in tali venditione. pag. 296. 297. 298. 299. 300. & 301.
- Maioratum** si aliquis faciat cum conditione, si Princeps confirmaverit, & è vita decesserit absque istius gratiæ impetratione, an dicatur maioratus erectus, & possit post mortem confirmari pag. 306. n. 468.
- Ad maioratus** fundationem si pater habeat facultatem in uno ex filiis, an possit erigi in nepote sine filii consensu, & si eam habeat ad duos maioratus erigendos, an possit facere unum, aut è contra. pag. 306. n. 469. & num. 470. explicatur.
- Maioratus** dicitur approbatus, si absque contradictione fructus fuit filius post divisionem, & separationem ad maioratum. p. 306. n. 470.
- Maioratus** an dicatur institutus ex verbis: Mandamos, que por morte do derradeiro, que ficar, as ditas terças ambas ficarão a Gaspar nosso neto, filho de nossa filha Joanna Dias, para com ellas se ordenar, e ser Clerigo, e naõ o fendo, e tendo filhos, ficarão aos seus filhos, e morrendo sem filhos legitimos, ficarão as ditas terças a nossa neta Catherina filha da dita nossa filha, e por sua morte irá a outro nosso neto em vinculo de morgado, ou Capella. p. 306. 307 & 308.
- Maioratus factus** in uno casu, non extenditur ad alium, & erectus sub tali conditione, sub contraria censetur ademptus, & manent bona libera pag. 306. n. 472. & seqq. ubi multa de maioratu conditionali non verificata conditione, sed contraria, & de substitutionibus conditionalibus & p. 307. 308.
- Maioratus** non deficit, quando aliquis illum fecit de certis bonis inter duos. Unum vocavit ad successionem, alterum sub conditione si sine filiis, & illis deficientibus dixit, quod talia bona unirentur maioratui, quia in hoc casu si vocatus decedat absque liberis, bona revertuntur ad maioratum, & in omnibus bonis censetur erectus, nisi constiterit testamentum esse falsum, quia tunc devolvuntur ad consanguineum proximiorum, tamquam heredem ab intestato, & cessat vinculum. pag. 309. num. 481. & 482. & seqq. ubi etiam quomodo probetur falsitas.
- Maioratus instrumentum**, aut testamentum non probat, nisi totum producat. p. 311. n. 497.
- Maioratus** iustitatio quando est supposita, aut falsa, non sufficit ad illius probationem pag. 312. n. 505. & seqq.
- In maioratu** succedendi consuetudo per binum actum introducit. p. 315. n. 510.
- Maioratus** si fuerit erectus & institutus à marito, & uxore, & vocatis ad illius successionem duabus filiabus post illorum mortem, cum facultate nominandi, si filia è vita decedant absque successione, possit superstes nominare consanguineum, & an possit revocare, seu alterare maioratum per viam dotis, & maneat erectus, & factus, licet nominatus successisset, post ejus obitum devolvitur successio titulo maioratus pag. 316. num. 528. & seqq. usque ad p. 331. ubi ad multa.
- Maioratus**, aut legatum quando censetur revocatum ex alienatione, venditione, seu pignore rei pag. 319. n. 539. & seqq. & pag. 320.
- Quando** dos reperitur facta illi personæ, quæ ad vinculum post mortem alicujus vocata erat, nihil facit dotans, quam citius dominam facere maioratus, qui tardius ad illam deveniturus erat, & an talia bona comprehendantur in vinculo. p. 321. n. 546.
- Maioratus**, an censetur institutus ex verbis: E do que sobejar dos quinhentos cruzados, que em este meu testamento se contém, depois de pagos meus legados se compre huma pessa de raiz, ou hum foro, o qual se dará todos os annos, ou o que render a dita pessa, a hũa filha, que tenho Religiosa em o Convento de S. Bernardo, e isto só lho darà em sua vida, porque depois de sua morte, quero que tudo se meta em morgado. pag. 321. ad fin. & 321. & 322.
- Si non constat** de adjudicatione divisionis, aut partitionis ad maioratum, dicuntur bona libera, & non maioratus, maxime si non constat de residuo, ex quo erectus fuit, vide supra & p. 322. n. 548.
- Maioratus factus**, & erectus in certa persona, & de certis bonis, & aliis cæteris relictis alicui, qui fuit institutus hæres universalis, si vivente testatore è vita decesserit, an caducet, vel sustineri debeat, & bona relicta hæredi accrescant maioratui, cui annexata fuere, & quando institutio caducet, vel non, mortuo hærede ante testatorem, & in hoc casu detur jus accrescendi. pag. 522. num. 549. & seqq. & p. 523. ubi etiam, quando habeat locum transmissio, & substitutio, & de aliis substitutionibus, & quando caducet, vel non. & pag. 324. 325. & pag. 326.
- In maioratu**, an habeat locum consil. 21. Oldrad, & quando conditio sine liberis posita primo vocato censetur repetita in cæteris

- substitutis, & ex quibus conjecturis, & in tali conditione posita gravato, ut restituat fideicommissum cum dicta conditione, si sine liberis decesserit, sufficiat, quod nascantur, & si post mortem patris moriantur, ut substitutum excludant à fideicommissio, aut maioratu erecto hac conditione, & quæ conjecturæ ad hoc sufficiant. pag. 326. numer. 570. & seqq. & pag. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. & 336. ubi etiam de repetitione, & de omnibus substitutionibus, & de conditione negativa si liberos non habuerit, & an sit idem cum affirmativa.
- Mayoratus si fuerit factus, & erectus, eo casu, quo vocati è vita decederent, absque statu conjugali, vel Religionis, si matrimonium contraherent, aut in Religione obirent, substitutio, aut maioratus, aut fideicommissum cessat, & non habet locum erectio maioratus. p. 336. num. 637. & seqq. & p. 337.
- Mayoratus si fuerit erectus in filiis tantummodo, an comprehendat, & sustineatur in nepotibus & quando veniant appellatione filiorum pag. 337. numer. 640. & seqq. ubi late agitur de materia usque ad pag. 348. ubi de multis conjecturis ad hanc resolutionem necessariis, ex quibus dependet resolutio, & pag. 393. n. 75. & 76.
- Mayoratus successione debet judicari secundum tenorem scripturæ institutionis, & instrumentum fundationis. pag. 350. num. 1. & 2.
- Et ad hoc debet exhiberi propria, & originalis scriptura institutionis, aut fundationis maioratus, & non sufficit exemplum, maxime si opponatur, quia tunc producenda est originalis institutio. p. 350. n. 3. 4. 5. & 6.
- In maioratus successione exemplum institutionis, aut exemplum exempli, an probet, vel non, & de requisitis ad hoc necessariis. pag. 350. num. 6. & seqq. & pag. 351. & 352. col. 2. 353. 355. pag. 360. 362. numer. 19. & seqq. ubi explicatur, & p. 363.
- Mayoratus institutio facta per donationem, & dotem inter vivos, an, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & inter vivos non obstante mentione mortis. p. 351.
- In maioratus successione qualitas legitimitatis in primo gradu, an censeatur repetita in aliis, & remotioribus. pag. 354.
- In maioratu an succedat filius legitimus naturalis, quando iste erat exclusus. pag. 354. col. 2. & pag. 355.
- Et an possit succedere naturalis nobilis, & plebeus, vide supra. & p. 356.
- Transversales excludunt à successione maioratus filii naturales. p. 356. & p. 357.
- Ad maioratus successionem qualitas requisita est proximitas tempore mortis ultimi possessoris, & delationis, quia successio non potest esse in pendentem, & recta via transit in successorem. p. 360.
- Ad maioratus conjecturas inducendas omnia verba institutionis considerata sunt. pag. 363. col. 2. p. 364. & 365.
- Et quomodo interpretanda sint verba obscura institutionis maioratus pag. 363. col. 2. & p. 364.
- Si maioratus duæ institutiones inveniantur, cum relatione unius ad alteram, quomodo intelligenda sint, & quomodo succedatur, & etiam quando datur relatio ad certum maioratum, vide supra, & p. 365. n. 32.
- Mayoratus nominationis potest nominari in vita etiam in personam extraneam pag. 366. & 367.
- Mayoratus successor non competit reivindicatio, nisi probet esset rem in dominio institutoris, ut requiritur, ad hoc ut institutio valeat. p. 366. col. 2.
- Mayoratus erectus à Moniali, an dicatur à tempore mortis naturalis, aut professionis. pag. 367.
- De differentia inter maioratum & fideicommissum, & an, & quando sit simplex, & illius bona dividantur, & quomodo, & quæ forma inter consanguineos. pag. 369. & seqq. & quomodo in fideicommissio succedatur.
- Post maioratus institutionem factam, si de illa non utatur, sed potius contrarium, & præcedat dos, non dicitur factus maioratus, sed præscriptus. p. 373. & n. 36. & p. 374.
- Mayoratus bona non possunt dividi, nec bona Coronæ, et si dividantur, præsumitur esse libera. p. 375. n. 43.
- Mayoratus non præsumitur, sed bona esse libera, & quid dato statu, & titulo, & possessio honorum, ut liberorum, aut maioratus. pag. 381. n. 48. & 49.
- Mayoratus, an censeatur inductus, si verba truncata sint, aut oratio imperfecta, & quando verba possunt suppleri. p. 381. n. 49.
- Mayoratus dicitur institutus ex verbis: Faço morgado, e deixo estes bens por via de morgado. p. 381. num. 50. & 51. 386. col. 2. in fin. p. 614. n. 166.
- Mayoratus verbum, quid comprehendat, & an ex illo censeatur maioratus institutus, & erectus. pag. 381. num. 51. 386. col. 2. in fin. p. 541. & 542.
- Mayoratus dicitur erectus, quando institutor inquit: Faço terço, & quare, & quomodo ad illius erectionem faciendam ex residuo, solvenda sint debita contracta antea, & post matrimonium, & ex qua parte, & quomodo, & quando, ad hoc ut residuum vinculetur. p. 382. & p. 384. 385. & 386.

- Maioratus idem est quod vinculum, & ex verbis*: Vinculo meus bens, an censeatur institutus maioratus, pag. 383. p. 384. 385. 386. p. 391 n. 61 & 62. & pag. 399 & pag. 586. n. 29 & 30.
- Maioratus erectio, an inducatur ex verbis*: Remaneat, perveniat, transeat, luccedat. p. 386 col. 2.
- Maioratus, an colligatur ex verbis*: Faço Capella para sempre, faço Capella perperua com vocação de filhos, e parentes pag. 387. & pag. 464 num 337 pag. 541. & 542. & p. 614. n. 166.
- Maioratus verbum, & verbum Capella, an sit idem*. Ibid. & pag. 387. num. 54. & pag. 390. pag. 540. & 541.
- In maioratu nominationis, an facultas nominandi extendatur ad successores. & an possit nominans extra familiam nominare*. p. 387. 388. 389 col. 1.
- Maioratus, an dicatur institutus ex oneribus, & missis, & residuo applicato Administratori vel ex quota fructuum*. p. 389.
- Maioratus dicitur probatus, & illius institutio interpretata, vel spatium triginta, vel quadraginta annorum interveniente duplici successione actu supra, & pag. 389. p. 401. col. 2.*
- In maioratus successione quomodo probanda sit consanguinitas per gradus, ad hoc ut consanguineus admittatur* p. 390 col. 1.
- Maioratus, an inducatur ex verbis*: Faço casa em Pedro para acrescentar sua casa, e perpetuar seu, e meu nome, e que venhão estes bens, a quem sua casa houver de herdar p. 390. n. 55.
- Maioratus, an inducatur ex verbo Casa, & an sit idem quod maioratus, & quid significet, & an concessio Regis para a casa sit perpetua, & quid in nomine, & quid sit nomen*. p. 390.
- Maioratus, an dicatur institutus, si de primogenitura facta sit mentio, aut de primogenito, & quare, & quando* pag. 390. num. 59. & p. 361 num 60. ubi quis succedat deficiente primogenito.
- Maioratus, an inducatur ex eo, quod institutor reliquit bona sua filio, aut cognato, ut in infinitum succederent, aut dicat verba*: Depois da morte andarã dahi por diante até o fim do mundo. 391. n. 63.
- Maioratus, an dicatur institutus ex verbis*: E assim vaõ succedendo. p. 392 n. 66.
- Et quid in verbis*: Succedaõ perpetuamente. p. 392 n. 67.
- Et ex verbis*: Ande perpetuamente na familia. Ibid.
- In maioratu vocatio in plurali intelligitur ordine successivo*. p. 393. n. 72.
- In maioratu verba*: Herdeiro que Deos lherder, quid explicent, & an opponantur perpetuitati, vide supra, & p. 393. n. 73.
- Maioratus, an inducatur, quando testator vocavit priores*. pag. 394. n. 77.
- Maioratus conjectura resultat, si testator jussit bona ad maiorem natum devolvi, & de maiore natu in minorem*. pag. 394. numer. 79. & 80.
- Maioratus conjectura deducitur, quando pater excludit proprios filios, aut filias Religiosas* p. 394. n. 81.
- Maioratus deducitur, quod bona vadant de uno in alterum, exemplificatur*. p. 394. n. 82. & ex verbis: E assim vaõ succedendo.
- Maioratus probatur, si testator facit vocaciones præferendo maiorem maiori, faminam viro*. pag. 394. numer. 83. & 84. ubi quando fecit substitutionem, si hæres moriatur sine filiis.
- Maioratus conjectura deducitur, si testator digressus fuit ad plures gradus substitutionis, & quando, & quomodo procedat*. pag. 394. n. 86. & 87.
- Maioratus conjectura resultat, si testator dicat, quod bonat remaneant, & conserventur in familia, & in uno solo possessore, & successore*. pag. 395. n. 88. & 89.
- Maioratus conjectura deducitur ex vocacione masculi, & ex clusione feminae*. pag. 395. n. 90.
- Et etiam si vocavit proximiores de parentella, genere, trunco, stirpe, prosapia, sobole*. p. 395. n. 31.
- Maioratus, an inducatur ex verbis*: Com obrigação de cinco Missas pela minha alma, e de seu pay, com condição, que se não poderão vender, nem alhear, para que as ditas Missas se digaõ para sempre. pag. 397. & seqq. ubi ad multas quæstiones circa prohibitionem alienationis. & quando ex tali clausula inducatur maioratus, & quomodo, & quando. Præceptum tale de non alienando sit nudum, vel non, & cum causa, vel sine illa, & an alienatio sit nulla præcedente dicta prohibitione. & pag. 402 & seqq. & pag. 403. & pag. 429 & pag. 436.
- Maioratus, an dicatur institutus ex verbis*: Deixo todos meus bens a Pedro, para que sejaõ seus, e de seus herdeiros, e successores, com condição, que a quinta de tal parte não possa ser vendida, nem alheada em qualqner maneira, porque eu lherprohibo a venda della, assim a elle, como aos mais, que lher succederem, e a venda, e alheação, que se fizer, não valha, nem tenha effeito, porque com este gravame lha deixo, e pelo mesmo caso succeda o seguinte

- guinte em grão, que possa ter direito á dita quinta, para sempre já mais quero, que isto se guarde, cumpra, e tenha effeito. p. 402. n. 126. & seqq. & p. 403.
- Utrum autem maioratus inducatur ex prohibitione nuda alienationis, quando inveniuntur verba perpetuitatem inducentia, & geminata, & an hæc prohibitio intelligatur in casum alienationis tantum, vel etiam in casum mortis pag. 403. & supr pag. 406. & 407.*
- Maioratus an dicatur institutus ex verbis:* Para que a hajaõ, e partaõ entre si igualmente, para com isto se poderem sustentar honradamente, com tal condiçaõ, que os bens, e propriedades, que deixo aos ditos meus filhos, e lhe pertencer a cada hum, naõ as possaõ vender, nem alhear, nem trocar, nem hypothecar, nem dispor delles em todo, nem em parte, a favor de pessoa alguma, por nenhuma via q̄ seja em todos os dias da sua vida, dos ditos meus filhos, salvo entre elles mesmos, e huns aos outros, como elles mesmos quizerem, o poderãõ fazer, e naõ a outra alguma pessoa, e se o contrario fizerem, a tal venda, e alheação seja nenhuma, e os ditos bens hajaõ, e passem aos outros filhos, e por sua morte aos filhos, e descendentes dos que obedientes forem. p. 403. & 404. & seqq.
- In maioratu prohibitio alienationis in favorem descendentium, & filiorum, an, & quando fieri possit pag. 404. num. 139. & seqq. ubi etiam de differentia inter alienationem prohibitivam, & preceptivam ex verbis: Peço, e rogo pag. 404. ad fin. & pag. 405. ubi quod prohibita alienatione valida est in vita alienantis, sed post mortem resolvitur, & quid quando est permessa inter aliquos, & prohibita inter alios, & vide contr. p. 406.*
- In maioratus successione appellatio, & vocatio hæredum intelligitur de filiis, & descendentes, & non de extraneis neque etiã de transversalibus. p. 406. n. 150. & seqq. & contr. n. 153. & seqq. & p. 407. quando extendatur, vel non, & sit odiosa, & quando talis prohibitio sit realis aut personalis, & p. 409. ubi de verbis herdeiros, e forçados. p. 435.*
- Si maioratus resultat ex prohibitione alienationis in casum contraventionis, si facta fuerit in uxo de familia, res perpetuo erit alienabilis, & libera ab onere maioratus, & fideicommissi. p. 408. num. 157. & seqq. & p. 409.*
- Maioratus conjectura deducitur ex onere delationis armorum, & nominis. p. 410. n. 170.*
- Maioratus conjectura elicitur, ex clausula codicillari. Ibid. n. 170. vers. 20.*
- Maioratus conjectura resultat ex nobili, & illustri qualitate testatoris. Ibid. num. 171.*
- Et ex qualitate bonorum. num. 172.*
- Et ex consuetudine succedendi, vide supra, & p. 410. n. 173.*
- Et ex relatione Principis in diplomate, aut scripto facta de maioratu. p. 410. n. 174.*
- Et ex verbis enunciativis in scriptura antiqua, in qua dicitur talia bona esse maioratus. Ibidem, & p. 418. n. 188.*
- Maioratus an probetur ex confessione maioratus facta Principi in supplicatione, & dicens, quod bona sunt maioratus, & an talis confessio præjudicet, vel non, & quando, & quibus pag. 410. num. 175. & pag. 411. & an ex illa dicatur probata recognitio, ut præjudicet successoribus, & ibi multa de confessione, & recognitione & p. 412.*
- Conjectura maioratus resultat ex conservatione bonorum absque divisione. pag. 412. num. 176.*
- Maioratum probatur institutum esse, si in divisione separata fuerunt bona, ut maioratus, aut in inventario confessus fuit hæres ultimi possessoris talia bona esse maioratus, & de confessione uxoris post mortem viri facta in inventario, maxime si fuerit approbata per sententiam, aut arbitros. pag. 416. num. 177. & p. 417.*
- Maioratus capitur ab instituyente, & non ab ultimo possessore. p. 417. col. 2.*
- Maioratus qui successionem pertendit se vocatum esse, & vocationis casum evenisse probare tenetur. p. 417. vers. quoad.*
- Maioratus conjectura resultat ex licentia petita Principi ad permutanda, aut subroganda alia bona in maioratum, & quid in licentia, aut facultate petita Judici. pag. 418. n. 178. & quare n. 179. & 180.*
- Et etiam resultat maioratus conjectura ex confessione vinculi, quia stante non potest impugnari à confitente. p. 418. n. 181.*
- Neque etiam impugnari potest à suis hæredibus. n. 182.*
- Maioratus conjectura resultat ex possessione bonorum capta tamquam de bonis maioratus. p. 418. n. 183.*
- Et ex observantia, & opinione bonorum, & quod semper fuerunt habita pro re maioratus. p. 418. n. 184.*
- Et ex vocatione masculorum legitimorum, & exclusione feminarum. Ibid. n. 185.*
- Et ex facultate nominandi consanguineos hæredes, vel successores. Ibid. n. 186.*
- Et ex onere imposto à testatore, ut bona semper sint meliorata, & non deteriorata. pag. 418. n. 187.*
- Et ex verbis finita linea masculina, & quando est vocata linea. Ibid. n. 188.*

- Maiores probatur ex possessione, & consuetudine immemoriali succedendi in bonis, sicut de maioratu, & sic probatur; si non apparet institutio, probatur, & in illo succeditur per regulas ordinarias maioratus. p. 419. 420. 421. & 422. ubi quod in tali maioratu habet locum linea, & representatio, & reivindicatio. p. 413. & num. 427. & p. 552. 553.*
- Maiores successores non possunt nova gravamina imponere in maioratus bonis. pag. 421.*
- Ad maioratus successionem an admittantur legitimi. p. 424. col. 1. Ubi etiam de explanatione clausularum legitimationum. & p. 425. & p. 426.*
- Bona possessa spatio quadraginta annorum, tãquam maioratus, ut talia vendicantur, & de contra. p. 427. & 428.*
- Maiores conjectura resultat, quando institutor ponit gravamen annexandi tertiam, ut bona habeant augmentum. pag. 427. col. 2. & 428.*
- Maiores conjectura resultat ex verbis, nunc. pag. 429. col. 2.*
- Et quid ex verbis: Andará junta em hum só herdeiro. p. 430.*
- Ad maioratum vocatus cum conditione nubendi cum alicujus beneplacito, aut cum certa persona, an sit valida, & an teneatur adimplere, & si non adimpleat, privandus veniat. pag. 431.*
- In maioratus successione an admittatur declaratio successoris, aut heredis in bonis liberis, & quid sit declaratio. pag. 432 n. 190. & 191.*
- Maiores conjectura resultat, quando institutor vult, quod bona vadant ad unum, & quod non transeant ad extraneos, & qui dicantur extranei. p. 432 n. 193.*
- Maiores conjectura resultat, quando prohibuit testator detractationem quartæ Irrebellianicæ, vel alterius quotæ. Ibid.*
- Maiores conjectura resultat, si testator vocet heredes necessarios alicujus, & dicat verba: Por morte de Pedro succeda seu herdeiro forçado. p. 432. num. 194. & pag. 434. ubi de verbis: Andaráõ em huma só pelloa, & de verbis forçados. pag. 435. & supr. vide, & p. 436.*
- In maioratus successione, quando filii positi in conditione sint vocati. p. 436. 437. & supr.*
- Et quid quando vocatur heres necessarius, & est substitutus locus pius in verbis: Enãõ tendo elles tambem herdeiros forçados, ficará á Misericordia. p. 436. col. 2. & p. 437. & ibi quid: No herdeiro que Deos lhe der.*
- In maioratus successione ut competat actio, debet actor probare, & verificare bona esse maioratus, & qualitatem vinculi. pag. 437. num. 195. & pag. 438. numer. 196.*
- Licet dicatur in testamento bona esse talis maioratus, non probat talis assertio, & relatio, nisi ostendatur institutio, quia non sufficit talis relatio, nec pro illa competit reivindicatio. pag. 438. num. 197.*
- Atque ita probari debet bona esse maioratus, aut de maioratu, ut in facto de domo dicuntur etiam de maioratu bona adjacentia, & insula in juncta domui. pag. 438. num. 199.*
- In maioratus bonis facta melioramenta an maneat de maioratu. pag. 438. n. 199.*
- Si aliquis fecit donationem simpliciter inter vivos, & postea fecit testamentum, in quo de dictis bonis fecit maioratum, vocans donatarium, & ille capiat possessionem virtute testamenti, aut faciat aliquem actum approbationis, tunc censentur bona donata esse de maioratu, & ex his actibus approbationis probatur. pag. 438. n. 200.*
- Maiores alicujus, aut Capellæ dominium ex quibus probari possit, fuisse de aliqua familia, & ex quibus presumatur identitas familie, & an, & quando, & quibus competat actio etiam contra titulum possidentem pro eis recuperandis. p. 438 n. 201.*
- Acquisita per heredem gravatum, aut possessorem maioratus ex causa transactionis: an sibi, vel hereditati fideicommissa, vel maioratus acquisivisse dicatur, ita ut acquisita bona maioratus esse dicantur. pag. 438. numer. 202, & num. 203. & pag. 439. & pag. 442. num. 223.*
- In maioratus successione de jure de futuro, agere an possit. pag. 439. col. 2. & pag. 440. numer. 205.*
- In maioratu quando transactio dicatur utilis, & solemnis, & utrum gravatus de fideicommissa, aut maioratu restituendo possit super bonis maioratus, aut fideicommissa transigere. p. 440. num. 207. & seqq. & p. 241. ubi etiam, quando ex illius titulo, aut antiquo dicatur possidere. & pag. 442. n. 221. & 222.*
- Maiores susinetur ex clausula codicillaræ in tertia non obstante præteritione filii naturalis institutricis. pag. 441. n. 215. & 220. & pag. 440. num. 204. & pag. 441. in princip. quod ad maioratum, aut fideicommissum petendum competit actio.*
- Maiores bonorum identitas an probetur ex eo, quod bona sint intra limites bonorum maioratus, & quando, & quomodo probetur talis identitas, & probentur confines ad omnia. pag. 442. numer. 223. & seqq. & pag. 443. & seqq. ubi etiam quomodo, & quando probetur ex testibus, & signis, & limitibus, & quæ intervenire debeant, ad hoc ut competat actio successorii maioratus, vel*

- vel non, & de conjecturis, ex quibus probetur bona esse, vel non alicujus.
- Reivindicare desiderans agrum maioratus, quem dicit esse illius, quando est possessus à tertio, debet principaliter probare, institutorem fuisse dominum, & habere dominium illius rei, de qua agitur. p. 444. num. 231. 232. 233. & 234.
- De maioratu ut dicantur bona, debet de identitate constare plene, & concludenter, & debet fieri specifica probatio ab eo, qui identitatem allegat, & per signa, & demonstrationes certas, & infalibiles, non vero per vagas, incertas, communes, aut generales, & quando, & quomodo probari debeant, & quibus modis, & conjecturis, late traditur in specie, & per exempla. p. 445. n. 234. & seqq. ad multa, & p. 452. 454. 455. 456. 457. & 458.
- Maioratus dominium in antiquis quibus modis probetur. pag. 451. & quando competat reivindicatio ex illius probatione. pag. 452. & pag. 457. & pag. 561. & seqq. explicatur.
- Maioratus successori competit actio reivindicacionis ad bona maioratus recuperanda, eodem modo, quo primo vocato competeat, & etiam competit possessori, seu administratori maioratus. pag. 457. numer. 317. & pag. 458. & 459. in princip. & 461. num. 316. & 328. p. 480. n. 416. & p. 542.
- Maioratus quando constat esse bona, & possessa ab uno successore, licet postea dividantur, probatur dominium, & competit actio successorii. pag. 459. col. 1. & 2. ubi etiam quando disposuit de medietate bonorum.
- Maioratus possessio per spatium 100. annorum transacti cessat, & devolvitur successorii, quia presumitur mortuus absens possessor, & competit proximiori. pag. 460. num. 318. & p. 461.
- Maioratus successio non competit filio in vita patris, quia suum jus est suspensum, donec à vita decedat. p. 460. col. 2.
- Pro maioratus censu consequendum competit successorii actio, & contra quem, & ad quid. pag. 462. col. 1.
- Pro consequendo maioratu probato ex immemoriali competit actio successorii, & regulanda est successio per regulas ordinarias maioratum, & Ordinationis Regni, & dispositionem juris communis. pag. 462. & pag. 463. n. 330.
- Maioratus bona si fuerint alienata, competit successorii vinculi actio reivindicacionis pro eis consequendis, & maxime si acquisivit possessionem post litem contestatam super illis, contra eum exequitur sententia, & an teneatur successorii pretium, & interesse illius, & melioramenta, & an compensentur cum fructibus. pag. 463. n. 331. & 332. & p. 464. p. 155. & p. 473. p. 535. n. 660.
- Idem quando fuerunt subhastata pro debitis. p. 464. n. 334. & seqq. p. 466. n. 345. pag. 473. n. 382. & p. 474. & p. 531. num. 639. & seqq. & 632. & p. 555. 573. & 575.
- Maioratus institutus dicitur, & probatur ex sententia. p. 465. n. 338.
- Maioratus institutus cum clausula, quod successor matrimonium contrahat cum persona nobili, & de puro sanguine, an sufficiat ad hoc ut actio proponat esse familiarem Sancti Officii, licet testes dicant esse maculatum. p. 466.
- Maioratus sustinetur ultra tertiam, si filii succedunt, & in vita non contradicunt, sed tunc citate approbant. p. 467.
- Maioratus possessor si vendidit census in bonis maioratus precedente facultate Regia, an successor teneatur, & quid si facultas fuit data etiam ad bona Coronæ, & si omittatur, an ad illa extendatur. p. 468. n. 360. & an extendatur de una specie ad aliam, & de unis bonis ad alia, & in dubio ad bona Coronæ, vel maioratus. p. 469. 470. & an post decennium facultas prescribatur. & p. 471. & 472. & vide ad alium casum. p. 485. & p. 490. & pag. 491. & n. 571. & p. 492. & p. 537.
- Maioratus bona in dubio, an presumantur illius, vel Coronæ. p. 470. n. 370.
- Ad maioratus bona alienandi facultas est dispensatio, & ut talis non extenditur. pag. 471. n. 376.
- Bona maioratus, aut Coronæ intra terras Coronæ presumuntur esse de Coronæ, aut maioratu. pag. 471. num. 376. & pag. 472. explicatur.
- Maioratus successorii an competit actio contra emptorem, qui emit facultate Regia propter ruinam domorum maioratus. p. 472. n. 379. vers. idem.
- Maioratus alienatio est nulla, & alienatio aliorum bonorum cum onere missarum, si est prohibita alienatio, & etiam quando prohibetur alienatio cum pena amissionis. p. 398. n. 107. & p. 473. n. 382.
- Maioratus bona subhastata, & incorporata in propriis Regis, & concessis particulari possunt reivindicari à maioratus successore, qui tenetur solvere onera. pag. 474. col. 1.
- In maioratus successione clausula circa conventionem est valida, & exequenda. pag. 375. num. 388. & pag. 376. ubi an sit modalis, vel conditionalis.
- Maioratus possessio, an possit capi à pupillo auctoritate tutoris, & quando. p. 476. n. 195.
- Si maioratus possessor non obediat voluntati testatoris, iurum ex ea capere non potest, sed

- debet privari ex contraventione. p. 477. num. 398. & p. 479. n. 406. Et quid in fructibus. n. 407. p. 479.
- Si ad maioratum tertia non inveniatur adjudicata, potius legitime convenire presumitur, quæ non potest regulariter gravamen vinculi admittere p. 478. n. 403. & 404. & de ratione p. 479. n. 411. & p. 480.
- Debita maioratus quando teneatur, vel non solvere possessor p. 479. n. 408.
- Ad maioratum petendum iudicium est universale, & in eo veniunt fructus à die successione pag. 480. n. 417. & 418. & pag. 481. n. 419. & 420.
- De defensione Rei in lite maioratus & ex quibus se possit defendere ab Actore, qui petit successionem maioratus. p. 481. n. 421.
- Si Reus probet bona petita non esse maioratus, & Actor non probaverit dominium, venit Reus absolvendus, quia sine domini probatione non potest obtinere in reivendicatione. p. 481. & 482. n. 422.
- In maioratus successione, quando admittatur jus tertii exclusivum juris agentis, vel non, allegatum à Reo, late excoritur pag. 483. n. 424. & seqq. & agitur de exceptione juris tertii, & alius te præcedit, & tua non interest, & pag. 485. ubi etiam, an requiratur consensus tertii & p. 523. n. 601.
- In maioratu sequens in gradu non admittitur, donec alius præcedat, aut est spes, quod proximior præcedat pag. 484. num. 434. vers. sequens.
- Si maioratus alienatio fuit facta cum promissione impetrandi facultatem Regiam, & sub ea fuerunt à primis fundamentis ædes, aut domus dirruptæ & confusa exiit area cum fundo, & de novo edificata, absque eo quod remaneret vestigium aliquod antiquæ alienatæ domus, an competat successori maioratus reivendicatio, vel tamen actio ad estimationem petendam. pag. 485. n. 438. usque ad pag. 489. ubi etiam, an detur penitentiæ in tali contractu, antequam impetretur facultas, & an hæres alienantis possit impugnare alienationem. & pag. 290. num. 462. 463. & 464. & pag. 491.
- In maioratus successione an possit agi de jure de futuro, & de illo tractari in iudicio. pag. 489. n. 459. 460. & 461. & pag. 506. num. 530. & p. 507. n. 535.
- Si successor maioratus petat bona illius, tenetur probare consanguinitatem proximioræ, & esse ex sanguine institutoris, & qualitatem requisitam, & non esse exclusum. p. 491. n. 467.
- Exclusus à maioratu non potest succedere, & habetur, ac si natus non fuisset, & quare. p. 491. num. 468. 469. & 470. ubi etiam, quod exclusus non facit lineam, nec gradum.
- Si petens maioratum non probet concludenter dominium, excludendus est, & quare, & quomodo probare debeat. pag. 491. num. 470. vers. potest & p. 461. & seqq.
- An possessor maioratus intrusus, aut putativus possit facere alienationem etiam cum facultate Regia. p. 492. col. 1.
- Et quid si locavit, & dedit emphyteusim cum facultate Regia, & propter hoc accepit pecuniam. pag. 492. & 493. & quando facultas sit, vel non subrepticia, & pag. 494. ubi etiam quid data lesione, & quando dicatur probata & pag. 495. & pag. 502. numer. 506. & seqq.
- Maioratus bona in ultimo de familia manent libera, & quare. pag. 496. n. 472.
- Maioratus bona an possint emphyteuticari, vel non, & quando, & quomodo. p. 496. num. 473. & pag. 497. & 498. & p. 499. num. 480. & p. 500. num. 489. & seqq. & p. 502. n. 506. & seqq. & p. 503. & 529. & p. 615.
- Maioratus possessor si dissipat bona, privandus venit à successione maioratus. pag. 498. n. 475.
- Maioratus bonorum locatio, quando obliget, vel non successores p. 498. n. 477.
- Maioratus an transeat ad successorem, vel mulier ultimi possessoris possit illum retinere propter melioramentum. p. 498. n. 479.
- Maioratus bona an possint vendi pro solutione debiti institutoris. p. 499. n. 480.
- Maioratus privatio, aut exclusio an habeat locum propter delictum commissum à futuro successione contra patrem, aut alium possessorem. p. 499. n. 483.
- Maioratus pertinet masculo, & præcedit in successione filie, aut sorori, nisi habuerit cessionem senioris fratris, quia tunc femina durante vita cedentis præferentiam habet. p. 504. n. 522. & seqq.
- Maioratum potest facere Clericus, & ei relinquitur ad patrimonium, & possunt vocari deficientibus laicis. pag. 504. num. 523. & 524.
- Maioratus cessio, aut alienatio valet in vita p. 504. & seqq. & 506. n. 532.
- Maioratus vocatio inducitur per mortem, & renunciationem. pag. 506. num. 533. & pag. 507.
- Maioratus contraventio quando non obliget, & non habeat locum. p. 507. n. 536. & seqq.
- Maioratus contraventio quando noceat hæredibus, aut successoribus, vel non. pag. 508. n. 540. & seqq. & quid si inveniatur verba: Será privado do dito morgado elle, e seus successores, & ibi: Deixar, e empregar a metade das terças. & p. 509. & 510.

- Maioratus bona esse, an, & quando probetur ex assertione institutoris, & hæres teneatur stare per dictam confessionem.** p. 510. n. 548.
- Maioratus successor habet actionem ad petenda bona relicta ad maioratum, & si est hypothecaria, an possit, vel non, præscribi, & quanto tempore, & quando.** pag. 510. n. 549. & p. 511. ubi etiam, quæ actio competat pro consequendo legato relicto, ubi de intellectu verborum: Deixo ao morgado aquella parte de bens, que se achar, que lhe devo deixar conforme ao compromisso, que primeiro se verá. *Et an ex obligatione annexandi bona ad maioratum detur hypotheca.* & p. 512. & seqq. ad multa.
- Pro consequendis bonis maioratus an detur hypotheca.** pag. 511. & 512. & seqq. ubi etiam de executione debitoris, & quando, & quomodo facienda sit. & pag. 517.
- Maioratus successor quando competit actio, debet agere personaliter, aut per procuratorem, & non cum cautione de rato, & si pertineat successio ad mulierem uxoratum, tenetur maritus ostendere speciale mandatum ad agendum, & non admittitur consanguineus cum d. cautione de rato.** pag. 517. n. 583.
- Ad maioratum actio perticiens debet proponi à successore, ubi primum scientiam habuerit de alienatione, & si non proponat eam, proximior debet de illa agi, & eo renuente sequens in gradu, non obstante allegatione præscriptionis, & revocationis.** pag. 517. n. 584. & 585. & p. 513.
- Maioratus factus, & erectus per instrumentum quando dicatur factus inter vivos, irrevocabiliter, vel revocabiliter, & quando mentio mortis sit de substantia, aut de executione, & præscriptione, & quando habeat locum in maioratu, & in hoc casu.** pag. 518. 519. & 520. & de stipulatione notarii pro absentibus, & n. 593. & optime. pag. 521. p. 525. n. 611. & p. 559.
- In maioratus successione quando legitimatio, aut matrimonium subsequens revocet institutionem factam.** p. 520. n. 593.
- Alienatio facta in fraudem maioratus creditoris revocatur, & intra quod tempus revocari debeat.** pag. 513. num. 561. 562. & 563. ubi an procedat in donatione facta titulo lucrativo, vel etiam in oneroso.
- Maioratus successor quando facit litem sine actione, expellendus est.** p. 521. ad fin. & pag. 522. & p. 523. n. 602.
- Maioratus divisio quando repetatur, aut dicatur permissa, ab institutore in duobus vocatis, vel non.** p. 522. col. 1. & 2. & 523.
- Maioratus successor competit actio ad consequenda debita, quæ pertinent ad maioratum, ad hoc, ut emanentur bona stabilia.** p. 526. n. 616. & 617.
- Et pro pecunia mutuat a, & an pro illa competat hypotheca.** pag. 526. numer. 618. 619. & pag. 527.
- Actio competens successori maioratus non excluditur cum exceptione transactionis, aut præscriptionis, & quando, aut quomodo.** pag. 528. n. 621. 622. & p. 529.
- Maioratus bona alienari prohibita ad conservationem familiæ alienari non possunt.** pag. 532. n. 642.
- Et quid si debita, ex quibus fit, sint institutoris.** Ibid. n. 643.
- Ex maioratus pecunia res empta efficitur maioratus cum omnibus qualitatibus, & quid quando subrogantur bona, & quando subrogatio probet bona esse maioratus, & quando subrogatio valet in utilitate maioratus, & ex consensu successorum, & competat actio, vel non, & de effectu subrogationis bonorum.** p. 533. n. 648. & 649.
- De actione competente pro bonis competitibus, & pertinentibus maioratus, & quando competat, vel non, & probari debeat.** pag. 533. n. 650. & 651.
- Actio pro consequendis bonis maioratus competit, quando alienans putabat potuisse ex facultate alienandi concessa alienare.** pag. 334. n. 657. & 658.
- Si institutor dat præferentiam Clericis in successione maioratus præferuntur, licet remotiores consanguineis proximioribus.** p. 535. n. 658.
- Maioratus bona, an possint alienari pro solutione dotis.** p. 535. n. 661.
- Actio pro consequendis bonis maioratus non potest intentari à curatore, tutore, aut administratore minoris successoris maioratus, quando est dissipator, aut habet litem cum minore circa res maioratus, aut debita illius.** pag. 536. n. 664. & seqq.
- Et ex tali causa potest removeri.** Ibid. n. 667. ubi etiam quando dicatur suspectus, & possit removeri.
- An contra occultantem bona maioratus detur actio, & competat querela pro furto.** p. 536. n. 669. & 670.
- An contra reivindicationem actio intentata pro recuperandis bonis maioratus, possit opponi à Reo de excessu adjudicationis ad maioratum, vel de subrogatione, aut facultate Regia, & quando, & quomodo, & an cum excessu valeat.** pag. 536. num. 671. 672. & pag. 637. Ubi etiam de solemnitatibus requisitis, & quando competat actio, vel non, contra possessorem rei, quæ dicitur maioratus. & p. 538. 539.

Maioratus rerum emptores cum facultate Regis debent omnem habere securitatem. pag. 538 n. 682.

Quando bona relicta ad maioratum ex tertia dicantur excedere, vel non tertiam, ita ut in bonis non sustineatur vinculum. pag. 538. col. 2.

Subrogatio unius rei loco alterius maioratus inter alios effectus, unus est, ut qualitas, quæ ei inest, in rem subrogatam transeat. p. 538. n. 683.

Maioratus possessor, si nulliter alienavit suum proprium factum, potest impugnare. p. 538. n. 684. & pag. 544. *Quid in hærede cum beneficio inventarii.* & p. 545. n. 712.

Si maioratus possessor fuerit malus administrator, & dissipator, an competat actio contra eum, vel debeat statim privari. pag. 539. n. 688. 689. & p. 540.

Maioratus quando dicatur erectus, & competat reivindicatio pro bonis pertinentibus ad maioratus successorem per viam dominationis, & quomodo probetur maioratum esse institutum nominationis, & an concessa facultas nominandi censeatur in omnibus repetita, & quando sit maioratus, aut Capella nominationis. p. 540. 541. & 542.

Maioratus bona si adjudicentur in partitionibus, non habet locum executio partitionis contra successorem, nec contra eum competat reivindicatio. p. 541. n. 698 & 699.

Ad petendam annexationem tertiæ, an possit admitti successor maioratus in iudicio partitionum, vel tantum debeat agere ordinariæ, maxime si pendat lis super maioratus successione, & duo maioratus habeant clausulam annexandi. pag. 542. num. 669. vers. et.

Quando bona vinculanda sunt in maioratu, contra quem competat actio, ad hoc ut vinculentur. pag. 542. num. 700. & 701. & p. 543.

Et quid si bona sint dotata, & emphyteutica, & an in dote sit necessaria licentia domini directi, vel non, & teneatur solvere hæres beneficiatus, vel non, & hæreditas dicatur solvendo, vel non, & pag. 544. & 545.

An, & quando probetur bona esse maioratus, & dominium institutoris, ad hoc ut actio competat. p. 546. num. 715. & seqq. & pag. 547.

Quando competat actio successorii maioratus pro consequendo censu illius, & cui pro pretio distractus, aut redemptionis. pag. 547. num. 721. & seqq. & p. 548.

Hæres, aut filius alienans bona maioratus potest illum reivindicare, sed tenetur de evictione. pag. 548. col. 2.

Quando actio reivindicacionis intentatur pro consequendis bonis maioratus, si non probatur esse in bonis antecessoris, aut possessio,

Reus absolvendus venit. pag. 549. num. 725. *An competat actio contra possessorem bonorum maioratus, in quibus fuit concessa subrogatio, antequam ad effectum producat, effecta tamen consignatione, & contra quem competat, & an extincta sit, & resoluta, & quomodo, & quando.* pag. 549. n. 728. 729. & pag. 550. & 551. *ubi de effectu consignationis, & contractus, qui accepit legem à conventionione contrahentium, & quando detur recursus contra consignantem, & pag. 552. ubi etiam, quid in evictione.*

Maioratus successorii competat actio contra extraneum, & uxorem ultimi possessoris, licet non ostendat institutionem maioratus, dummodo probetur bona possideri per antecessores sicut de maioratu per longi temporis spatium indivisibilia, & sint bona nobilia, & antecessores sint nobiles, & res sit antiqua. p. 552. n. 736. & seqq. & vide supr.

Et quando bona maioratus sunt divisa inter aliquos, competat actio reivindicacionis successorii, aut possessori maioris partis maioratus. p. 554. n. 744. & 745.

In maioratu nominationis an competat actio contra Reum, qui habet nominationem per scripturam, & actor vult probare anteriorem nominationem ex testibus, & quando, & quomodo probetur. pag. 556. n. 753. & seqq. & qui testes requirantur ad nominationem probandam, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & pag. 560. & an producat effectum promissio nominandi, & vendendi. *At ut competat reivindicatio pro bonis maioratus consequendis, requiritur ex parte actoris probatio domini, ex parte Rei possessio.* p. 561. n. 761.

Et in hac actione probatio domini debet esse concludens, & clara, & non conjecturalis, quæ solum admittitur, quando agitur incidenter per exceptiones, & non quando agitur principaliter de reivindicacione, & quibus modis probetur tale dominium, late ostenditur. pag. 561. & seqq. & n. 761. & seqq. usque ad pag. 569. *ubi etiam an probetur ex possessione, & ibi multa de probatione domini, & quod deficiente probatione domini Reus absolvendus venit.*

Arbores pesitæ, & plantatæ in bonis, & fundo maioratus, aut dato, & diviso per permutationem, de qua constat per confessionem in precibus factam, aut transactionem, cui competant, & ad quem pertineat actio pro illis consequendis. pag. 569. num. 814. & 815. *Ubi etiam, quando transactio obstat, vel non in parte ad totum, quando in parte fuit iudicatum contra illam, an idem iudicandum sit in alia, & de damnificatione bonorum*

- maioratus. & pag. 570 & 571.
- A**ctio quando competat contra possessorem maioratus subrogantem in præjudicium Ecclesiæ, aut Monasterii, ubi missæ dicuntur, ut ei reficiatur, licet subrogatio sit facta cum facultate Regia. p. 571. n. 822. & 823.
- P**rinceps an possit mutare testatoris voluntatem in successorum maioratus præjudicium. p. 571. n. 824.
- I**n maioratus causis pendentibus non potest Actor continuare actionem, aut instantiam, absque successoris legitimatione, & habilitatione, quia transit instantia causæ ad successorem. p. 572. n. 826.
- S**i ad maioratus successionem multe personæ opponuntur, qua forma audiantur, & allegare per ordinem debent, & an per unum procuratorem. p. 572. n. 827. & 828.
- Q**uomodo probentur bona esse maioratus absque institutionis exhibitione, si erat in oppido, quod apud hostes fuit, & pro dictis bonis consequendis competat actio, & an fructus compensari debeant cum melioramentis, & quomodo, & quid si bona fuerunt subhastata pro solvendis oneribus honorum. pag. 573. & 574. ubi etiam quomodo in fructuum restitutione debeat condemnari, & quid si est possessor bonæ fidei, & fructus sunt melioramentorum.
- M**aioratus possessor quando teneatur solvere debita antecessoris realia, & decursos census, quæ originem trahunt ab institutore. p. 574. n. 834. & seqq.
- M**aioratus bona, si sint subhastata, aut vendita uti libera, & emptor proponit actionem evictionis propter vinculum inventum, quomodo procedendum sit, & quis teneatur, vel non. pag. 575. num. 844. & seqq. Et quid data scientia onerum, & quando competat evictionis actio, & detur ad pretium, damna, & interesse, & an venditio rescindatur. & pag. 577.
- M**aioratus aut fit per contractum, aut per testamentum, & constituitur revocabiliter, aut irrevocabiliter, & quando dicatur erectus revocabiliter, aut irrevocabiliter, late traditur. p. 579. & seqq.
- M**aioratus revocabilis quando detur, & an possit revocari per secundam dispositionem, & an confirmetur morte. pag. 579. num. 2. & seqq. & quid si factum fuerit in mari, & quibus requisitis, ut valeat.
- I**dem in maioratu nominationis procedere notatur. Ibid. n. 2. in fin.
- M**aioratus irrevocabilis in contractu instituitur, & dicitur irrevocabilis, si ita dicatur, vel acceptetur, & tradantur bona, vel dentur clausulæ importantes irrevocabilitatem, de quibus. pag. 581. numer. 5.
- M**aioratus si fuerit erectus irrevocabiliter, non potest ab institutore, neque à successore revocari, nec etiam in minimo alterari, aut mutari regulariter. pag. 582. n. 6. & pag. 593. n. 52. vide pag. 596 & 599. 602. & p. 615 & pag. 622. n. 195. & pag. 630. & pag. 640. num. 309. & 320.
- P**er acceptationem primi vocati ad maioratum acquiritur jus irrevocabile non solum illi, sed omnibus maioratus successoribus post eum inclusis. pag. 582. numer. 7. & 8. ubi contrarium explicatur.
- M**aioratus ante acceptationem revocari potest non obstante pacto de non revocando. pag. 582. n. 9.
- S**ed si fuerit acceptata institutio, non potest revocari in vocatorum præjudicium, licet primus consentiat, nisi fuerit factus, & erectus ad favorem unius, quia tunc si ipse donatarius consentiat, potest revocari, & non manet irrevocabilis nisi per mortem. pag. 582. n. 10. 11. & 12.
- M**aioratus si est irrevocabiliter constitutus, non potest revocari, & in illo vocati debent includi, & excludi vocati in secundo, nisi institutores reservassent facultatem declarandi, aut faciendi vocationes, quia tunc secundum reservationem possunt declarare, & vocationes alterare, tam tacite, quam expresse, & si non utatur de reservatione, vocationes antecedentes subsistunt in eodem statu, & si de reservatione utatur, non potest alterare maioratum, sed solum vocationes, quia in substantia manet firmum, & exemplificatur. p. 583. n. 14. usque ad n. 17.
- M**aioratus institutus irrevocabiliter non potest declarari circa substantiam, sed potest super re dubia facere declarationem, & quare. pag. 583. n. 18. 19. & 20.
- M**aioratus institutor si reservavit facultatem alterandi, & revocandi per scripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel ad probationem, & an dicatur contractus perfectus, antequam facta fuerit. p. 584. num. 21. & seqq. ubi de verbis: Por escritura publica, e de outra maneira não valerá, & de verbis, virá a mim para a confirmar. Et an sint conditionalia. p. 585.
- M**aioratus declaratio, aut contractus, an, & quando possit erigi per epistolam. pag. 585. n. 27. & 28.
- M**aioratus factus per testamentum ex illo probatur, & debet observari, si non revocatur, & vinculum etiam in eo declaratum, & solum ex verbis vinculi inducitur maioratus ad favorem consanguineorum, & non potest

- revocari à filio ut dixi supra, & pag. 585. ad fin. & 586. n. 29. & 30.
- Si maioratus sit erectus per testamentum cum prohibitione alienationis, an possit declarari, aut revocari per codicillum, & de ejus effectu. & quæ possint facere in codicillis, & de eorum dispositione. pag. 586. n. 31. 32. 33. & 34. ubi quando dicatur factus codicillus, & an licet habeat nomen codicilli, possit dici testamentum. & quando primus codicillus revocetur per secundum, vel non. & pag. 587.
- Maioratus non revocatur per codicillum, nec in illo datur, vel adimitur hereditas. pag. 587. n. 35.
- Maioratus si fuerit institutus cum facultate Regis, an possit revocari. pag. 587. n. 36. ubi etiam, quid si fuerit factus cum conditione impossibili, aut turpi, & licita, aut cum modo. & p. 590.
- Utrum autem Princeps possit revocare maioratum factum irrevocabiliter, & mutare vocationes factas ab institutore. p. 587. n. 37.
- Et quid in donatione facta à Principe irrevocabiliter de bonis Coronæ titulo maioratus, an possit donationem revocare, & vocationes mutare in vocatorum præjudicium. Ibidem n. 38.
- Maioratum instituens per contractum irrevocabiliter, an possit alterari, & revocari ad institutoris maioratus debita solvenda. pag. 587. n. 39.
- Maioratus erectio facta irrevocabiliter, an possit revocari ex delicto successoris, vel ex inimicitia orta, vel ex ingratitude. p. 587. num. 40.
- Maioratus erectus per transactionem manet irrevocabilis, & non potest revocari à transigentibus, & secundum transactionem regulanda est successio. Ibidem & n. 41. & p. 588. 589. & 590. Et contra illam nihil potest postea declarare, nec dividere bona erigendo duos maioratus, sed tantum conservandus est unus juxta formam transactionis, nec potest succedere Clericus proximior, quando institutor inquit eum non vocare, quia ille vult esse Ecclesiasticus, & p. 592. & seqq.
- In causa maioratus, an retractetur sententia per instrumenta de novo reperta, & quomodo, & quando. pag. 591. num. 44. & pag. 594. in princip.
- In maioratu quando nominatio sit restricta, vel debeat esse libera, & ex quibus verbis. p. 592. col. 1. & 2. n. 48. & seqq.
- In maioratu nominationis potest mater omittere, & non nominare filium, & nominare filiam, vel etiam alium ulteriorem consanguineum, & non proximiorum. pag. 594. n.
60. & pag. 614. num. 165. & pag. 624. n. 212. & seqq.
- Si post erectionem maioratus traditio interveniat vera, aut ficta per clausulam constituti, vel reservationis ususfructus, manet irrevocabilis, & non potest revocari, nec prætextu donationis factæ ad patrimonium Clerici, qui manet exclusus, sed antequam traditio sit facta, potest mutare, & alterare vocationes, & quomodo, & quando. pag. 595. & seqq. n. 67. & seqq. optime. pag. 596. num. 76. & seqq. & pag. 597. numer. 84. & p. 599. num. 93. 94. & p. 600. p. 613.
- In maioratus erectione clausula, aut verba, quod successor contrahat matrimonium cum persona nobili, & non ignobili, servanda est, & si successor contraveniat, excludendus venit, & quando dicatur contravenire. pag. 595. col. 2. pag. 597. num. 81. & 87. & p. 598. n. 89.
- Clericus passessor maioratus, si annexavit patrimonium suum per donationem maioratus, an tacite, vel expresse possit revocare annexationem per alienationem honorum, & an ea non obstante competat successoris reivindicatio. pag. 599. Et quando bona patrimonii Clerici possint vinculari, & alienari absque licentia Ordinarii.
- Maioratus revocatio quando habet locum, non potest probari per testes, nec potest succedere vocatus in secunda revocatione, nec emptor. pag. 601. & seqq.
- Sententia lata in causa maioratus, & pro validitate institutionis, & vinculi omnibus nocet, etiam non citatis. pag. 603. numer. 111. & quare. p. 609. n. 133.
- Actio reivindicacionis competit successoris maioratus, licet sit hæres alienantis, & an teneatur pretium acceptum ab antecessore solvere, & an prorata, vel in solidum. pag. 602. n. 108. 111. & 112.
- Si maioratus revocatio facta proponatur per chyrographum ab institutore subscriptum, & ille neget subscriptionem, non admittitur revocationis allegatio. p. 604. num. 119. & seqq.
- Si maioratus fuerit institutus per contractum, aut donationem, non potest revocari eo prætextu, quod non fuerit donatio, aut institutio insinuada, quia in maioratus institutione non requiritur insinuatio. pag. 610. n. 147.
- Maioratus factus, & erectus per contractum, & donationem, ex filiorum nativitate intra legitimas, revocatur, & solum suslinetur in tertia. p. 611. n. 148.
- Erectio maioratus facta per viam dotis, & acceptata, est irrevocabilis, & etiam facultas nominandi data in ea, licet habeat clausulas importantes libertatem revocandi per verba,

- verba, poterá, & quomodo intelligantur, & quid si concedatur nominandi facultas inter filios consanguineos, & illis deficientibus, secundum suum arbitrium, an possit nominari extraneus, & omitti consanguineus, & ad multa circa materiam. pag. 611. num. 149. & seqq. & pag. 612. an possit excedere facultatem, & ibi multa de intellectu verbi, possum, potest, & poterit. & p. 613. 614.
- In maioratu de familia non potest nominari extraneus. p. 612. n. 156.
- Maioratus vinculum, & institutionis tenor non probatur, nisi per scripturam, aut per testes, si amittatur. p. 613. n. 163.
- In maioratu nominatio facta contra tenorem institutionis est nulla. p. 614. n. 167.
- Erigens maioratum per testamentum cum facultate nominandi Capellanum ad missas per contractum, an possit revocari per tertiam dispositionem factam ab institutore, licet non appareat prima institutio, nec de illa constet, nisi per relationem contractus nominationis. p. 616. & 617.
- Maioratus erectio facta ad favorem Monachorum Capuccinorum, & ad melius commodum egrorum cum obligatione celebrandi missas, & institutione patronatus, & assignatione ordinariæ ad eorum alimenta in qua consensum præstitit filius, & legitimam suam vinculo subiecit usque ad quantitatem concurrentem, & necessariam, an sit valida, & possit acquiri per Monachos, & Syndicum, & an possit revocari à patre, vel à filio propter lesionem, & metum patris, & vinculum legitime filii, in qua non potest consistere vinculum maioratus, & obligatio novæ ædificationis. p. 618. 619. & 620. Ubi etiam, an Monachi possint talia bona acquirere stabilia ad ædificandum Monasterium. & p. 621. usque ad n. 188.
- Institutor maioratus, licet non possit revocare, nec alterare maioratus substantiam, potest tamen per viam declarationis declarare vocationes, in quibus potest dari dubitatio, & facere maioratum regularem, licet fuisset factus irregularis ex facultate nominandi, ex qua permisit primum vocatum eligere debere de duobus filiis illum, qui fuisset magis obediens, & ne dubitaretur qualis esset, potest revocare hanc electionis, & nominationis facultatem, & vocare primogenitum relicto juniore, ut dubia evitentur, & declarare de illo intellexisse, ad multa. pag. 621. num. 188. & seqq. Ubi etiam de verbis: Qual the for mais obediante, & quomodo intelligi debeant, & nominatio dicatur libera, vel restricta, & maioratus nominationis, possit reduci ad maioratum successionis, & pag. 622. & seqq.
- Quando nominatio maioratus dependet ex futuro eventu, & potest esse, vel non esse facta nominatio de uno, & antequam nominetur, non detur jus acquisitum. potest revocari facultas nominandi, & admitti declaratio potest ab instituyente, ex qua declarat, de quo intellexisset, ut dubia evitentur, & ipse, de quo fecit declarationem, admittendus venit ad maioratus successionem. pag. 622. num. 197. & seqq.
- Facta institutione maioratus ad filiorum successionem, & nominationem, potest institutor declarare in separata institutione, de quo censuerit. pag. 622. n. 198. & 199. & p. 623. & n. 203. & 204.
- Institutor maioratus potest declarationem suæ voluntatis valide, & juridice alteri committere ad declarationem faciendam circa vocationes maioratus, & illi declarationi statuitur, & quando. pag. 623. numer. 200. 201. & 202.
- Maioratus institutoris declaratio potest probari non solum ex instrumento declarationis, sed ex testibus. pag. 623. n. 205.
- Maioratus institutor an possit revocare assignationem bonorum factam ad maioratum, & alia suo loco subrogare. pag. 623. numer. 206. & 207.
- Ad revocationem, seu declarationem maioratus sustinendam an sufficiat scientia tacita inducta ex temporis transitu, & cursu, & eosdem effectus producat, quam acceptatio expressa declarationis, aut revocationis. p. 623. num. 208. 209. & 210. & pag. 624. Ubi etiam de illo, qui tacet, an videatur consentire, & præstare consensum.
- Maioratum nominare, idem est quod eligere, & qui habent facultatem nominandi, eam habent eligendi. pag. 624. n. 216. & pag. 625. n. 220. explicatur.
- In maioratus successione regulariter secundum maioratus naturam filius senior habet primum locum in successione uti primogenitus. pag. 624. n. 217.
- Et ad hoc ut secundogenitus excludat primogenitum, est necessaria voluntas clara, vel aperta conjectura. p. 625. n. 219.
- In maioratus successione, & in omnibus, qui habent regulam pro se, habet suam intentionem fundatam, donec exceptio, vel limitatio expresse probetur. Ibid. n. 218.
- Ad maioratum quando datur facultas nominandi, nominatio precise est facienda in certa persona, & determinata, & dicitur nominatio, sicuti in Patrono, qui certe nominare debet ex natura rei Capellam, & Patronatus est potestas præsentandi, & eligendi

- ad instituendum beneficium vacans. pag. 625. n. 221.
- Utrum si quando mulier marito potestate concedit, aut è conuerso ad instituendum maioratum, & ad eligendum, seu nominandum unum ex filiis ad successionem, debeat præcisè regularem eligere, vel irregulares possit facere vocationes, & nominationes. pag. 625. n. 222. 223. 224. & pag. 626. ubi an possit aliquem filium excludere, vel non.
- Nominatio maioratus non potest sustineri, quando in nominato defecit qualitas, sub qua relicta fuit facultas nominandi. p. 626. n. 226. ad fin. & p. 627.
- Ad nominandum maioratum facultas concessa cum verbis: Pudesse nomear o filho que quizer, ou quem lhe parecer, importat liberam facultatem nominandi, ad hoc ut libere nominetur, aut eligatur, quem voluerit. pag. 626. numer. 227. & 228. ubi quid quando facultas nominandi est restricta, & pag. 627.
- Qui habet facultatem nominandi ad maioratum, non potest excedere facultatem sed debet nominare secundum facultatis terminos. pag. 626. n. 228.
- Data facultate ad maioratum nominandum unum de certis, semper intelligitur in terminis habilibus, & data a capacitate, & qualitate personarum, quæ nominari debent. p. 627. n. 229.
- Maioratus nominationis, aut est libera nominationis, aut necessariæ, aut regulatæ, & secundum naturam illius tenetur nominare, qui habet facultatem aliter, nulliter procedit. p. 627. n. 230. & 231.
- In nominationis maioratu verba: Que lhe for mais obediente, important electionem, & quomodo, & quando. pag. 627. n. 232. & 233.
- Et non libere, sed restrictè, ut pag. 627. n. 233.
- Maioratus factus, & erectus ante traditionem potest revocari, & quomodo, & quando. pag. 628. n. 236.
- Et quid dicendum si fuit revocatus cum filiis, aut alicujus persuasionibus, aut ex inobservantia pactorum. p. 628. n. 237.
- Maioratus erectus cum acceptatione Monachi ususfructuarii, an maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & an Monachus, qui non potest agere absque Prælati facultate, possit acceptare, ad hoc ut non revocetur maioratus. p. 628. n. 238. & 239.
- Et quid in pupillo, & an possit acceptare, & sine acceptatione impediatur revocatio Notario pro absente stipulante, & an sit capax acquirendi infans. pag. 629. num. 242. & pag. 630. & 631.
- Maioratus, an, & quando maneat irrevocabilis ex pacto de non revocando, & an eo non obstante possit, vel non revocari. pag. 629. num. 243.
- Maioratus erectus à marito, & uxore, an, & quando maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & possit, vel non revocari, & quomodo. p. 629. n. 244. 245. & 246.
- Ad revocationem maioratus impediendam, an sufficiat acceptatio tacita, vel requiratur expressa. pag. 629. n. 246. & 247. & pag. 630. & seqq.
- In maioratu non possunt succedere Moniales primæ regulæ Divi Francisci, aut Sanctæ Claræ, licet sint dispensatæ, ad hoc ut habeant bona in communi, ut explicatur. pag. 630. & 631. n. 260. & seqq.
- Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsius bonis, & titulo maioratus relinquere in præjudicium hæredum filii, nepotis, aut uxoris, aut aliorum. pag. 632. num. 266. & seqq. & pag. 634. num. 280. quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possunt, ut hæredes, aut ex propria persona, & quid si detur approbatio, & capiatur possessioem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata. pag. 638. n. 294. 295. & 296. ubi explicatur.
- Maioratus erectio, ad hoc ut non possit revocari, an sufficiat acceptatio personæ incapacis disponendi, ut est, ebrius durante ebrietate, aut alii relati. p. 638. n. 296.
- Si maioratus erectio fuerit facta per donationem inter vivos, aut causa mortis, an habeat locum revocatio, vel declaratio, & quando dicatur donatio inter vivos vel causa mortis, ad hoc ut possit revocari, vel non. pag. 639. num. 298. & seqq. & an caduet per obitum donatarii ante mortem donantis, vel transeant ad hæredes bona, vel revertantur ad donantem. n. 301. & 302.
- Instrumentum revocationis maioratus erecti habet contra se præsumptionem fraudis, si occultetur, & secreta factum sit. pag. 640. n. 310.
- Acceptatio maioratus, an inducatur ex præsentia, & an sufficiat tacita, vel requiratur expressa, ad hoc ut possit, vel non revocari. p. 640. n. 313. & 314.
- Donatio, aut erectio maioratus, quando dicatur

perfecta, ad hoc ut non possint revocari. pag. 640. n. 312.

Erectio, aut donatio si fuerit dubia, licet perfecta, & irrevocabilis, potest à donante, aut institutore declarari, & asserere, de quo intellexit, & talis declaratio observanda est, quia non mutatur substantia vinculi, sed declaratur, de quibus loquutus fuit, & quando sit erectio irrevocabilis, vel revocabilis. pag. 641.

Si pater instituat maioratum irrevocabilem in filium, aut filios, & ejus descendentes, an possit ex intervallo declarare, quod intellexerit de filiis masculis, & non de feminis, & quid si verba sint dubia. p. 641.

Mandatum.

Mandatum procuratoris ad quid extendatur, tam circa contractum, quam securitatem illius. p. 472. n. 378.

Maioratus successori quando competit actio, debet agere personaliter, aut per procuratorem, & non cum cautione de rato, & si pertineat successio ad mulierem uxoratam, tenetur maritus ostendere speciale mandatum ad agendum, & non admittitur consanguineus cum dicta cautione de rato. pag. 517. n. 583.

Maritus.

Maritus an possit honorum suorum maioratum instituere inconsulta uxore, & ea consentiente. p. 46. n. 3. & 4. & p. 47.

Maioratus successori quando competit actio, debet agere personaliter, aut per procuratorem, & non cum cautione de rato, & si pertineat successio ad mulierem uxoratam, tenetur maritus ostendere speciale mandatum ad agendum, & non admittitur consanguineus cum d. cautione de rato. p. 517. n. 583.

Utrum si quando mulier marito potestatem concedit, aut è converso, ad instituendum maioratum, & ad eligendum, seu nominandum unum ex filiis ad successionem, debeat precise regularem eligere, vel irregulares possit facere vocationes, & nominationes. pag. 625. n. 222. n. 223. & 224. & pag. 626. ubi an possit aliquem filium excludere, vel non.

Maioratus erectus à marito, & uxore, an, & quando maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & possit, vel non revocari, & quomodo. pag. 629. n. 244. 245. & 246.

Masculus.

Masculi an conservent memoriam institutoris tantum, an vero conservetur per feminas. p. 21. n. 11. & seqq.

Et quid si sint in eodem, aut diverso gradu. Ibidem.

Quando vocatur familia, comprehenduntur, tam masculi, quam feminae. p. 21.

Feminae, & masculi comprehenduntur, quando vocantur haeredes. pag. 22. n. 18. aut successores. n. 19.

Feminae, & masculi comprehenduntur, quando vocatur ad memoriae, aut familiae conservationem linea directa p. 21. n. 20.

Appellatione descendantium ad familiae conservationem, an, & quando veniant feminae, au masculi. p. 22. n. 21.

Quando appellatione filiorum, aut nepotum veniant feminae, aut masculi p. 22. n. 22.

Quando appellatione generationis veniant feminae, aut masculi. Ibid. & n. 23.

Ad masculorum favorem factus si fuerit maioratus, illis deficientibus expirat maioratus. pag. 205. vers. ideo.

Maioratus pertinet masculo, & praecedit in successione filiae, aut sorori, nisi habuerit cessionem senioris fratris, quia tunc femina durante vita cedentis praeserentiam habet. p. 504. n. 522. & seqq.

Mater.

Mater, pater, aut avus, an possint suorum bonorum maioratum instituere, si non habeant filios, & si eos habeant, tantum de tertia. p. 46. n. 2.

Et si fecerint, potest à filiis revocari. Ibid. & pag. 47. col. 2.

Matrimonium.

Si pater, aut mater promittat per viam dotis maioratum facere, aut meliorare unum ex filiis, qui sequuto matrimonio decessit sine filiis relicto haerede extraneo in tertio, non tenetur pater adimplere promissum, & quare. p. 198. n. 14. & 15. ubi quid è contra.

Maioratus factus per viam dotis ad aliquod matrimonium, & ad illius descendentes, si deficient, & existant transversales, an remaneant bona libera, & dotata possit de illis disponere, vel censeantur vocati transversales, & ad illos extendatur, vel non, & quando fuerit erectus ad certas personas, an illis deficientibus extinguatur, vel ad transversales pertineat, vel non, & quando. pag. 202. & 203. & seqq. ubi etiam, an transversales sint de linea recta, vel tantum descendentes, & quando succedant, vel non, ad multa usque ad p. 216. ubi multis concluditur. & n. 217. & usque ad p. 226.

In maioratu conditio matrimonium contrahendi probat maioratum institutum esse, & an conditio nubendi cum certa persona sit valida. pag. 210. num. 49. ubi etiam, quod non sequitis nuptis non potest succedere vocatus hac conditione.

Et quid in conditione non nubendi nisi ad beneplacitum alterius. Ibid.

Nisi maioratus fuerit erectus, & institutus ad matri-

matrimonium, vel ad certas personas limitatus, & institutor exprimeret aliquas conditiones, aut vocationes reservavit, & non apparet certa determinatio, tunc enim manet maioratus erectus, & quomodo, & quando, & an succedant transverales. pag. 226. n. 126. & p. 227.

Si aliquis fecit maioratum per contractum inter vivos de omnibus bonis suis, & postea contraxit matrimonium, ex quo filii nati sunt, licet bona sint nominata, & habita sicuti bona maioratus, tantummodo manet institutus in tertia, & non potest successor talia bona reivindicare, nec divisionem, aut partitionem de dictis bonis facere. p. 244. n. 191.

Maioratus donatio an, & quando fit ex causa, & contemplatione certi matrimonii, sit matrimonium causa finalis, vel impulsiva. p. 280. n. 353.

Donatio maioratus facta in causa dotis continet conditionem, si matrimonium sequatur, licet in scriptura dotali non dicatur, intelligitur, si nuptiae sequantur, & non sequitis nuptiis non debetur dos, nec erectio maioratus sustinetur, & revocari potest p. 281.

Utrum maioratus erectio facta in Capitulis matrimonialibus restricta, & limitata ad filios unius matrimonij, eo non sequuto extendatur ad filios alterius matrimonii, vel cesset maioratus, & possit revocari. p. 281. n. 357.

Maioratus si fuerit factus in eo casu, in quo sit Monialis vocata an sustineatur eo casu, quo matrimonium contraxit. p. 289. n. 386. & seqq. Ubi etiam quando ex dispositione inducatur fideicommissum purum, aut conditionale, & p. 290. & 291. ubi etiam de exclusionem illius.

Maioratus si fuerit factus, & erectus eo casu, quo vocati è vita decederent absque statu conjugali, vel Religionis, si matrimonium contraherent, aut in Religione obirent, substitutio, aut maioratus, aut fideicommissum cessat, & non habet locum erectio maioratus. p. 336. 637. & seqq. & p. 337.

Ad maioratum vocatus cum conditione contrahendi matrimonium cum alicujus beneplacito, aut cum certa persona, an sit valida, & an teneatur adimplere, & si non adimpleat privandus veniat. p. 431.

In maioratus successione quando legitimatio, aut matrimonium subsequens revocet institutionem factam p. 520. n. 593.

In maioratus erectione clausula, quod successor contrahat matrimonium cum persona nobili, & non ignobili, servanda est, & si successor contraveniat, excludendus venit,

& quando dicatur contravenire. p. 595. col. 2. p. 597. n. 81. & 87. & p. 598. n. 89.

Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsismet bonis, & maioratus titulo relinquere in præjudicium heredum filii, nepotis, aut uxoris, aut aliorum. pag. 632. n. 266. & seqq. & pag. 634. n. 280. Quibus molus possit pater facere donationem, aut dotem filio in Capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possent, ut hæredes, aut ex propria persona, & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata. p. 638. n. 294. & 295. Ubi explicatur.

Melioramenta.

In melioramentis an possit erigi maioratus, & quando, & quomodo vincolata maneant, & repeti possint, vel non, licet ad collationem venissent. p. 167. n. 389. & seqq.

Melioramenta magna, aut modica an, & quando teneatur facere possessor maioratus. p. 171. vers. alia.

An melioramentorum fructus pertineant ad meliorantem, vel ad possessorem maioratus. p. 172. col. 2. & p. 173.

Si maioratus titulo sit facta à patre donatio, aut melioratio contemplatione certi matrimonii in favorem filii, vel descendentium suorum, in eorum defectum substituti, & vocati sint transversales consanguinei, si matrimonium dissolvatur per mortem filii, nullis liberis relictis, an cesset maioratus, vel possit revocari respectu transversalium. p. 226. n. 125.

Melioramenta facta in bonis maioratus, an maneant de maioratu. p. 438. n. 199.

In maioratus bonis facta melioramenta, an maneant de maioratu. p. 438. n. 199.

In maioratus successione clausula circa contraventionem est valida, & exequenda. p. 375. n. 388. & pag. 376. Ubi an sit modalis, vel conditionalis.

Maioratus an transeat ad successorem, vel mulier ultimi possessoris possit illum retinere propter melioramenta. p. 498. n. 479.

Quomodo probentur bona esse maioratus absque institutionis exhibitione, si erat in oppido, quod apud hostes fuit, & pro dictis bonis consequendis competat actio, & an fructus compensari debeant cum melioramentis, & quomodo, & quid si bona fuerunt sub-

bastata pro salvendis oneribus bonorum. p. 573. & 574. ubi etiam quomodo in fructuum restitutione debeat condemnari, & quid si est possessor bonæ fidei, & fructus sunt melioramentorum.

Mentecaptus.

Mentecaptus, Furiosus, & Fræneticus an possint facere maioratum. p. 47. n. 7.

Miles.

Miles an possit facere maioratum de bonis castrensibus. p. 47. n. 6.

Missarum onus.

An possit erigi maioratus de bonis oneri missarum subiectis. p. 114. n. 167.

An ex onere missarum dicatur maioratus institutus, & quomodo, & quando. pag. 178. n. 424. & n. 428.

Maioratus an censeatur institutus per substitutiones filiorum, quando in institutione non invenitur clausula prohibitiva alienationis, vel alia inducens perpetuitatem. p. 213. & quid si habeat onus missarum. & p. 214. n. 64.

Et pro consequendis oneribus, & missis competit hypotheca in bonis nominatis ad tertiam, & actio contra possessores, & tertios. p. 234. n. 164. & p. 235. 236.

Modus.

De effectu dispositionis modalis, & quâdo non adimpletur modus. p. 282. n. 359.

Maioratus si fuerit institutus cum facultate Regis, an possit revocari pag. 587. num. 36. ubi etiam quid si fuerit factus cum conditione impossibili, aut turpi, & licita, aut cum modo & p. 590.

Monachus, Monialis.

Monachus, Monialis, aut Religiosus an possint maioratum instituere p. 48. n. 8.

Maioratu facti, utrum licentia, seu dispensatio Apostolica ad instantiam Monachi, ut possit revocare clausulam excludentem feminam à successione maioratus ab eodem erecti, valeat in præjudicium agnatorum, seu masculorum. p. 51. vers. de qua re.

Maioratus si fuerit factus in eo casu, in quo sit Monialis vocata, an sustineatur eo casu, quo matrimonium contraxit pag. 289. n. 386. & seqq. ubi etiam quando ex dispositione inducatur fideicommissum purum, aut conditionale & p. 290. & 291. ubi etiam de exclusionem illius.

Maioratus erectus à Moniali, an dicatur à tempore mortis naturalis, aut professionis. p. 367.

Maioratus erectio facta ad favorem Monachorum Capuccinorum, & ad melius commodum agrorum cum obligatione celebrandi missas, & institutione patronatus, &

assignatione ordinariæ ad eorum alimenta in qua consensum præstitit filius & legitimam suam vinculo subiecit usque ad quantitatem concurrentem, & necessariam; an sit valida, & possit acquiri per Monachos, & Syndicum, & an possit revocari à patre, vel à filio propter lesionem, & metum patris, & vinculum legitimæ filii, in qua non potest consistere vinculum maioratus, & obligatio novæ edificationis. p. 618. 619. & 620. ubi etiam an Monachi possint talia bona acquirere stabilia ad edificandum Monasterium. & p. 621. usque ad n. 188.

Maioratus erectus cum acceptatione Monachi ususfructuarii, an maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & an Monachus, qui non potest agere absque Prælati facultate, possit acceptare, ad hoc ut non revocetur maioratus. p. 628. n. 238. & 239.

In maioratu non possunt succedere Moniales, primæ regulæ Divi Francisci, aut Sanctæ Claræ, licet sint dispensatæ ad hoc, ut habeant bona in cõmuni, ut explicatur. p. 630. & 631. n. 260. & seqq.

Monasterium.

Monasterium succedit professo, eo ipso quod ingreditur, aut professionem emisit in Monasterio, & an, & quando possit legitimis renunciare. p. 186. n. 451. & seqq. & n. 462.

Monasterium ob Religionis favorem facit deficere conditionem si sine liberis, & repellit substitutum p. 214. n. 67.

Monasterium succedit in bonis renunciatis à Monacho deficientibus contemplantis. p. 226.

Actio quando competat contra possessorem maioratus subrogantem in præjudicium Ecclesiæ, aut Monasterii, ubi missæ dicuntur, ut ei reficiatur, licet subrogatio sit facta cū facultate Regia. p. 571. n. 822. & 823.

Maioratus erectio facta ad favorem Monachorum Capuccinorum, & ad melius commodum agrorum cum obligatione celebrandi missas, & institutione patronatus, & assignatione ordinariæ ad eorum alimenta, in qua consensum præstitit filius, & legitimam suam vinculo subiecit usque ad quantitatem concurrentem, & necessariam, an sit valida, & possit acquiri per Monachos, & Syndicum, & an possit revocari à patre, vel à filio propter lesionem, & metum patris, & vinculum legitimæ filii, in qua non potest considerare vinculum maioratus & obligatio novæ edificationis. pag. 618. 619. 620. ubi etiam, an Monachi possint talia bona acquirere stabilia ad edificandum Monasterium, & pag. 621. usque ad n. 188.

Mors.

Maioratus

Maiores institutio facta per donationem, & dotem inter vivos, an, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & inter vivos, non obstante mentione mortis. p. 351.

Maiores erectus à Moniali, an dicatur à tempore mortis naturalis, aut professione. p. 367.

Utrum maiores inducatur ex probatione nuda alienationis, quando inveniuntur verba perpetuatè inducentia, & an hæc prohibitio intelligatur in casum alienationis tantum, vel etiam in casum mortis. p. 403. 406. & 407.

Maiores vacatio inducitur per mortem, & renunciationem pag. 506. num. 533. & pag. 507.

Maiores factus, & erectus per instrumentum, quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter, vel revocabiliter, & quando mentio mortis sit de substantia, aut de executione, & prescriptione, & quando habeat locum in maiore, & in hoc casu. pag. 518. 519. & 520. & de stipulatione notarii pro absentibus & n. 593. & optime. p. 521. pag. 525. n. 611. & p. 559.

Si maiores erectio fuerit facta per donationem inter vivos, aut causa mortis, an habeat locum revocatio, vel declaratio, & quando dicatur donatio inter vivos, vel causa mortis, ad hoc ut possit revocari, vel non, pag. 639. n. 298. & seqq. & an caducet per obitum donatarii ante mortem donantis, vel transeant ad hæredes bona, vel revertantur ad donantem. n. 301. & 302.

Mulier.

Si maiores institutor assignet tertiam, & petat mulieri, ut etiam suam tertiam vinculo subiciat, si illa non vinculat propter lucrum fructuum, in eorum valorem inducitur vinculum & fideicommissum in favorem successoris maiores, qui tenet actionem ad bona æquivalentia recuperanda ex bonis uxoris, aut alicujus qui acceptavit tertiam, & suam non annexavit. p. 241. num. 182. & pag. 243. & seqq.

Maiores factus ab uxore aut marito in eadem charta licet possit revocari, in casu acceptationis non potest revocari. pag. 241. n. 185. vide p. 243. & seqq.

Et casu quo acceptet maiorem, & non annexet tertiam, tenetur restituere valorem fructus. pag. 242. n. 186. & 187. ubi etiam contrarium refertur.

Maiores an transeat ad successorem, vel mulier ultimi possessoris possit illum retinere propter melioramentum. p. 498. n. 479.

Maiores successoribus quando competit actio, debet agere personaliter, aut per procura-

torè, & non cum cautione de rato, & si pertineat successio ad mulierem uxoratam, tenetur maritus ostendere speciale mandatū ad agendum, & non admittitur consanguineus cum dicta cautione de rato. pag. 517. num. 583.

Utrum si quando mulier marito potestatè concedit, aut è converso ad instituendum maiorem, & ad eligendum, seu nominandum unum ex filiis ad successionem, debeat præcisè regularem eligere, vel irregulares possit facere vocationes, & nominationes. pag. 625. n. 222. 223. & 224. & p. 626 ubi an possit aliquem filium excludere, vel non.

Mutare.

Princeps an possit mutare testatoris voluntatem in successorum maiores præjudiciū. pag. 571. n. 824.

Mutuatus.

Et pro pecunia mutuata, & an pro illa competat hypotheca. pag. 526. n. 618. 619. & pag. 527.

Mutus.

Mutus, aut surdus an possint facere maiorem. p. 48. n. 7.

N

Nativitas.

Maiores factus, & erectus per contractum, & donationem ex filiorum natiuitate intra legitimas revocatur, & soltū sustinetur in tertia. pag. 611. n. 148.

Naturales.

Filii naturales, & spurii non dicuntur de familia, & insuccessibiles sunt, tam ab intestato, quam ex testamento. p. 32. n. 72.

In maiore, an possit succedere filius naturalis, & quando p. 210. n. 51. ubi etiam de conjecturis ad hanc successionem necessarius. & pag. 211. & 213. & p. 214. n. 71. & p. 215. pag. 216. & 271.

In maiore an succedat filius legitimus naturalis, quando iste erat exclusus. pag. 354. col. 2. & pag. 355.

Et an possit succedere naturalis nobilis, aut plebeus. Vide supr. & pag. 356.

Transversales excludunt à successione maiorem filios naturales. p. 356. & p. 357.

Maiores erectus à Moniali an dicatur à tempore mortis naturalis, aut professionis. pag. 367.

Maiores sustinetur ex clausula codicillari in tertia non obstante præteritione filii naturalis institutricis. p. 441. n. 215. & 220. & p. 440. n. 204. & p. 442 in princ. Quod ad maiorem, aut fideicommissum petendū competit actio.

Navis.

In navi, aut cymba, an possit erigi maioratus, & quomodo, & quando p. 193. n. 506.

Nepotes.

In maioratu quando appellatione filiorum veniant nepotes, & quomodo intelligatur conditio, si sine liberis, & quos comprehendat. p. 215. pag. 219. 220. 221. & 222. Ubi etiam quod deficiat dispositio, si conditio non verificatur. & p. 240.

Ad maioratus fundationem si pater habeat facultatem in uno ex filiis, an possit erigi in nepote sine filii consensu, & si eam habeat ad duos maioratus erigendos, an possit facere unum, aut è contra p. 306. n. 469. & num. 470. ubi explicatur.

Maioratus si fuerit erectus in filiis tantummodo, an comprehendat, & sustineatur in nepotibus, & quando veniant appellatione filiorum. p. 337. n. 640. & seqq. ubi latè agitur de materia, usque ad pag. 348. Ubi de multis conjecturis ad hanc resolutionem necessariis, ex quibus dependet resolutio & pag. 393. n. 75. & 76.

Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsis met bonis, & titulo maioratus relinquere in præjudicium hæredum filii, nepotis, aut uxoris, aut aliorum p. 632. n. 266. & seqq. & pag. 634. n. 280. quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possent, ut hæredes, aut ex propria persona, & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata p. 638. num. 294. 295. & 296. ubi explicatur.

Nobilis.

In maioratus erectione clausula, aut verba, quod successor contrahat matrimonium cum persona nobili, & non ignobili, servanda est, & si successor contraveniat, excludendus venit, & quando dicatur contravenire p. 595. col. 2. pag. 597. n. 81. & 87. & pag. 598. n. 89.

Nomen.

Ad maioratus successionem cum onere portandi nomen, & arma talis cognominis, quis admittatur, & quomodo probanda sit qualitas, & generatio, & cognomen, & ex qua parte, ad multa. p. 34. num. 82. & seqq. & pag. 35. & seqq.

In maioratus institutione, quando institutor re-

servavit nominationem, & vocationes successorum in tempus mortis suæ, quavis postea illius administrationem filia dotasset vinculo maioratus non est sequenda sed quæ in testamento facta reperitur. pag. 37. n. 93. & p. 41. n. 118.

Quis dicatur proximior in stirpe, aut generatione, nomine, aut cognomine pag. 42. n. 123. ad fin. & p. 44. n. 132. & p. 45. n. 136.

In maioratu debet succedere vocatus ad maioratum relatum, & antiquatum, nisi aliud colligatur ex voluntate institutoris, vel vocentur aliqui de nomine, & generatione institutoris, de qua primus vocatus in alio maioratu non sit principaliter. p. 62. 63.

In maioratu clausula nominis, que se chame Pedro, an verificari debet tempore vacationis, vel sufficiat quod superveniat. p. 64. col. 2.

De præcepto posito ab institutore maioratus circa nomen, & arma, & quomodo procedat, & intelligatur p. 36. n. 87. & seqq. & p. 37. & seqq. & p. 62. 63. 64. & 65.

Maioratus censeatur institutus per onus gestandi nomen, & arma p. 210. n. 48. in med.

Maioratus an inducatur ex verbo Casa & an sit idem quod maioratus, & quid significet, & an concessio Regis para a Casa sit perpetua, & quid in nomine, & quid sit nomen pag. 390.

Maioratus conjectura deducitur ex onere delationis armorum, & nominis p. 410. n. 170. Nominatio. Nominatus.

Nominationis maioratus non dicitur, nisi in casu expresso, & eo deficiente manet successio in dispositione juris. p. 25. n. 34.

An filius, qui conjunctim pariteribus suis maioratum instituit facta expressa nominatione collateralium, possit istos etiam proximiores ad successionem nominare, & comprehensos esse in prædicta forma succedendi data, & an conditio si sine liberis decesserit, purificata, & implet a sit, ut subsit utio facta in defectu liberorum locum habeat, an vero pertineat ad collateraliam, & non descendentem institutorum p. 29. n. 57.

Utrum institutus hæres in universitate bonorum ab ultimo maioratus possessore, facultatem nominandi ad maioratum habente, eo ipso quod eum expresse successione maioratus non nominaverit, nominatus dicatur. p. 29. n. 58. & seqq.

Ad maioratum nominandum facultas an extendatur de casu ad casum, & de casu expresso ad omissum quando datur eadem ratio, vel similis p. 30. n. 60. & 61. & seqq.

Nominandi facultas si concessa est libere secundum arbitrium alicujus, quomodo intelligatur

- tur in commendis, & concessionibus Regiis, & an durantibus vitis possit vinculari cum substitutionibus. p. 132. num. 258. & seqq. p. 143. n. 230.
- In nominandi facultate non admittitur verbum superfluum. p. 134. num. 274. & n. 275. pag. 135.
- Nominandi facultas quando extinguatur per nominationem, & an nominans possit plures nominare. p. 136. n. 282. & 283.
- Ex nominatione arguitur affectio. pag. 136. n. 286.
- Si facultatem habens nominandi non nominat, succedit nominatio legalis ex juris dispositione. p. 143. n. 315. & seqq.
- Maioratus, an possit erigi in commendis, & an commenda concessa ad vitas cum facultate libera nominandi possint intra illas vinculari, & nominari in successoribus maioratus per substitutiones. pag. 115. num. 177. & seqq. & pag. 116. & seqq. & pag. 132. numer. 258. & seqq. & p. 134. n. 271.
- An possit erigi, & institui maioratus de bonis Coronæ à Rege concessis in vitis aut ad liberam facultatem nominandi in vitis, & an in dictis bonis sustineatur vinculum, & reguletur per Legem Mentalem, vel non. pag. 151. n. 335. & seqq.
- Nominandi facultatem qui habet ad præfeturam, an possit nominare extraneum, & quando, & quomodo. p. 164. col. 2.
- Nominatus potius capit à concedente, quam à nominante. Ibid.
- Nominantis maioratus censebitur, quando quis nominat administratorem cum facultate nominandi, quem voluerit. p. 180. in princip. ubi etiam, an facultas nominandi censeatur repetita. & pag. 181. n. 436. ubi etiam an possit nominare extra familiam, & quando.
- Nominandi facultate concessa in maioratu, si non nominat possessor, pertinet jure maioratus ad proximorem, & an succedere possit extraneus, & nominari p. 181. n. 437.
- Nominandi habens facultatem in maioratu, an possit nominatum gravare. pag. 192. n. 502. & p. 193. n. 504.
- In institutione maioratus si non apparet testamentum relatum, ad quod fuerunt relatæ vocationes, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in præjudicium dotatæ, sed tantummodo constituenda est Capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cujus contemplatione dos constituta fuit per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo non potest haberi maioratus profecto, sed solum erigenda est Capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cetera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conserventur. p. 199. n. 21. & seqq.
- Si aliquis fecit maioratum per contractum inter viros de omnibus bonis suis, & postea contraxit matrimonium, ex quo filii nati sunt, licet bona sint nominata, & habita sicuti bona maioratus, tantummodo manet institutus in tertia, & non potest successor talia bona reivindicare, nec divisionem, aut partitionem de dictis bonis facere. p. 144. n. 191.
- Maioratus erectio, & donatio etiam ob causam habet tacitam conditionem, si donator, aut institutor filios non susceperit, & eis susceptis ipso jure revocatur. p. 145. & quomodo, & quando, & an transeat jus revocandi ad hæredes, vel tantum revocare possit institutor, ex L. si unquam Cod. revocand. donat. & an procedat, quando maioratus est erectus in favorem extraneorum, vel filiorum, & d. pag. 245. distinguitur.
- Maioratus institutor, si reseruet voluntatem alterari, & non appareat revocatio, aut dispositio, vinculum subsistit secundum primam erectionem, sicut sustinetur donatio inter virum, & uxorem, quia si non revocetur, morte confirmatur, & in aliis donationibus, & erectionibus, & etiam facultate nominandi, & quis debeat tunc succedere. pag. 188. col. 1. ubi etiam an bona reservata ad hæredem, vel successorem pertineant.
- Maioratus si fuerit erectus, & institutus à marito, & uxore, & vocatis ad illius successionem duabus filiabus, post illorum mortem, cum facultate nominandi, si filia è vita decedant absque successione, possit superflus nominare consanguineum, & an possit revocare, seu alterare maioratum per viam dotis, & maneat erectus, & factus, licet nominatus successisset, post ejus obitum devolvitur successio titulo maioratus. pag. 316. n. 528. & seqq. usque ad pag. 321. ubi ad multa.
- Maioratus nominationis potest nominari in vita etiam in personam extraneam. p. 366. & 367.
- In maioratu nominationis, an facultas nominandi extendatur ad successores, & an possit nominans extra familiam nominare. p. 387. 388. 389. col. 1.
- Maioratus quando dicatur erectus, & competat reivindicatio pro bonis pertinentibus ad maioratus successorem per viam nominationis, & quo.

- & quomodo probetur maioratum esse institutum nominationis, & an concessa facultas nominandi censeatur in omnibus repetita, & quando sit maioratus, aut Capella nominationis. p. 540. 541. & 542.
- In maioratu nominationis, an competat actio contra Reum, qui habet nominationem per scripturam, & Actor vult probare anteriorem nominationem ex testibus, & quando, & quomodo probetur.** pag. 556. n. 753. & seqq. & qui testes requirantur ad nominationem probandam, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis. & pag. 560. & an producat effectum promissio nominandi, & vendendi.
- In maioratu quando nominatio sit restricta, vel debeat esse libera, & ex quibus verbis.** p. 592. col. 1. & 2. u. 48. & seqq.
- In maioratu nominationis potest mater omittere, & non nominare filium, & nominare filiam, vel etiam alium ulteriolem consanguineum, & non proximam.** pag. 594. num. 60. & pag. 614. numer. 165. & pag. 624. n. 212. & seqq.
- Erectio maioratus facta per viam dotis, & acceptata est irrevocabilis, & etiam facultas nominandi data in ea, licet habeat clausulas importantes libertatem revocandi per verba, poterit, & quomodo intelligantur, & quid si concedatur dominandi facultas inter filios, consanguineos, & illis deficientibus secundum suum arbitrium, an possit nominari extraneus, & omitteri consanguineus, & ad multa circa materiam.** p. 611. n. 149. & seqq. & pag. 612. an possit excedere facultatem, & ibi multa de intellectu verbi, possum potest, & poterit, & p. 613. & 614.
- In maioratu de familia non potest nominari extraneus.** p. 612. n. 156.
- In maioratu nominatio facta contra tenorem institutionis est nulla.** p. 614. n. 167.
- Erigens maioratum per testamentum cum facultate nominandi Capellanum ad missas per contractum, an possit revocari per tertiam dispositionem factam ab institutore, licet non appareat prima institutio, nec de illa constet nisi per relationem contractus nominationis.** p. 616. & 617.
- Institutor maioratus licet non possit revocare, nec alterare maioratus substantiam, potest tamen per viam declarationis declarare vocationes, in quibus potest dari dubitatio, & facere maioratum regularem, licet fuisset factus irregularis ex facultate nominandi, ex qua permisit primum vocatum eligere debere de duobus filiis illum, qui fuisset magis obediens, & ne dubitaretur, qualis esset, potest revocare hanc electionis, & nominationis facultatem, & vocare primogenitum relicto juniore, ut dubia evitarentur, & declarare de illo intellexisse, ad multa.** p. 621. numer. 188. & seqq. ubi etiam de verbis: Qual l'he for mais obediente; & quomodo intelligi debeant, & nominatio dicatur libera, vel restricta, & maioratus nominationis possit reduci ad maioratum successionis, & p. 622. & seqq.
- Quando nominatio maioratus dependet ex futuro eventu, & potest esse, vel non esse facta nominatio de uno, & antequam nominetur, non detur jus acquisitum potest revocari facultas nominandi, & admitti declaratio potest ab instituyente, ex qua declarat, de quo intellexisset, ut dubia evitarentur, & ipse, de quo fecit declarationem, admittendus venit ad maioratus successionem.** pag. 622. num. 197. & seqq.
- Facta institutione maioratus ad filiorum successionem, & nominationem potest institutor declarare in separata institutione, de quo senserit.** p. 622. num. 198. & 199. & p. 623. & n. 203. & 204.
- Maioratum nominare idem est quod eligere, & qui habent facultatem nominandi, eam habent eligendi.** pag. 624. n. 216. & p. 625. num. 220. explicatur.
- Ad maioratum quando datur facultas nominandi, nominatio precise est facienda in certa persona, & determinata, & dicitur nominatio sicuti in patrono, qui certe nominare debet ex natura rei Capellam, & patronatus est potestas presentandi, & eligendi ad instituendum beneficium vacans.** pag. 625. num. 221.
- Utrum si quando mulier marito potestatem concedit, aut e converso ad instituendum maioratum, & ad eligendum, seu nominandum unum ex filiis ad successionem, debeat precise regularem eligere, vel irregulares possit facere vocationes, & nominationes.** p. 625. n. 222. 223. 224. & pag. 626. ubi an possit aliquem filium excludere, vel non.
- Nominatio maioratus non potest sustineri, quando in nominato defecit qualitas, sub qua relicta fuit facultas nominandi.** p. 626. n. 220. ad fin. & p. 627.
- Ad nominandum maioratum facultas concessa cum verbis: Pudeffe nomear o filho que quizer, ou quem l'he parecer: importat liberam facultatem nominandi, ad hoc ut libere nominetur, aut eligatur quem voluerit.** pag. 626. num. 227. & num. 228. ubi quid quando facultas nominandi est restricta. & p. 627.
- Qui habet facultatem nominandi ad maioratum, non potest excedere facultatem, sed debet nominare secundum facultatis terminos.** p. 626. n. 228.

Data facultate ad maioratum nominandum unum de certis, semper intelligitur in terminis habilibus, & data capacitate, & qualitate personarum, quæ nominari debent. p. 627 n. 229.

Maioratus nominationis aut est liberæ nominationis, aut necessariæ, aut regulatæ, & secundum naturam illius tenetur nominare, qui habet facultatem, aliter nulliter procedit. pag. 627. n. 230 & 231.

In nominationis maioratu verba: Que Ihe for mais obediente, important electionem, & quomodo, & quando. pag. 627. num. 232. & 233.

Et non libere, sed restricte. p. 627. n. 233.

Notarius.

Notarii fides data in scriptura probat iudiciū, & intellectum, & alia p. 243. n. 189.

Maioratus factus, & erectus per instrumentum, quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter, vel revocabiliter, & quando mentio mortis sit de substantia, aut de executione, & prescriptione, & quando habeat locum in maioratu, & in hoc casu. pag. 518. 519. & 520. & de stipulatione Notarii pro absentibus. & n. 593 & optime p. 521. pag. 525. n. 611. & pag. 559.

Novus.

De eo, qui possidebat terras Coronæ, de quibus fuit spoliatus, & postea se composuit cum Rege, utrum ex antiquo titulo, vel novo eas habere videatur, & an convalescat maioratus ex eis factus à patre, vel ab avo possessoris, vel tanquam ex novo titulo acquisitæ liberæ maneat, & de duobus titulis, ex quibus possidere dicatur. pag. 288. num. 384. & 385.

In causa maioratus, an retractetur sententia per instrumenta de novo reperta, & quomodo, & quando. pag. 591. num. 44. & pag. 594. in princip.

Nullitas.

Et si testamentum sit productum in iudicio Residuorum, donec decidatur nullitas, & habitatio in iudicio ordinario, non admittitur successor, ut pars, sed tantummodo, ut quilibet de populo, & pars ad petendam erectionem maioratus est Promotor, vel Procurator Capellarum. p. 273. n. 307.

O

Obediens. Obedientia.

Institutor maioratus licet non possit revocare, nec alterare maioratus substantiam, potest tamen per viam declarationis declarare vocationes, in quibus potest dari dubitatio,

& facere maioratum regularem, licet fuisset factus irregularis ex facultate nominandi, ex qua permisit primum vocatum eligere debere de duobus filiis illum, qui fuisset magis obediens, & ne dubitaretur qualis esset, potest revocare hanc electionis, & nominationis facultatem, & vocare primogenitum relicto juniore, ut dubia evitarentur, & declarare de illo intellexisse, ad multa. pag. 621. num. 188. & seqq. ubi etiam de verbis: Qual Ihe for mais obediente: & quomodo intelligi debeant, & nominatio dicatur libera, vel restricta, & maioratus nominationis possit reduci ad maioratum successionis. & num. 622. & seqq.

De clausula, ut eligatur, & nominetur obediens, Vide verb. Nominatio.

Observantia.

Observantia antiqua servanda est. pag. 77 & 78.

Occultans.

An contra occultantem bona maioratus detur actio, & competat querela pro iurto. p. 536. n. 669. & 670.

Officium.

In officio an possit erigi maioratus. pag. 114. n. 169.

De officio nihil potest disponere proprietarius, nec donatarius, nisi que Regia facultate. pag. 115.

Oldradi consilia.

In maioratu an habeat locum consil. 21. Oldrad. & quando conditio, sine liberis, posita primo vocato censeatur repetita in cæteris substitutis, & ex quibus conjecturis, & in tali conditione posita gravato, ut restituat fideicommissum cum d. conditione, si sine liberis decefferit, sufficiat, quod nascantur, & si post mortem patris moriantur, ut substitutum excludant à fideicommissio, aut maioratu erecto hac conditione, & quæ conjecturæ ad hoc sufficiant. pag. 326. num. 570. & seqq. & pag. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. & 336. Ubi etiam de repetitione, & de omnibus substitutionibus, & de conditione negativa, si liberos non habuerit, & an sit idem cum affirmativa.

Ordinatio Regia.

Ex Lib. 1.

Tit. 62. §. 2. pag. 16.
Tit. 26. §. 53. pag. 35. num. 83. pag. 155. num. 344. pag. 389. pag. 420.

Tit. 50. §. 1. pag. 275. n. 319.

Tit. 62. §. 39. pag. 298. n. 429.

Tit. 37. §. 28. pag. 480. n. 414.

Yyyy

Tit.

- Tit. 62. §. 45. & 46. pag. 503. n. 516.
 Tit. 62. §. 50. 51. & 52. pag. 540.
 Ex Lib. 2.
 Tit. 35. pag. 162. n. 368. & seqq.
 Tit. 35. §. 14. pag. 358.
 Tit. 35. §. 25. pag. 405. n. 146.
 Tit. 43. pag. 494.
 Tit. 18. & §. 5. pag. 504.
 Ex Lib. 3.
 Ti. 60. pag. 15.
 Tit. 93. pag. 55. n. 37.
 Tit. 20. §. 1. pag. 70. n. 107.
 Tit. 75. pag. 75. n. 125.
 Tit. 87. §. 1. pag. 75. n. 125.
 Tit. 20. §. 15. pag. 78. n. 151.
 Tit. 86. §. 1. & 19. pag. 84. n. 5.
 Tit. 72. pag. 87. n. 14. & 15. pag. 88. n. 27.
 Tit. 66. §. 2. pag. 88. & pag. 89. n. 33.
 Tit. 86. §. 2. ibid.
 Tit. 87. §. 14. pag. 89. n. 33. & 34.
 Tit. 47. pag. 92. n. 47. & seqq.
 Tit. 64. pag. 172. col. 2.
 Tit. 86. §. 5. pag. 172. col. 2.
 Tit. 84. §. 12. pag. 191. n. 492.
 Tit. 70. pag. 224. n. 114.
 Tit. 50. ibid.
 Tit. 20. §. 15. pag. 224. n. 116.
 Tit. 65. §. 6. ibid.
 Tit. 41. §. 1. pag. 224. n. 121. ind.
 Tit. 52. pag. 259. n. 241.
 Tit. 75. ibid. n. 242.
 Tit. 50. §. 1. pag. 260. n. 247.
 Tit. 53. §. 9. ibid.
 Tit. 66. §. 1. pag. 261. n. 249.
 Tit. 25. §. 5. pag. 281. n. 53. & seqq.
 Tit. 86. §. 16. pag. 292. n. 408.
 Tit. 93. pag. 295. 296. 297. ubi ad multa, & 298.
 299. & pag. 302. n. 443.
 Tit. 45. §. 11. pag. 299. n. 432.
 Tit. 93. §. 3. pag. 302. n. 444.
 Tit. 86. §. 7. pag. 302. & 304. n. 458. & 459.
 Tit. 84. §. 1. & 12. pag. 312. n. 506.
 Tit. 66. §. 6. pag. 321. n. 545.
 Tit. 86. §. 2. ibid.
 Tit. 64. pag. 339. n. 651. pag. 370. col. 1.
 Tit. 60. §. 6. pag. 361.
 Tit. 36. pag. 378.
 Tit. 86. §. 1. pag. 380.
 Tit. 59. §. 11. pag. 395. col. 2.
 Tit. 93. pag. 479.
 Tit. 64. §. 1. pag. 424.
 Tit. 59. §. 11. pag. 469. n. 363.
 Tit. 1. §. 13. pag. 499.
 Tit. 64. ibid.
 Tit. 62. §. 1. pag. 500.
 Tit. 58. ibid.
 Tit. 20. §. 30. pag. 624. u. 607. & p. 525. n. 613.
 Tit. 88. pag. 525. n. 614.
 Tit. 93. pag. 632. n. 643. 574.
 Tit. 60. pag. 558. n. 757.
 Tit. 58. §. 11. pag. 558.
 Tit. 17. §. 5. pag. 571.
 Tit. 45. §. 3. pag. 577. n. 847.
 Tit. 59. §. 15. pag. 585. n. 28.
 Ex Lib. 4.
 Tit. 47. explicatur pag. 11. num. 22. & seqq. &
 n. 40.
 Tit. 100. §. 5. pag. 20. n. 5.
 Tit. 100. §. 3. pag. 18. num. 52. pag. 23. n. 27. p. 25.
 pag. 33. n. 81. pag. 37. n. 96. pag. 42. num. 121.
 pag. 70. n. 105.
 Tit. 100. §. 2. pag. 25. pag. 41. num. 118. & 119. p.
 45. n. 136. pag. 64. col. 1. & pag. 185. num. 447.
 & pag. 187. n. 461.
 Tit. 36. pag. 29. num. 58.
 Tit. 95. §. 1. ibid.
 Tit. 92. §. 1. & 93. pag. 32. n. 72.
 Tit. 100. §. 4. pag. 32. n. 77.
 Tit. 100. §. 1. & 2. pag. 37. num. 94. & 96.
 Tit. 3. §. 1. pag. 70. n. 102.
 Tit. 79. pag. 70. n. 102.
 Tit. 12. pag. 91. in princip.
 Tit. 73. pag. 96. n. 76. ad fin.
 Tit. 36. §. 2. pag. 143. n. 318.
 Tit. 97. §. 23. pag. 170. vers. Hec.
 Tit. 48. §. 7. pag. 172. col. 2.
 Tit. 82. pag. 185. n. 443.
 Tit. 46. pag. 191. 486. & seqq.
 Tit. 80. §. 3. pag. 199. n. 20.
 Tit. 36. §. 4. pag. 212. n. 58. & 59.
 Tit. 79. §. 1. & 2. pag. 224.
 Tit. 70. pag. 225. num. 119. & n. 121. vers. quoad
 pœnam.
 Tit. 96. §. 19. ibid. n. 120.
 Tit. 65. pag. 245.
 Tit. 10. §. 9. & 11. pag. 292. n. 408. & p. 293.
 Tit. 95. ibid. n. 411.
 Tit. 13. §. 7. pag. 305.
 Tit. 37. §. 1. pag. 318. n. 535.
 Tit. 82. pag. 320.
 Tit. 87. §. 12. pag. 324. n. 564.
 Tit. 37. §. 6. pag. 341. n. 662. & p. 344. num. 679.
 Tit. 92. §. 1. pag. 356. & 357. 358.
 Tit. 100. §. 2. pag. 358. col. 2.
 Tit. 96. §. 4. pag. 372.
 Tit. 97. §. 3. pag. 373.
 Tit. 97. §. 10. pag. 375. n. 43.
 Tit. 96. §. 23. pag. 383. 395. col. 2.
 Tit. 95. §. 1. pag. 383. col. 2.
 Tit. 96. §. 24. ibid.
 Tit. 95. §. 4. pag. 383. 385.
 Tit. 100. in rubric. & §. 1. 2. & 4. pag. 384.
 Tit. 46. pag. 385.
 Tit. 100. §. 5. & 6. pag. 390.
 Tit. 100. §. 1. pag. 401. vers. altera.
 Tit. 100. §. 2. pag. 417. p. 461. & 465. 468. p. 524.
 n. 603. Tit.

- Tit. 52. §. null pag. 469. num. 363.
 Tit. 101. §. 1. pag. 479. n. 408.
 Tit. 97. §. 3. pag. 480.
 Tit. 41. pag. 492. & 493. & pag. 502. n. 505. &
 pag. 503.
 Tit. 13. pag. 494.
 Tit. 95. §. 1. pag. 499. in princip.
 Tit. 100. §. 1. pag. 504. n. 322. & pag. 505.
 Tit. 3. §. 1. pag. 512. & 513. & seqq. ad multa.
 Tit. 6. §. 3. pag. 537. n. 673.
 Tit. 38. pag. 543. n. 706.
 Tit. 38. §. 2. pag. 545.
 Tit. 8. §. fin. pag. 550. n. 731.
 Tit. 37. §. 3. pag. 558. n. 756. 757.
 Tit. 37. pag. 559. 560.
 Tit. 37. §. 1. ibid.
 Tit. 96. §. 19. pag. 571.
 Tit. 13. ibid.
 Tit. 19. pag. 584. n. 21. & seqq.
 Tit. 7. pag. 600. n. 97.
 Tit. 37. pag. 627.
 Tit. 63. pag. 559. & seqq. & pag. 630. num. 251.
 Tit. 103. §. 6 & 7. pag. 638. num. 296.
 Ex Lib. 5.
 Tit. 117. §. 5. pag. 249.

Ordo.

Si ad maioratus successionem multæ personæ opponuntur, qua forma audiantur, & allegare per ordinem debent, & an per unum procuratorem. p. 572. num. 827. & 828.

P

Pactum.

DE pacto legis commissoriae, & quando datur, vel sit licitum. p. 374.
 Quid dicendum si fuit revocatus cum filii, aut alicujus per suasionibus, aut ex inobservantia pactorum. pag. 628. n. 237.

Partitio.

Ante partitionem, divisionem, & assignationem heres maioratus habet jus reale, & verum dominium in bonis, quia transactio, aut illius continuatio non tollitur ex incertitudine sicut in possessione. pag. 240. n. 180. & quare. pag. 241.

Vinculum maioratus debet regulari secundum divisionem, aut partitionem factam in iudicio divisorio, & ex illa debet erigi maioratus apud Iudicem residuorum, licet jam sit erectum per alias partitiones, quæ reformatae fuerunt propter debita institutoris, quia ultima divisio servanda est, & juxta illum faciendum est vinculum, & erigi debet maioratus. pag. 273. n. 308. & 309. & p. 274.

Pater.

Pater, mater, aut avus an possint bonorum suo-

rum maioratum instituire, si non habeant filios, & si eos habeant, tantum de tertia. p. 46. n. 2.

Et si fecerint, potest à filiis revocari. ibid. & p. 47. col. 2.

Maioratum an possit facere pater ad favorem filii suppositi, & si fecerit, quibus competat successio, & an sit valida institutio talis facta ab aliquo institutore. pag. 79. n. 158.

Si pater, aut mater promittat per viam dotis maioratum facere, aut meliorare unum ex filiis, qui sequuto matrimonio decessit sine filiis relicto hærede extraneo in tertio non tenetur pater adimplere promissum, & quare. p. 198. n. 14. & 15. ubi quid è contra.

Maioratus privatio, aut exclusio non habet locum propter delictum commissum à futuro successore contra patrem, aut alium possessorem. p. 499. n. 483.

Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsismet bonis, & titulo maioratus relinquere in præjudicium hæredum filii, nepotis, uxoris, aut aliorum. pag. 632. n. 266. & seqq. & pag. 634. num. 380. Quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere, possent, ut hæredes, aut ex propria persona, & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata. pag. 638. num. 294. 295. & 296. ubi explicatur.

Si pater instituat maioratum irrevocabilem in filium, aut filios, & ejus descendentes, an possit ex intervallo declarare, quod intellexerit de filiis masculis, & non de fæminis, & quid si verba sint dubia. p. 641.

Patrimonium.

Clericus possessor maioratus, si annexavit patrimonium suum per donationem maioratui, an tacite, vel expresse possit revocare annexationem per alienationem bonorum, & an ea non obstante competat successoris reivindicatio. pag. 599. & quando bona patrimonii Clerici possint vinculari, & alienari absque licentia Ordinarii.

Patronatus.

Executio an possit fieri in Capella maiori, & jure sepulture, & patronatu constituto ad maioratum, & quando, & quomodo patronatus transeat, vel non, & ad quem Iudicem pertineat cognitio, & quando licita sit

talis venditio, & detur simonia in tali venditione p. 296. 297. 298. 299. 300 & 301.
Ad maioratum quando datur facultas nominandi, nominatio precise est faciendam certa persona, & determinata, & dicitur nominatio sicuti in patrono, qui certè nominare debet ex natura rei capellam, & patronatus est potestas presentandi, & eligendi ad instituentum beneficium vacans. pag. 625. num. 221.

Pax.

Pacis articulos inter invictissimum nostræ Lusitaniæ Regem, & Catholicum explicatur, & tractatur de restitutione facta ob initam pacem, & quando habeat locum, vel non, ad varias quæstiones. pag. 121. n. 194. & seqq. & pag. 122. & seqq. & an comprehendat bona Ordinum Militarium, & Ecclesiasticorum, & que.

Pænitentia.

Si maioratus alienatio fuit facta cum promissione impetrandi facultatem Regiam, & sub ea fuerint à primis fundamentis ædes, aut domus diruptæ, & confusa exitit area cum fundo, & de novo edificatæ absque eo, quod remaneret vestigium aliquid antiquæ alienatæ domus, an competat successori maioratus reivindicatio, vel tantum actio ad estimationem petendam. pag. 485. num. 438. usque ad pag. 489. ubi etiam, an detur pænitentia in tali contractu, aut equam impetretur facultas, & an hæres alienantis possit impugnare alienationem. & p. 490. num. 462. 463. & 464. & p. 491.

Pecunia.

Ex maioratus pecunia res empta efficitur maioratus cum omnibus qualitatibus, & quid quando subrogantur bona, & quando subrogatio probet bona esse maioratus, & quando subrogatio in utilitatem maioratus, & ex consensu successorum, & competat actio, vel non, & de effectu subrogationis honorum. pag. 533. n. 648. & 649.

Pia.

Pia quando dicatur dispositio. p. 311. & 313.
In institutione maioratus si non apparet testamentum relatum, ad quod fuerint relatæ vocationes, non est regulanda successio per vocationes testamenti posterioris, ex quo non potest maioratus haberi pro facto in præjudicium dotatæ, sed tantummodo constituenda est capella absque vinculo, & in bonis illius succedere debet nominatus à dotata decedente absque liberis ipsius matrimonii, cujus contemplatione dos constituta est per viam maioratus cum relatione ad testamentum factum, de quo non constat, & non ad testamentum faciendum exhibitum, ex quo

non potest haberi maioratus pro facto sed solum erigenda est capella in forma illius facta in dote, & ex bonis solum deducenda legata pia, & cætera bona manent libera, ad hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa conserventur p. 199. n. 21 & seqq.

Et quid quando vocatur hæres necessarius, & est substitutus locus pius in verbis: E naõ tendo elles tambem herdeiros forçados, ficará à Misericórdia. pag. 436. col. 2. & pag. 437. & ibi quid no herdeiro que Deos lherder.

Planta. Plantatus.

Arbores positæ, & plantatæ in bonis, & fundo maioratus, aut dato, & diviso per permutatem, de qua constat per confessionem in precibus factam, aut transactionem, cui competant, & ad quem pertineat actio pro illis consequendis pag. 569. num. 814. & 815. ubi etiam quando transactio obstat, vel non in parte ad totum, quando in parte fuit iudicatum contra illam, an idem iudicandum sit in alia, & de damnificatione bonorum maioratus. & pag. 570. & 571.

Vide verb. Maioratus.

Possessor. Possessio. Possidere.

Maioratus possessor an habeat dominium illius pag. 70. n. 106.

Maioratus possessor an possit renuntiare sententiæ in ejus favorem latæ pag. 78. n. 151. & pag. 79.

Et quid si non opponat exceptionem rei iudicatæ contra sententiam, & passus sit agi de re iudicatæ. ibid.

Possessor maioratus tenetur reficere ædes maioratus, & si negligat, potest conveniri ejus hæres ad eas reficiendas propriis sumptibus, omniaque deteriorata reperiuntur p. 107. num. 115. & seqq. ubi explicatur & pag. 108. & 109.

Et si faciat meliorationes potest repetere. ibid.
Maioratus successor habet actionem contra hæredem possessoris, ad hoc ut præstet rationes ex actionis ad maioratus pertinentis. p. 254. num. 228. & 229. & p. 255. & tradat pecunias. p. 266. n. 295. & p. 267. & 268.

Maioratus possessor habet actionem ad petenda instrumenta pertinentia maioratus p. 269.
Maioratus possessor si patiat sequestrum, & non contradicat, amittit possessionem, & an pendente lite super illius validitate teneatur præstare alimenta consobriño naturali. p. 271. n. 302 & p. 272.

Maioratus possessor non potest renunciare litæ, nec appellationem interpositam à sententiæ, in qua controversitur, an bona sint libera, vel maioratus, & si renunciat, debet prosequi litem, & dum non fuerit decisæ, non admittitur

- mittitur nova lis. pag. 272. & 273.
- Si aliquis fecit donationem simpliciter inter vivos, & postea fecit testamentum, in quo de dictis bonis fecit maioratum vocans donatarium, & ille capiat possessionem virtute testamenti, aut faciat aliquem actum approbationis, tunc censentur bona donata esse de maioratu, & ex his actibus approbationis probatur. p. 438. n. 200.
- Ad maioratus successionem requisita est qualitas proximitas tempore mortis ultimi possessoris, & delationis, quia successio non potest esse in pendenti, & recta via transit in successorem. pag. 360.
- Maioratus non presumitur, sed bona esse libera, & quid dato statu, & titulo, & possessio bonorum, ut liberorum, aut maioratus pag. 381. n. 48. & 49.
- Maioratus probatur ex possessione, & consuetudine immemoriali succedendi in bonis, sicut de maioratu, & sic probatur, si non apparet institutio, probatur, & in illo succeditur per regulas ordinarias maioratus p. 419. 420. 421. 422. ubi quod in tali maioratu habet locum linea, & representatio.
- Si aliquis fecit donationem simpliciter inter vivos, & postea fecit testamentum, in quo de dictis bonis fecit maioratum vocans donatarium, & ille capiat possessionem virtute testamenti, aut faciat aliquem actum approbationis, tunc bona censentur donata esse de maioratu, & ex his actibus approbationis probatur pag. 438. n. 200.
- Maioratus alicujus, aut capelle dominium ex quibus probari possit fuisse de aliqua familia, & ex quibus presumatur identitas familie, & an, & quando, & quibus competat actio etiam contra titulum possidentem pro eis recuperandis. p. 438. n. 201.
- In maioratu quando transactio dicatur utilis, & solemnis, & utrum gravatus de fideicommissio, aut maioratu restituendo possit super bonis maioratus, aut fideicommissi transigere. pag. 440. num. 207. & seqq. & pag. 441. ubi etiam quando ex illius titulo, aut antiquo dicatur possidere & p. 442. n. 221. & 222.
- Reivindicare desiderans agrum maioratus, quem dicit esse illius, quando est possessus a tertio: debet principaliter probare, institutorem fuisse dominum, & habere dominium illius rei, de qua agitur. pag. 444. n. 231. 232. 233. & 234.
- Maioratus successoris competit actio reivindicacionis ad bona maioratus recuperanda eodem modo quo primo vocato competebat, & etiam competit possessori, seu administratori maioratus. pag. 457. num. 317. & pag. 458. & 459. in princip. & 461. num. 326. & 328.
- pag. 480. num. 416.
- Maioratus possessio an possit capi a pupillo auctoritate tutoris, & quando p. 476. n. 195.
- Si maioratus possessor non obediat voluntati testatoris, lucrum ex ea capere non potest, sed debet privari ex contraventione. p. 477. num. 398. & p. 479. n. 406. & quid in fructibus n. 407. & pag. 479.
- Maioratus privatio, aut exclusio an habeat locum propter delictum commissum a futuro successore contra patrem, aut alium possessorem. p. 499. n. 483.
- Si maioratus possessor fuerit malus administrator, & dissipator, an competat actio contra eum, vel debeat statim privari. pag. 539. num. 688. 689. & p. 540.
- Maioratus successoris competit actio contra extraneum, & uxorem ultimi possessoris, licet non ostendat institutionem maioratus, dummodo probetur bona possideri per antecessores, sicut de maioratu per longi temporis spatium indivisibilia, & sint bona nobilia, & antecessores sint nobiles, & res sit antiqua. p. 552. n. 736. & seqq.
- Maioratus possessor, quando teneatur solvere debita antecessoris realia, & decursos consus, que originem trahunt ab institutore. p. 574. n. 834. & seqq.
- Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsismet bonis, & titulo maioratus relinquere in prejudicium heredum filii, nepotis, aut uxoris, aut aliorum pag. 632. num. 266. & seqq. & pag. 634. n. 280. Quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possent, ut heredes, aut ex propria persona; & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata. pag. 638. n. 294. 295. & 296. ubi explicatur.
- Præparatio.
- Maioratus an dicatur institutus ex verbis: Que a sua vontade era deixar a sua quinta em morgado, & ex præparatione voluntatis non deducta ad effectum non dicitur maioratus erectus. p. 282. n. 361.
- Præscriptio. Præscriptus. Præscribi.
- Quando in aliquo possessore incipit præscriptio bonorum liberorum ad maioratum constituendum, tunc iste possessor dicitur institutor. p. 58. n. 39.

- Præscriptio an habeat locum contra præcepta institutionis maioratus circa annexationem.* pag. 70. n. 102. & circa bona maioratus, & pag. 71. n. 110. & pag. 75. num. 126 & 127. & pag. 113 & 114. n. 164. pag. 155. num. 340. & pag. 444.
- Præscriptio unius lineæ quando habeat locum contra aliam* pag. 72. n. 119.
- Præscriptio adversus fæminas minores incipit post 12. ann. & post 14. adversus masculos.* pag. 224. n. 110. & 211.
- Præscriptio legitimæ quantum tempus requirit.* pag. 224.
- Præscriptio debet allegari, & à iudice non potest suppleri, nec admitti in allegationibus.* pag. 371.
- Concessio facta à Rege de aliquibus bonis Coronæ duobus, primus acquirens præferentiam habet posteriori, & contra illum datur præscriptio* pag. 453.
- Præscriptio an habeat locum, quando antecessor solvit censum, & censuarius, aut emphyteuta illum non solvit* pag. 454. n. 305.
- Post maioratus institutionem factam, si de illa non utatur, sed potius contrarium, & præcedat dos, non dicitur factus maioratus, sed præscriptus* pag. 373. n. 36 & p. 374.
- De præscriptione, & transactione facta circa emphyteusim, & quando noceat, vel non emphyteutæ.* pag. 530 & 531.
- Præscriptio est prohibita, quando alienatio est prohibita.* pag. 531. n. 638.
- Maioratus successor habet actionem ad petenda bona relicta ad maioratum, & si est hypothecaria, an possit, vel non præscribi, & quanto tempore, & quando.* pag. 510. n. 549. & pag. 511. ubi etiam quæ actio competat pro consequendo legato relicto, ubi de intellectu verborum: Deixo ao morgado aquella parte de bens, que se achar, que lhe devo deixar, conforme ao compromisso, que primeiro se verá. Et an ex obligatione annexandi bona ad maioratum detur hypotheca. & pag. 512 & seqq. ad multa.
- Ad maioratum actio pertinens debet proponi à successore, ubi primum scientiam habuerit de alienatione, & si non proponat eam, proximior debet de illa agi, & eo renuente sequens in gradu, non obstante allegatione præscriptionis, & revocationis.* pag. 517. n. 584 & 585. & p. 513.
- Maioratus factus, & erectus per instrumentum quando dicatur factus inter vivos irrevocabiliter vel revocabiliter, & quando mentio mortis sit de substantia, aut de executione, & præscriptione, & quando habeat locum in maioratu, & in hoc casu.* pag. 518. & 519. & 520. & de stipulatione notarii pro absentibus, & n. 593. & optime. pag. 521. pag. 525. n. 611. & p. 559.
- Actio competens successori maioratus non excluditur cum exceptione transactionis, aut præscriptionis, & quando, aut quomodo.* p. 528. n. 621. 622. & p. 529.
- Præsumptio.
- Quando ex cursu temporis præsumantur solemnitates.* p. 77. n. 142.
- Primogenitura. Primogenitus.
- Maioratus an dicatur institutus, si de primogenitura fit mentio, aut de primogenito, & quare, & quando.* pag. 390. n. 59. & pag. 361. num. 60. ubi quis succedat deficiente primogenito.
- In maioratus successione regulariter secundum maioratus naturam filius senior habet primum locum in successione uti primogenitus.* p. 624. n. 217.
- Et ad hoc ut secundogenitus excludat primogenitum, est necessaria voluntas clara, vel aperta conjectura.* p. 625. n. 219.
- Princeps.
- Princeps sine causa non potest jus tertio acquisitum tollere.* p. 166. n. 385.
- Nisi sit causa publica, & propter eam.* Vide verb. Pax.
- Princeps concedens potest gratiam declarare, & tenetur.* p. 166. n. 388.
- Maioratum si aliquis faciat cum conditione, si Princeps confirmaverit, & è vita decefferit absque istius gratiæ impetratione, an dicatur maioratus erectus, & possit post mortem confirmari.* p. 306. n. 468.
- Princeps, an possit mutare testatoris voluntatē in successorum maioratus præiudicium.* pag. 571. n. 824.
- Utrum autem Princeps possit revocare maioratum factum irrevocabiliter, & mutare vocationes factas ab institutore.* p. 587. n. 37.
- Et quid in donatione facta à Principe irrevocabiliter de bonis Coronæ titulo maioratus, an possit donationem revocare, & vocationes mutare in vocatorum præiudicium.* ibidem num. 38.
- Privari. Privatio.
- Si maioratus possessor, non obediat voluntati testatoris, lucrum ex ea capere non potest, sed debet privari ex contraventione.* p. 477. n. 398. & p. 479. n. 406. & quid in fructibus. n. 407. & p. 479.
- Maioratus privatio, aut exclusio an habeat locum propter delictum commissum à futuro successore contra patrem, aut alium possessorem.* p. 499. n. 483.
- Si maioratus possessor fuerit malus administrator, & dissipator, an competat actio contra eum, vel debeat statim privari.* p. 539. n. 688. 689. & p. 540.
- Pri-

Privilegium.

Privilegium quando amittatur per non usum.
pag. 632. col. 1.

Proæmium.

Ex proæmio institutionis explicantur vocationes maioratus, & ex illo declaratur voluntas institutoris p. 20. n. 6. pag. 198. n. 16.

Proæmia non faciunt dispositionem, sed à dispositione restringuntur, & quomodo. ibidem num. 7.

Proæmium importat causam finalem, & dispositio à ratione proæmii regulatur, & quare explicetur pag. 20. n. 8. pag. 113. num. 160. & 161. p. 131. n. 256. & p. 535. n. 662.

Idem in concessione Regia. ibidem, & num. 17. pag. 132. n. 257.

Proæmii ratio censetur repetita in dispositione sequenti, & si in proæmio expressit institutor aliquam conditionem, sub qua volebat testari, & postea simpliciter scripserit hæredes, non iudicatur institutio pura, sed condicionalis propter declarationem in proæmio factam. p. 20. n. 9. & quare n. 10.

Procurator.

Si ad maioratus successionem multe personæ opponuntur, qua forma audiantur, & allegare per ordinem debent, & an per unum procuratorem. p. 572. n. 827. & 828.

Productio.

Productio instrumenti, aut scripturæ probat contra producentem, & producens instrumentum omnia in eo contenta probare videtur. p. 375. n. 43. vers. nec contra.

Promissio.

Promissio faciendi maioratum, an habeatur pro facto. pag. 196. n. 1. & seqq. per varia exempla, quando promissio habeatur pro conclusione. pag. 197.

Aliud est maioratum facere, aliud promissio faciendi maioratum, si nuptiæ sequantur cum aliquo per viam dotis. p. 197. n. 2.

Promissio de instituendo maioratu, non sequuta ejus fundatione pro facto constituto, an habeatur pro facto, & quando, & quomodo. pag. 197. num. 9. & seqq. & pag. 198. & seqq. ad varias quæstiones.

Si pater, aut mater promittat per viam dotis maioratum facere, aut meliorare unum ex filiis, qui sequuto matrimonio decessit sine filiis relicto hærede extraneo in tertio, non tenetur pater adimplere promissum, & quare. p. 198. n. 14. & 15. ubi quid è contra.

Maioratum promittens radificare per scripturam si non ratificet, an censeatur maioratus institutus, & quando promissio habeatur pro erectione. pag. 229. ubi ad alia multa de effectu promissionis, & ratificationis, & p. 230.

Si maioratus alienatio fuit facta cum promissione impetrandi facultatem Regiam, & sub ea fuerunt à primis fundamentis ædes, aut domus diruptæ, & confusa extitit area cum fundo, & de novo edificatæ, absque eo quod remaneret vestigium aliquod antiquæ alienatæ domus, an competat successoribus maioratus reivindicasse, vel tantum actio ad æstimationem petendam. pag. 485. num. 438. usque ad p. 489. ubi etiam, an detur penitentia in tali contractu, antequam impetretur facultas, & an hæres alienantis possit impugnare alienationem, & pag. 490. num. 462. 463. & 464. & p. 491.

In maioratu nominationis an competat actio contra Reum, qui habet nominationem per scripturam, & Actor vult probare anteriorem nominationem ex testibus, & quando, & quomodo probetur. pag. 556. n. 753. & seqq. & qui testes requirantur ad nominationem probandam, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis, & pag. 560. & an producat effectum promissio nominandi, & vendendi.

Protestatio.

Protestatio ut effectum producat, quid requiratur. p. 175. n. 405.

Proximior.

In maioratus successionem semper intelligitur vocatus proximior ultimo possessori de sanguine institutoris, nisi aliud disponat institutor. pag. 41. n. 119. & 120. & pag. 42. n. 121. & pag. 45. n. 136.

Et quis dicatur proximior in stirpe, aut generatione, nomine, aut cognomine. pag. 42. num. 123. ad fin. & pag. 44. num. 132. & pag. 45. n. 136.

Dummodo sit à latere unde bona provenerunt proximior. p. 44. n. 133.

Si successor maioratus petat bona illius, tenetur probare consanguinitatem proximioris, & esse ex sanguine institutoris, & qualitatem requisitam, & non esse exclusum. p. 491. n. 467.

Ad maioratum actio pertinens debet proponi à successore, ubi primum scientiam habuerit de alienatione, & si non proponat eam, proximior debet de illa agi, & eo revente sequens in gradu, non obstante allegatione prescriptionis, & revocationis. pag. 517. n. 584. & 585. & p. 513.

Pupillus.

Quid in pupillo, & an possit acceptare, & sine acceptatione impediatur revocatio Notario pro absente stipulante, & an sit capax acquirendi infans. pag. 629. num. 242. & pag. 630. & 631.

Q

Qualitas.

Qualitate maioratus, qui se fundat in ea, debet illam probare, ad hoc ut ei competat actio, & quare. pag. 437. n. 195. & p. 438. n. 196.

Ad maioratus successionem qualis requisita est proximitas temporis mortis ultimi possessoris, & delationis, quia successio non potest esse in pendentibus, & recta via transit in successorem. pag. 360.

Nominatio maioratus non potest suscipi, quando in nominato defecit qualitas, sub qua relicta fuit facultas nominandi. pag. 626. num. 226. ad fin. & pag. 627.

R

Ratificare.

Maioratus an dicatur institui, si non appareat institutio relata, si testamentarius de illa asserat, & dicat bona talia esse maioratus. pag. 228. n. 135. & seqq. & p. 229. num. 139. & 140. Et quid si promisit ratificare maioratum. & n. 142.

Maioratum promittens ratificare per scripturam si non ratificet, an censeatur maioratus institutus, & quando promissio habeatur pro erectione. pag. 229. ubi ad alia multa de effectu promissionis, & ratificationis. & pag. 230.

Si non apparet scriptura, in qua dictum sit maioratum esse factum, & relatam, cum promissione ratificandi maioratum, non procedit obligatio ratificandi, quia non ostenditur scriptura relata, ad hoc ut ratificetur, sine productione cuius, & illius inspectione non datur, nec dari potest ratificatio. pag. 230. num. 144.

Rato.

Maioratus successoribus quando competit actio, debet agere personaliter, aut per procuratorem, & non cum cautione de rato, & si pertineat successio ad mulierem uxoratam, tenetur maritus ostendere speciale mandatum ad agendum, & non admittitur consanguineus cum d. cautione de rato. pag. 517. n. 583.

Realenga bona.

In realengis bonis, lezirias, fefmarias, reguen-gos, & in terris obligatis ad jugat & solutionem, an possit institui maioratus, & an etiam in Villa Coronæ emptâ, aut permutatâ. pag. 154. n. 339. & n. 340.

Realia.

Maioratus an sustineatur non sufficientibus bonis ad debita institutoris solvenda p. 293. n. 412. & seqq. maxime si sint debita realia, & quando talia dicantur, & quando maioratus successor teneatur ad debita antecessoris solvenda. pag. 194. pag. 301. num. 441. ubi etiam, quod tenentur in subsidium p. 302. 303. 304. & 305. & p. 352.

Recognitio.

Maioratus an probetur ex confessione maioratus factâ Principi in supplicatione, & dicens, quod bona sunt maioratus, & antalis confessio præjudicet, vel non, & quando, & quibus pag. 410. num. 175. & pag. 411. Et an ex illa dicatur probata recognitio, ut præjudicet successoribus, & ibi multa de confessione, & recognitione. & p. 412.

Reconventio.

De reconventione agi debet & si actor desistat à conventionem, & Clericus etiam, quia idem in illo procedit, & quid si res sit integra. p. 377. num. 45.

Reconventio an admittatur in re illiquida. p. 570. col. 1.

Reconventio procedit contra heredem, qui est in possessione bonorum in solidum. pag. 602. num. 109. & pag. 604. num. 114.

Redemptio.

Quando competat actio successoribus maioratus pro consequendo censu illius, & cui pro pretio distractus, aut redemptionis. pag. 547. n. 721. & seqq. & pag. 548.

Regula.

In maioratus successionem, & in omnibus, qui habet regulam pro se, habet suam intentionem fundatam, donec exceptio, vel limitatio expressè probetur. p. 625. n. 218. & 219.

Reivindicatio.

Vide verb. Actio.

Quando dicatur maioratus erectus, & reivindicatio competat pro bonis pertinentibus ad maioratus successorem per viam nominationis, & quomodo probetur maioratum esse institutum nominationis, & an concessa facultas nominandi censeatur in omnibus repetita, & quando sit maioratus, aut Capella nominationis. pag. 540. 541. & 542.

Ut reivindicatio competat pro bonis maioratus consequendis, requiritur ex parte Actoris probatio domini, & ex parte Rei possessio. p. 561. num. 761.

Relatio.

Relatio facta ad talem maioratum & cum eisdem clausulis, quis succedat, & an, & quando dicatur unica dispositio, vel duplex. pag. 57. n. 51. explicatur. pag. 62. & 63. Relatio quando fit maioratum alterius, conjunguntur

guntur duæ dispositiones, & una censetur.
p. 58. n. 52 & 53.

Et tunc succedere debet, qui vocatus fuerit in
successione antiqui maioratus, ad quem fit
relatio, & concessio pag. 58. n. 55. exornatur.
p. 59. 60. & 61. explicatur pag. 62. & 63. ubi
limitatur.

Et si non inveniatur institutio, recurrendum est
ad consuetudinem antiquam succedendi in
maioratu relato, & concessio. pag. 58. n. 55.
& exornatur. p. 59. 60. & 61.

Et si maioratus aliquo casu extinguitur, ex-
tinguitur etiam relatio, & concessio. ibid.

In maioratu debet succedere vocatus ad ma-
ioratum relatam, & antiquum; nisi aliud
colligatur ex voluntate institutoris, vel vo-
centur aliqui de nomine, & generatione in-
stitutoris, de qua primus vocatus in alio
maioratu non sit principaliter p. 62. & 63.

Si maioratus institutio relatam esset nulla, adhuc
tamen relatio obtinet. p. 63. col. 1.

Licet regulariter institutio referens ea consi-
deretur cum relatam etiam quoad substantiam
cum relatam; nihilominus tamen limitatur,
quando exorbitans, & odiosus esset relatio-
nis effectus, vel quando ex institutoris men-
te, vel sensu constat aliam esse illius volun-
tatem. p. 64. col. 1. & 2.

In maioratu censetur nominatim persona vo-
cata si per relationem demonstratur. pag. 64.
col. 2.

Maioratus potest fieri à Commissario, & ille
potest apponere clausulas sibi bene visas ex
aliis institutionibus relatis. p. 66. & 67.

De relatam scriptura si non appareat, evanescit
instrumentum referens, & quare. pag. 228.
n. 135.

Relationis virtus, & effectus, est demonstratio
veritatis patentis, ex conjunctione duarum
scripturarum. per quam resultat proprie, &
perfectè quid, quale, & quantum. pag. 228.
n. 136.

Relationis natura ea est, ut quidquid continetur
in termino, ad quem fit relatio. si ve in re-
lato contineatur in termino referente. ibid.

Relatum si non apparet, nihil operatur disposi-
tio referens, & quare. pag. 228. n. 137.

Nisi instrumentum subsistat per se absque ne-
cessitate relati. p. 229. n. 138.

Relatum testamentum si in institutione maio-
ratus non apparet, ad quod fuerunt relatæ
vocationes, non est regulanda successio per
vocationes testamenti posterioris, ex quo non
potest maioratus haberi pro facto in præju-
diciu dotatæ, sed tantummodo constituenda
est capella absque vinculo, & in bonis
illius succedere debet nominatus à dotatæ
decedente absque liberis ipsius matrimonii,

cujus contemplatione dos constituta fuit per
viam maioratus cum relatione ad testamen-
tum factum, de quo non constat, & non ad
testamentum faciendum exhibitum, ex quo
non potest haberi maioratus pro facto, sed
solum erigenda est capella in forma illius
facta in dote, & ex bonis solum deducenda
legata pia, & cætera bona manent libera, ad
hoc ut dotata de illis disponat, & indivisa
conserverentur. p. 199. n. 21. & seqq.

Maioratus an dicatur institutus, si non appa-
reat institutio relatam si testamentarius de il-
la asserat, & dicat bona talia esset maioratus.
p. 228. num. 135. & seqq. & pag. 229. num.
139. & 140. Et quid si promisit ratificare
maioratum. & n. 142.

Si non appareat scriptura, in qua dictum sit ma-
ioratum esse factum, & relatam cum pro-
missione ratificandi maioratum, non procedit
obligatio ratificandi, quia non ostenditur
scriptura relatam, ad hoc ut ratificetur, sine
productione cuius, & illius inspectione non
datur, nec dari potest ratificatio. pag. 230.
num. 144.

Maioratus an dicatur erectus ex verbis: Ten-
ho taes bens de raiz em tal parte, e todos
os ditos bens faõ morgado, quando nihil
amplius à testatore dictum fuit, an sufficiat
talitudo relatio ad probandum maioratum insti-
tutum esse, & quando referens, aut relatam
dicatur per se, ad hoc ut inducat dispositio-
nem, vel non. p. 286. 287. & 288.

Si maioratus duæ institutiones inveniuntur cū
relatione unius ad alteram, & quomodo in-
telligenda sint, & quomodo succedatur, &
etiam quando datur relatio ad certum ma-
ioratum. p. 365. n. 32.

Erigenis maioratum per testamentum cum fa-
cultate nominandi capellanum ad missas
per contractum, an possit revocari per ter-
tiam dispositionem factam ab institutore, li-
cet non appareat prima institutio, nec de illa
constet nisi per relationem contractus nomi-
nationis. pag. 616. & 617.

Religiosus. Religio.

Religiosus, Monachus, aut Monialis, an possint
maioratum instituere. p. 48. n. 8.

Ad maioratus erectionem renunciatio facta in-
tuitu Religionis, eo quod renuncians in Re-
ligione profiteri vult: tunc in omnem even-
tum renunciasse censetur, & fideicommissum,
aut maioratus censetur institutus, quanvis
descendentes, ad quorum contemplationem
factus fuit maioratus, vivo patre deficiant,
& illis deficientibus succedit primo loco in-
stitutor, & renuncians potius, quam trans-
versalis. pag. 225. n. 123 & p. 226. ubi etiam,
quod si deficiant, succedit Monasterium.

Zzzz

Re-

Renunciare.

Si renunciatur legitima ad maioratum, & Mortalis antequam professionem emittat, ac postea cum clausula, ut in illis succedat persona certa, & determinata, an possit pater facere maioratum talium legitimarum, nec vinculum in illis erigere contra pactum renunciationis factæ à Monasterio, sed potest vinculum instituere ex tertia, & eligere proprietatem ad hoc & quid si fiat per viam dotis, & de filii legitima, si ille facit, consentit. pag. 181. p. 438. & 439. & pag. 182. & seqq. ubi etiam de dotis interesse, & estimatione, & quando debeantur.

Ad maioratus erectionem renunciatio facta intuitu Religionis, eo quod renunciatus in Religione profiteri vult: tunc in omnem eventum renunciatus censetur, & fideicommissum, aut maioratus censetur institutus, quanvis descendentes, ad quorum contemplationem factus fuit maioratus, vivo patre deficiant, & illis deficientibus succedit primo loco institutor, & renunciatus potius, quam transversalis. pag. 225. n. 123. & pag. 226. ubi etiam, quod si deficiant, succedit Monasterium.

Maioratus possessor non potest renunciare litem, nec appellationem interpositam à sententia, in qua controvertitur, an bona sint libera, vel maioratus, & si renunciat, debet proseguere litem, & dum non fuerit decisa, non admittitur novalis pag. 272. & 273.

Repetitio. Repetere.

In maioratu, an habeat locum consil. 21. Oldrad. & quando conditio sine liberis, posita primo vocato, censeatur repetita in cæteris substitutis, & ex quibus conjecturis, & in tali conditione posita gravato, ut restituat fideicommissum cum d. conditione, si sine liberis decesserit, sufficiat, quod nascantur, & si post mortem patris moriantur, ut substitutum excludant à fideicommissis, aut maioratu erecto hac conditione, & quæ conjectura ad hoc sufficiat p. 326 n. 570. & seqq. & p. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. & 336. ubi etiam de repetitione, & de omnibus substitutionibus, & conditione negativa si liberos non habuerit, & an sit idem cum affirmativa.

Maioratus divisio quando repetatur, aut dicatur permissa ab institutore in duobus vocatis, vel non. p. 522. col. 1. & 2. & 523.

Representatio.

Maioratus probatur ex possessione, & consuetudine immemoriali succedendi in bonis sicut de maioratu, & sic probatur, si non apparet institutio probatur, & in illo succeditur per regulas ordinarias maioratus. pag. 419. 420.

421. & 422. ubi quod in tali maioratu habet locum linea, & representatio.

Reservatio. Reservare.

In maioratus institutione, quando institutor reservavit nominationem, & vocationes successorum in tempus mortis suæ quanvis postea illius administrationem filia dotasset vinculo maioratus, non est sequenda, sed quæ in testamento facta reperiatur. pag. 37. n. 93. & p. 41. n. 118.

Maioratus factus de residuo tertiæ ad tempus mortis restrictus cum reservatione ad illius tempus faciendi institutionem & vocationes, potest revocari à filiis. pag. 47. col. 2. sicuti etiam si est factus de omnibus bonis.

Reservatio nihil minuire, vel augere potest de jure litigantium, sed tantummodo jus illegitimum servat p. 248. n. 200. & p. 249.

Nisi maioratus fuerit erectus, factus, & institutus ad matrimonium, vel ad certas personas limitatus, & institutor exprimeret aliquas conditiones, aut vocationes reservavit, & non apparet determinatio certa, tunc enim manet maioratus erectus & quomodo, & quando, & an succedant transversales. p. 226. n. 126. & p. 227.

Maioratus censetur erectus, quando reservans conditiones non disposuit, & non revocasset. p. 227. n. 127.

Maioratus erectus ex duabus causis, an si una cesset, alia existat, sufficiat ad illum sustinendum. pag. 281. col. 2. ad fin. & pag. 282. ubi etiam, an duret in transversalibus, & quid si interveniant clausule reservationis, ususfructus, & constituti, & an sit revocabilis, vel irrevocabilis erectio & n. 358.

Maioratus institutor, si reservet facultatem alterandi, & non appareat revocatio, aut dispositio, vinculum subsistit secundum primam erectionem sicut sustinetur donatio inter virum, & uxorem, quia si non revocatur, morte confirmatur, & in aliis donationibus, & erectionibus, & etiam facultate nominandi, & quis debeat tunc succedere. pag. 288. col. 1. ubi etiam, an bona reservata pertineant ad heredem, vel successorem.

Maioratus institutor si reservavit facultatem alterandi, & revocandi per scripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel de probatione, & an dicatur contractus perfectus, antequam facta si erit. pag. 584. num. 21. & seqq. ubi de verbis: Por escritura publica, e de outra maneira não valerá, & verbis: Virá a mim para a confirmar, & an sint conditionalia. p. 585.

Si post erectionem maioratus traditio interveniat vera, aut ficta per clausulam constituti,

vel

vel reservationis ususfructus, manet irrevocabilis & non potest revocari, nec prae textu donationis factae ad patrimonium Clerici, qui in iure exclusus, sed antequam traditio sit facta, potest mutare, & alterare vocationes, & quomodo, & quando. pag. 595. & seqq. n. 67. & seqq. optime pag. 596. num. 76. & seqq. & pag. 597. num. 84. & pag. 599. n. 93. 94. & p. 600. n. 613.

Restitutio.

De restitutione ob initam pacem, & quae bona comprehendat, & an commenda, & bona, tantum bona possessa à Fisco, an vero apud tertium existentia, late. pag. 121. & seqq. & an fructus.

Restitutio adversus praescriptionem, quando habeat locum p. 224. n. 112.

Restitutio non habet locum, si de lesione non constat. pag. 225. num. 121. & pag. 477. num. 296.

Restitutio competit minori, & ejus heredibus, & successoribus p. 475. n. 385.

Restitutio non competit, quando datur iactura tertii pag. 477. n. 398.

Revisio.

Revisionis remedium an sit favorabile, vel odiosum, & an sit neganda, vel concedenda. pag. 159. n. 356. & 357.

Revocabilis, & Revocatio. Revocare.

Maioratus factus per contractum iuter vivos absque acceptatione vocati, sed interveniente acceptatione Notarii pro absentibus, an maneat revocabilis, aut irrevocabilis. pag. 47. in sententia.

Maioratus factus de residuo tertiae ad tempus mortis restrictus cum reservatione ad illius tempus faciendi institutionem, & vocationes, potest revocari à filiis pag. 47. col. 2. Sicuti etiam si est factus de omnibus bonis.

Maioratus factus, utrum licentia, seu dispensatio Apostolica ad instantiam Monachi, ut possit revocare clausulam excludentem feminam à successione maioratus ab eodem erecti, valeat in praedictum agnatorum, seu masculorum. p. 51. vers. de qua re.

Maioratus factus irrevocabiliter, si constitutus maioratum in scriptura dotali in matrimonii favorem, dicat habere factas vocationes in testamento facto, si tale testamentum non apparet, licet ostendatur aliud testamentum factum post dotem, non dicitur factus maioratus, nec habetur pro facto, nec regulari debet per vocationes testamenti posteriores, quia de rebus donatis non potest facere testamentum; illius enim factio impeditur in rebus donatis; & revocatio. pag. 198. num. 17. & seqq.

Maioratum asserens esse factum, ut constabat

ex scriptura, licet postea dotet bona absque vinculi mentione; an censeatur ex una, & altera institutione maioratus erectus, vel censeatur per ultimam dispositionem revocatum p. 202. u. 27. usque ad 32.

Si maioratus titulo sit facta à patre donatio, vel melioratio contemplatione certi matrimonii in favorem filii, vel descendentium suorum, in eorum defectum substituti, & vocati sint transversales consanguinei, si matrimonium dissolvatur per mortem filii, nullis liberis relictis, an cesset maioratus, vel possit revocari respectu transversalium. p. 226. n. 125.

Maioratus censeatur erectus, quando reservans conditiones non disposuit, & non revocasset. p. 227. n. 127.

Maioratus institutoris voluntas circa vinculum adeo observari debet, ut non possit mutari, aut revocari à successore, sed secundum eam debet onera relictia sustinere. pag. 233. n. 160. & p. 235. & 161. & 236.

Maioratus erectio, & donatio etiam ob causam habet tacitam conditionem, si donator, aut institutor filios non susceperit, & eis susceptis ipso jure revocatur. pag. 245. & quomodo, & quando, & an transeat jus revocandi ad heredes, vel tantum revocare possit institutor, ex L. si unquam Cod. revocand. don. & an procedat, quando maioratus est erectus in favorem extraneorum, vel filiorum, & d. p. 245. distinguitur.

Maioratus erectus de pluribus bonis, si instituens unam rem illorum alienaverit, quoad illam est revocatus maioratus, & quavis dictam rem rehabeat, non re incidit in maioratum. pag. 274. n. 322. & 323. Quod idem procedit in legatis, & num. 324. explicatur.

Maioratus erectus si fuerit in contractu dotali, ex quo filii habent jus quaesitum, nec per ingratitudinem potest revocari, sed manet irrevocabilis. p. 276. n. 325.

Maioratus erectus an possit revocari in bonis, licet sit factus certorum bonorum in contractu irrevocabili per institutorem. & assignantem, & quare. p. 276. n. 326.

Donatio maioratus facta in causa dotis continet conditionem, si matrimonium sequatur, licet in scriptura dotali non dicatur, intelligitur, si nuptiae sequantur, & non sequentis nuptiis non debetur dos, nec erectio maioratus sustinetur, & revocari potest pag. 281.

Utrum maioratus erectio facta in capitulis matrimonialibus restricta, & limitata ad filios unius matrimonii, eo non sequuto extendatur ad filios alterius matrimonii vel cesset maioratus, & possit revocari. pag. 281. n. 357.

- Maioratus erectus ex duabus causis, an si una cesset, alia existat, sufficiat ad illum sustinendum.** pag. 281. col. 2. ad fin. & pag. 282. Ubi etiam, an duret in transversalibus, & quid si interveniant clausula reservationis ususfructus, & constituti, & an sit revocabilis, vel irrevocabilis erectio, & n. 358.
- Maioratus institutor si reservet facultatem alterandi, & non appareat revocatio, aut dispositio, vinculum subsistit secundum primam erectionem, sicut sustinetur donatio inter virum ad uxorem, quia si non revocetur, morte confirmatur, & in aliis donationibus, & erectionibus, & etiam facultate nominandi, & quis debeat tunc succedere.** pag. 288. col. 1. Ubi etiam, an bona reservata pertineant ad heredem, vel successorem.
- Maioratus si fuerit erectus, & institutus à marito, & uxore, & vocatis ad illius successionem filiabus duabus post illorum mortem cum facultate nominandi, si filia è vita decedant absque successione, possit superstes nominare consanguineum, & an possit revocare, seu alterare maioratum per viam dotis, & maneat erectus, & factus, licet nominatus successisset, post ejus obitum devolvitur successio titulo maioratus.** pag. 316. n. 528. & seqq. usque ad pag. 321. Ubi ad multa.
- Maioratus, aut legatum quando censeatur revocatum ex alienatione, venditione, seu pignore rei.** pag. 319. num. 539. & seqq. & pag. 320.
- Maioratus institutio facta per donationem, & dotem inter vivos, an, & quando, sit revocabilis, vel irrevocabilis, & inter vivos non obstante mentione mortis.** p. 351.
- In maioratus successione, quando legitimatio, aut matrimonium subsequens revocet institutionem factam.** pag. 520. n. 593.
- Alienatio facta in fraudem maioratus creditoris revocatur, & intra quod tempus revocari debeat.** pag. 513. n. 561. 562. & 563. Ubi an procedat in donatione facta titulo lucrativo, vel etiam in oneroso.
- Maioratus, aut sit per contractum, aut per testamentum, & constituitur revocabiliter, aut irrevocabiliter, & quando dicatur erectus revocabiliter, aut irrevocabiliter, late traditur.** p. 579. & seqq.
- Maioratus revocabilis, quando detur, & an possit revocari per secundam dispositionem, & an confirmetur morte.** pag. 579. num. 2. & seqq. Et quid si factum fuerit in mari, & quibus requisitis, ut valeat.
- Idem in maioratu nominationis procedere notatur.** Ibid. n. 2. in fin.
- Maioratus revocabilis, aut irrevocabilis in contractu instituitur, & dicitur revocabilis,**
- aut irrevocabilis, si ita dicatur, vel acceptetur, & tradantur bona, vel dentur clausulae importantes revocabilitatem, aut irrevocabilitatem; de quibus. p. 581. n. 5.
- Si maioratus fuerit erectus irrevocabiliter, non potest ab institutore, neque à successore revocari, nec etiam in minimo alterari, aut mutari regulariter.** p. 582. n. 6. & pag. 593. 615. & pag. 622. n. 195. & pag. 630. & pag. 640. n. 309. & 410.
- Per acceptationem primi vocati ad maioratum acquiritur jus irrevocabile non solum illi, sed omnibus maioratus successoribus post eum inclusis.** pag. 582. n. 7. & num. 6. Ubi contrarium explicatur.
- Maioratus ante acceptationem revocari potest non obstante pacto de non revocando.** pag. 582. n. 9.
- Sed si fuerit acceptata institutio, non potest revocari in vocatorum prejudicium, licet primus consentiat, nisi fuerit factus, & erectus ad favorem unius; quia tunc si ipse donatarius consentiat, potest revocari, & non manet irrevocabilis nisi per mortem.** pag. 582. n. 10. 11. & 12.
- Maioratus si est irrevocabiliter constitutus, non potest revocari, & in illo vocati debent includi, & excludi vocati in secundo, nisi institutores reservassent facultatem declarandi, aut faciendi vocationes, quia tunc secundum reservationem possunt declarare, & vocationes alterare, tam tacite, quam expresse, & si non utatur de reservatione, vocationes antecedentes subsistunt in eodem statu, & si de reservatione utatur, non potest alterare maioratum, sed solum vocationes, quia in substantia manet firmum, exemplificatur.** p. 583. n. 14. usque ad n. 17.
- Maioratus institutus irrevocabiliter non potest declarari circa substantiam, sed potest super re dubia declarationem, & quare.** pag. 583. n. 18. 19. & 20. Sed in maioratu revocabili potest fieri.
- Maioratus institutor, si reservavit facultatem alterandi, & revocandi per scripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel ad probationem, & an dicatur contractus perfectus, antequam facta fuerit.** pag. 584. n. 21. & seqq. Ubi de verbis: Por escritura publica, e de outra maneira não valerá: & de verbis: Virá a mim para a confirmar. Et an sint conditionalia. p. 585.
- Maioratus factus per testamentum ex illo probatur, & debet observari, si non revocatur, & vinculum etiam in eo declaratum, & solum ex verbis vinculo inducitur maioratus ad favorem consanguineorum, & non potest**

- potest revocari à filio, ut supra dixi, & p. 585 ad fin. & 586 n. 29. & 30.
- Si maioratus sit erectus per testamentum cum prohibitione alienationis, an possit declarari, aut revocari per codicillum, & de ejus effectu, & quæ possint facere in codicillis, & de eorum dispositione.** pag. 586. num. 31. 32. 33. & 34. Ubi quando dicatur factus codicillus, & an licet habeat nomen codicilli, possit dici testamentum, & quando primus codicillus revocetur per secundum, vel non. & pag. 587.
- Maioratus non revocatur per codicillum, nec in illo datur, vel adimitur hæreditas.** pag. 587 n. 35.
- Maioratus si fuerit institutus cum facultate Regis, an possit revocari** pag. 587. num. 36. Ubi etiam quid si fuerit factus cum conditione impossibili, aut turpi, & licita, aut cum modo, & p. 590.
- Utrum autem Princeps possit revocare maioratum factum irrevocabiliter, & mutare vocationes factas ab institutore.** p. 587 n. 37.
- Et quid in donatione facta à Principe irrevocabiliter de bonis Coronæ titulo maioratus, an possit donationem revocare, & vocationes mutare in vocatorum præjudicium.** Ibid. n. 38.
- Maioratum instituens per contractum irrevocabiliter, an possit alterari, & revocari ad institutoris maioratus debita solvenda.** pag. 587 n. 39.
- Maioratus erectio facta irrevocabiliter, an possit revocari ex delicto successoris, vel ex inimicitia orta, vel ex ingratitude.** pag. 587. n. 40.
- Si post erectionem maioratus traditio interveniat vera, aut ficta per clausulam constituti, vel reservationis ususfructus, manet irrevocabilis, & non potest revocari, nec prætextu donationis factæ ad patrimonium Clerici, qui manet exclusus, sed antequam traditio sit facta, potest mutare, & alterare vocationes, & quomodo, & quando.** p. 595. & seqq. n. 67 & seqq. optime pag. 596. num. 76. & seqq. & pag. 597. n. 84. & pag. 599. n. 93. 94. & p. 600. n. 613.
- Clericus possessor maioratus, si annexavit patrimonium suum per donationem maioratus, an tacite, vel expresse possit revocare annexationem per alienationem bonorum, & an ea non obstante competat successoribus reivindicatio.** p. 599. & quando bona patrimonii Clerici possint vinculari, & alienari absque licentia ordinarii.
- Maioratus revocatio quando habet locum, non potest probari per testes, nec potest succedere vocatus in secunda revocatione, nec**
- emptor.** pag. 601. & seqq.
- Si maioratus revocatio facta proponatur per chyrographum ab institutore subscriptum, & ille neget subscriptionem, non admittitur revocationis allegatio.** pag. 604. num. 119. & seqq.
- Si maioratus fuerit institutus per contractum, aut donationem, non potest revocari eo prætextu, quod non fuerit donatio, aut institutio insinuata, quia in maioratus institutione non requiritur insinuatio.** pag. 610. num. 147.
- Maioratus factus, & erectus per contractum, & donationem ex filiorum nativitate intra legitimas revocatur, & solum sustinetur in tertia.** p. 611. n. 148.
- Erectio maioratus facta per viam dotis, & acceptata, est irrevocabilis, & etiam facultas nominandi data in ea, licet habeat clausulas importantes libertatem revocandi per verba; poterá, & quomodo intelligentur, & quid si concedatur nominandi facultas inter filios, consanguineos, & illis deficientibus secundum suum arbitrium, an possit nominari extraneus, & omitti consanguineus, & ad multa circa materiam.** pag. 611. num. 149. & seqq. & pag. 612. an possit excedere facultatem, & ibi multa de intellectu verbi, possum, potest, & poterit, & pag. 613. & 614.
- Erigens maioratum per testamentum cum facultate nominandi Capellanum ad missas per contractum, an possit revocari per tertiam dispositionem factam ab institutore, licet non appareat prima institutio, nec de illa constet, nisi per relationem contractus nominationis.** p. 616. & 617.
- Maioratus erectio facta ad favorem Monachorum Capuccinorum, & ad melius commodum ægrotorum cum obligatione celebrandi missas, & institutione patronatus, & assignatione ordinariæ ad eorum alimenta, in qua consensum præstitit filius, & legitimam suam vinculo subiecit usque ad quantitatem concurrentem, & necessariam, an sit valida, & possit acquiri per Monachos, & Syndicum, & an possit revocari à patre, vel à filio propter lesionem, & metum patris, & vinculum legitime filii, in qua non potest consistere vinculum maioratus, & obligatio novæ ædificationis.** pag. 618. 619. 620. Ubi etiam, an Monachi possint talia bona acquirere stabilia ad ædificandum Monasterium. & p. 621. usque ad n. 188.
- Institutor maioratus licet non possit revocare, nec alterare maioratus substantiam, potest tamen per viam declarationis declarare vocationes, in quibus potest dari dubitatio, &**

- facere maioratum regularem, licet fuisset factus irregularis ex facultate nominandi, ex qua permisit primum vocatum eligere debere de duobus filiis illum, qui fuisset magis obediens, & ne dubitaretur qualis esset, potest revocare hanc electionem, & nominationis facultatem, & vocare primogenitum relicto juniore, ut dubia evitentur, & declarare de illo intellexisse, ad multa pag. 621. n. 188. & seqq. Vel etiam de verbis: Qual the for mais obediente. Et quomodo intelligi debeant, & nominatio dicatur libera, vel restricta, & maioratus nominationis possit reduci ad maioratum successionis. & p. 622. & seqq.
- Maioratus institutor an possit revocare assignationem honorum factam ad maioratum, & alia suo loco subrogare. pag. 623. num. 206. & 207.
- Ad revocationem, seu declarationem maioratus sustinendam an sufficiat scientia tacita inducta ex temporis transitu, & cursu, & eosdem effectus producat, quam acceptatio expressa declarationis aut revocationis. pag. 623. num. 208. 209. & 210. & pag. 624. Ubi etiam de illo, qui tacet, an videatur consentire. & prestare consensum.
- Maioratus factus, & erectus ante traditionem potest revocari, & quomodo, & quando pag. 628. n. 236.
- Et quid dicendum, si fuit revocatus cum filii, aut alicujus persuasionibus, aut ex inobservantia pactorum. pag. 628. n. 237.
- Maioratus erectus cum acceptatione Monachi usufructuarii, an maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & an Monachus, qui non potest agere absque Prælati facultate, possit acceptare, ad hoc ut non revocetur maioratus. p. 628. n. 238. & 239.
- Et quid in pupillo, & an possit acceptare, & sine acceptatione impediatur revocatio Notario pro absente stipulante, & an sit capax acquirendi infans. pag. 629. num. 242. & pag. 630. 631.
- Maioratus, an, & quando maneat irrevocabilis ex pacto de non revocando, & an eo non obstante possit, vel non revocari. pag. 629. n. 243.
- Maioratus erectus à marito, & uxore, an, & quando maneat irrevocabilis, vel revocabilis, & possit, vel non revocari, & quomodo. p. 629. n. 244. 245. & 246.
- Ad revocationem maioratus impediendam an sufficiat acceptatio tacita, vel requiratur expressa. pag. 629. num. 246. & 247. & pag. 630. & seqq.
- Si maioratus fuerit factus per donationem factam filio existenti sub patria potestate per viam dotis ad matrimonium contrahendum, an talis donatio, aut dos possit consistere inter patrem, & filium, & sit revocabilis, aut irrevocabilis, ita ut non possit postea pater erectionem maioratus, aut vinculum facere de ipsismet bonis, & titulo maioratus relinquere in præjudicium hæreditatis filii, nepotis, aut uxoris, aut aliorum. pag. 632. n. 266. & seqq. & pag. 634. n. 280. Quibus modis possit pater facere donationem, aut dotem filio in capitulis matrimonialibus, & quando nepotes succedere possent, ut hæredes, aut ex propria persona; & quid si detur approbatio, & capiat possessionem ex titulo revocante, & censeatur prima dispositio renunciata. pag. 638. num. 294. 295. & 296. Ubi explicatur.
- Maioratus erectio, ad hoc non ut possit revocari, an sufficiat acceptatio personæ incapacis disponendi, ut est ebrius durante ebrietate, aut alii relati p. 638. n. 296.
- Si maioratus erectio fuerit facta per donationem inter vivos, aut causa mortis, an habeat locum revocatio, vel declaratio, & quando dicatur donatio inter vivos, vel causa mortis, ad hoc ut possit revocari, vel non. pag. 639. num. 298. & seqq. & an caducet per obitum donatarii ante mortem donantis, vel transeant ad hæredes bona, vel revertantur ad donantem. n. 301. & 302.
- Instrumentum revocationis maioratus erecti habet contra se præsumptionem fraudis, si occultetur, & secrete factum sit. pag. 640. n. 310.
- Acceptatio maioratus, an inducatur ex presentia, & an sufficiat tacita, vel requiratur expressa, ad hoc ut possit, vel non revocari. p. 640. n. 313. & 314.
- Donatio, aut erectio maioratus, quando dicatur perfecta, ad hoc ut non possit revocari. pag. 640. n. 312.
- Erectio, aut donatio si fuerit dubia, licet perfecta, & irrevocabilis, potest à donante, aut institutore declarari, & asserere, de quo intellexit, & talis declaratio observanda est, quia non mutatur substantia vinculi, sed declaratur, de quibus loquutus fuit, & quando sit erectio irrevocabilis, vel revocabilis.
- Reus.
- Reus læsæ Maiestatis an possit facere maioratum p. 47. n. 6.
- In maioratu quando adest clausula privationis, & exclusionis propter crimen læsæ Maiestatis, an sit valida, & quando, & quomodo privandus veniat Reus p. 277.
- De defensione Rei in lite maioratus & ex quibus se possit defendere ab Actore, qui petit successionem in maioratu. p. 481. n. 421.

Si Reus probet bona petita non esse maioratus, & Actor non probaverit, venit Reus absolvendus, quia sine domini probatione non potest obtinere in reivindicatione. pag. 481. & 482. u. 422.

An contra reivindicationem actio intentata pro recuperandis bonis maioratus possit opponi d Reo de excessu adjudicationis ad maioratum, vel de subrogatione, aut facultate Regia, & quando, & quomodo, & an cum excessu valeat. p. 536. n. 671. & 672. ubi etiam de solemnitatibus requisitis, & quando competat actio, vel non contra possessorem rei, quæ dicitur maioratus, & p. 538. 539.

In maioratu nominationis, an competat actio contra Reum, qui habet nominationem per scripturam, & Actor vult probare anteriorem nominationem ex testibus, & quando, & quomodo probetur. pag. 556. n. 753. & seqq. Et qui testes requirantur ad nominationem probandam, & quando sit revocabilis, vel irrevocabilis. & pag. 560. & an producat effectum promissio nominandi, & vendendi.

Rex.

Vide verb. Concessio.

De Regis potestate circa pacem initam. p. 121. & seqq.

Rex an, & quando tertio præjudicare possit ob utilitatem publicam, vel privatam. pag. 122. n. 198. & seqq.

S

Scientia præsumitur in illo, qui habet instrumentum apud se, & scire in eo contenta p. 67. n. 91.

Maioratus bona si sint sabhastata, aut vendita uti libera, & emptor proponit actionem evictionis propter vinculum inventum, quomodo procedendum sit, & quis teneatur, vel non. p. 575. n. 844. & seqq. Et quid data scientia onerum, & quando competat evictionis actio, & dentur ad pretium damna, & interesse, & an venditio rescindatur, & p. 577.

Scriptura.

Maioratus factus irrevocabiler, si constituens maioratum in scriptura dotali in matrimonii favorem dicat habere factas vocationes in testamento facto, si tale testamentum non apparet, licet ostendatur aliud testamentum factum post dotem, non dicitur maioratus factus, nec habetur pro facto nec regulari debet per vocationes testamenti posteriores, quia de rebus donatis non potest facere testamentum; illius enim factio impeditur in rebus donatis, & recobatio. p. 198. n. 17. & seqq.

Maioratus potest erigi, aut constitui coram testibus, aut scriptura publica, aut privata. p. 230. n. 145.

Et ad hoc debet exhiberi propria, & originalis scriptura institutionis, aut foundationis maioratus, & non sufficit exemplum, maxime si opponatur, quia tunc producenda est originalis institutio pag. 350. n. 3. 4. 5. & 6.

Maioratus successio debet judicari secundum tenorem scripturæ institutionis, & instrumentum foundationis. p. 350. n. 1. & 2.

Maioratus institutor si reservavit facultatem alterandi, & revocandi per scripturam publicam, an possit disponere per epistolam, & quando scriptura requiratur de substantia, vel ad probationem, & an dicatur contractus perfectus, antequam facta fuerit. p. 584. n. 21. & seqq. ubi de verbis: Por escritura publica, e de outra maneira não valerá; & de verbis: Virá a mim para a confirmar. Et an sint conditionalia. p. 585.

Maioratus vinculum, & institutionis tenor non probatur nisi per scripturam, aut per testes si amittatur. p. 613. n. 163.

Secretum.

Maioratus an inducatur ex verbis in secreto dictis: Para que disponha dos ditos bens, na forma que lhe tenho communicado em segredo, e ha de ser com qualidade, e condiçãõ, que se ha de fazer morgado nas pessoas, que lhe tenho dito. p. 280.

Maioratum faciendi facultas, si non sit erectus ab executore, an habeatur pro facto, & competat actio consanguineo proximiori, ad hoc ut hæres commissarii retineat bona ab eo possessa, etiam quando relicta fuerunt secretè p. 280.

Instrumentum revocationis maioratus erecti habet contra se præsumptionem fraudis, si occultetur, & secretè factum sit. pag. 640. num. 310.

Sedes.

Super sedis præcedentia in Ecclesia an erigi possit maioratus. p. 175. n. 400.

Sententia.

Sententia lata contra legitimum contradictorem probat bona esse maioratus, quando ita declarat, & præjudicat successoribus, licet inter alios acta pag. 11. n. 21. & pag. 13. num. 39. ad fin. & n. 42. & pag. 14. explicatur, & pag. 15. & 16.

Sententia, cujus fundamentum ex actis non verificatur, insanabili laborat nullitate. p. 15. §. minus col. 1.

Sententiæ identitates, ad hoc ut obstet ex illa rei iudicata exceptio, quomodo probari, & intervenire debeant. pag. 15. §. Deinde, & §. in secunda.

Sen-